

PRINT-POST-PUBLICATION NUMBER 100004295

JULIJ - AVGUST 2014

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

LETO - YEAR 63
STEVILKA - NUMBER 4

Misli julij - avgust 2014

VSEBINA

S teboj smo odšli, s teboj se vračamo	3
Slovenian Mission Adelaide	5
S sestro Marijo v Adelaidi - po sledih zgodnjega otroštva	12
Pismo Marije Čepin, sestre g. Štefana Krampača	15
Slovenian Mission Sydney	16
25 let molitvene skupine Srca Jezusovega Merrylands	22
HASA NSW - Australia Inc	24
Iz Kluba Triglav - Mounties Group	25
Vaši darovi	28
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney	29
Praznovanje slovenske samostojnosti 15.6.2014 v Sydneyu	31
Iz Kraljičine dežele - QLD	33
Igralska skupina Melbourne 2014: Komedija Vražja slovenščina	34
Slovenian Mission Melbourne	36
Srebrni jubilej prve redne radijske ure na radiu 3ZZZ	42
Izpod Triglava	44
Pismo g. Aleša Selana	46
Slovensko društvo St Albans	47
Pater Vladimir Kos - 90 let	48
Oglasi	50

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Urednica (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | Naročnina in naslovi: Angelca Veledetz | Stalni sodelavci: Florijan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | Skupina prostovoljcev v Kew, ki pripravi Misli za na pošto. | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2014 je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu: | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

»S teboj smo odšli, s teboj se vračamo«

Na nedeljo Slovencev po svetu, praznujemo jo na prvo julijsko nedeljo, je izseljensko društvo Slovenija v svetu v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano pripravilo že 21. Tabor Slovencev po svetu, več sto rojakov iz izseljenstva pa se je zbralo na Brezjah pri dopoldanski romarski maši, ki jo je ob somaševanju izseljenskih duhovnikov, med njimi dveh iz Avstralije p. Cirila Božiča in p. Valerijana Jenka daroval kardinal dr. Franc Rode. »Kjer koli po svetu se je naselil veren slovenski katoličan, tja je kot svojo verno doto prinesel tudi podobo brezjanske Marije Pomagaj. Pri Mariji smo vsi romarji, pri njej smo vsi doma,« je pozdravil romarje iz domovine in izseljenstva p. Robert Bahčič in posebno zahvalo namenil rojakom iz Avstralije, ki so na Brezje prinesli darilo: mozaično podobo Marije Pomagaj.

»Letošnji shod Slovencev po svetu na Brezjah ima poseben pomen, saj je minilo 200 let, odkar je kranjski slikar Leopold Layer naslikal milostno podobo. Brezjanska Marija je vsa naša, je najlepši izraz slovenske duše, materinski obraz nežnosti in sočutja. Čisti nedolžen pogled na svet, obraz, ki zbuja zaupanje, umirja in tolaži. Obraz, ki je najbolj pri srcu slovenskemu kristjanu,« je v pridigi dejal kardinal Rode in dodal, da je imelo kronanje Marije Pomagaj leta 1907 za Slovence duhovni in narodni pomen. »Škof Jeglič je ustvaril na Brezjah duhovno središče, ki je povezovalo vse verne Slovence doma in po svetu. In ko so se v drugi polovici 19. stoletja Slovenci začeli izseljevati v razne evropske dežele ter v Severno in Južno Ameriko, v Avstralijo so vedno ponesli s seboj milo podobo Marije Pomagaj.

Marija Pomagaj je najlepša vez z domovino pod Triglavom.«

Slovenski rojaki iz sveta so že leta 1995 na Brezje prinesli spominsko ploščo, na njej pa zapisali: *Mi, ki živimo daleč v tujini, k tebi se vračamo polni želja. Mi, ki umrli smo daleč od doma, v srcih nosili smo tebe, Gospa. Prosi za ene in druge Boga, ob letošnji nedelji Slovencev po svetu, v jubilejnem letu milostne podobe, pa je slovenska skupnost iz Melbourne v Avstraliji Brezjam podarila mozaično podobo v velikosti originalne Layerjeve, delo melbournskega umetnika Lojzeta Jeriča. »Kar so slovenski izseljenci zapisali na ploščo pred skoraj 20 leti, vse to nosimo v srcu in z enakimi občutki tudi leta 2014,« je dejal p. Ciril Božič potem, ko sta podobo pred oltar prinesla v procesiji ob začetku maše umetnik melbournski rojak Lojze Jerič in njegov vnuk Andrew Bratina, kardinal Rode pa je mozaično podobo blagoslovil.*

V 17 tisoč kilometrov od Brezij oddaljeno deželo, kjer danes živi okoli 20 tisoč slovenskih rojakov, je podobo brezjanske Marije prinesel že leta 1956 pokojni p. Bazilij Valentin, in sicer iz Lemonta v ZDA, v novi cerkvi sv. Cirila in Metoda v štiri milijonskem Melbourne pa jo je leta 1983 okronal takratni nadškof Alojzij Šuštar. »Danes imamo milostno podobo z Brezij v vseh naših cerkvah: v Melbourne, Sydneyu, Adelaidi in Wollongongu, mesto pa je dobila tudi v številnih avstralskih cerkvah. Ko pride Slovenec na obisk, najde znano podobo in ve, da je prišel med rojake, v slovenski dom,« je dejal p. Ciril in pristavil,

da bo mozaik našel svoje mesto v svetem brezjanskem prostoru »kot svetlo znamenje nam in rodovom za nami, ki bodo obiskovali kraj svojih korenin. S teboj, Marija, smo odšli, s teboj potujemo, s teboj se vračamo: na Brezje in v večnost, kamor se stekajo vsi naši koraki.«

Ksenja Hočevar, Ljubljana

ZARES lepe slovesnosti sem tudi letos doživel v našem osrednjem romarskem narodnem Marijinem svetišču na Brezjah, kar ste mogli brati in videti že v Mislih maj – junij 2014.

Gornji članek novinark Ksenje Hočevar je bil objavljen na prvi strani slovenskega katoliškega tednika Družina, letnik 63, številka 28, 13. julija 2014. Na Brezjah sva se množici romarjev v maju pridružila s patrom Darkom, v juliju pa s patrom Valerijanom, misijonarko Marijo ter mnogimi rojaki iz Avstralije ter našimi sorodniki iz Slovenije, kar prikazuje vsaj delno fotografija na naslovni strani teh Misli.

Lepa slovesnost ter potem tudi srečanja pred baziliko in še potem. **Iskrena zahvala umetniku Lojzetu Jeriču ter njegovi ženi Ivanki, vnuku Andrewju Bratina in njegovi mami Lydiji**, ki je mozaik uredila za na pot ter misijonarki Mariji Anžič, ki jo je mozaik spremljal domov kot njena osebna prtljaga, težak točno 23 kilogramov, kolikor je bila dovoljena teža Check-in prtljage. Kako lepo in osrečujoče je za nas vse, če je podoba Marije Pomagaj osebna prtljaga našega srca, vseh naših poti, ki nas končno peljejo v Očetovo hišo. Bogu hvala za to novo povezanost avstralske Slovenije s srcem Slovenije, kjer nas vedno pričakuje mili pogled Matere s Sinom, ki je edini človekov Odrašenik. Naj to veselje evangelija, kot bi dejal naš sedanji papež Frančišek, ožarja ter daje smisel vsakemu mojemu in Vašemu dnevu, dragi rojak, rojakinja; dragi dobri človek s katerega koli konca sveta. Vsi smo romarji na skupni poti

Brezje, 6. julija 2014.

Urška in Marija Božič, mama patra Cirila, ob prepevanju lepih starih slovenskih pesmi.

življenja, ki nas sicer po različnih poteh, z ovinki in klanci, s hojo navzgor in navzdol vendarle vodi v Očetov dom.

Z lepimi pozdravi verne domovine z Brezij, iz Ljubljane, s Svete Gore, iz Črenšovcev, Svete Trojice, Strunjana, Nove Štiffe, Nazarij, pa še iz mnogih krajev pod Triglavom in seveda iz Velikega Orehka pri Novem mestu, kjer mi je posebej naročila srčne pozdrave moja 91 in pol let stara mama, še polna življenjske vedrine in optimizma: Pozdravljeni, dobri ljudje! Hvala in Bog živi!

pater Ciril A. Božič

Brezje so kraj srečanja in praznovanja. Renata Miklavac (na sredini fotografije) s hčerko Amelio in možem Johnom je letos srečala Abrahama. Amelia je ministrantka v Kew in je sodelovala pri slovesnosti na Brezjah z branjem prošnje v angeščini in slovenščini. Renati pa čestitke za Abrahama - 50 let življenja ter zahvala za skrb za narodne noše v Slovenskem misijonu v Melbourne.

SLOVENIAN MISSION

p. Ciril A. Božič OFM OAM

p. David Šrumpf OFM

51 Young Avenue

West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007

Mobitel - p. David: 0497 097 783

E-mail naslov: slomission.adelaide@gmail.com

+ Pater JANEZ TRETJAK OFM

21. 08. 1945 - 27. 07. 2014

Lansko leto je bil p. Janez za naše žegnanje prvo nedeljo v juliju 2013 še med nami v Kew, 19. avgusta 2013 pa se je v spremstvu patra provinciala Staneta Zoreta vrnil v domovino.

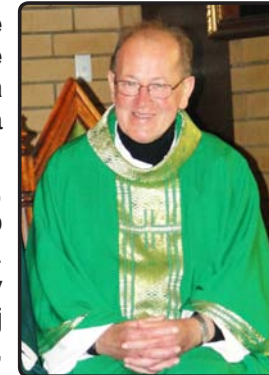
Vedel je, da je to še zadnja možnost, da se odpravi na pot, kajti rad bi svojo jesen življenja preživel v domovini. Zadnje mesece je v glavnem preživel v bolnišnici v Slovenj Gradcu, kjer so zanj lepo skrbeli. Umrl je v nedeljo zjutraj, 27. julija, dan po 17. obletnici smrti p.

Bazilija (1997). Pogrebno mašo je ob somaševanju duhovnikov daroval v torek, 29. julija, celjski škof in apostolski administrator mariborske nadškofije msgr. dr. Stanislav Lipovšek v župnijski cerkvi v Št. Ilju pod Turjakom. V slovo mu je spregovoril provincialni minister p. Stane Zore. Pokopan je bil v grob svojih staršev na pokopališču v domači župniji. Tako se mu je dobesedno uresničila želja, ki jo je pesnik vkoval v verz: **Ena se želja je meni spolnila, da v zemlji domači telo mi počiva.**

Dragi pater Janez, počivaj v Božjem miru!

Hvala za molitve, svete maše in izraze sožalja.

Sobratje p. Janeza v Avstraliji: p. Ciril, p. David, p. Darko, p. Valerijan

Nagovor provinciala patra Staneta na pogrebu 29. julija 2014

Slab mesec dni manj kot eno leto je od najinega zadnjega potovanja. Spremljal sem ga iz Avstralije nazaj v Slovenijo. Ko sva na letališču v Dubaju čakala na letalo za Dunaj, sem z njim naredil pogovor. Na koncu pogovora je povzel temeljne poudarke, nekakšno oporoko svojega življenja. Takole je dejal: „Kot sem ti povedal, mi je ta skupnost

(Slovenci v Avstraliji) veliko pomenila. Čeprav so bila včasih tudi posamezna nerazumevanja. Veliko smo naredili. Na vsakem obisku pri teh ljudeh sem se veliko naučil.

Bolnike sem imel vedno za najpomembnejšo skupino, za katero sem se hotel zavzemati. Tudi ob slovesu mi je bilo to posebej pred očmi. Čeprav duhovnik med njimi ne bo več stalno navzoč, iskreno upam, da bo vera med njimi živela še naprej. Kajti tja sem šel zato, da bi jim pomagal živeti z Bogom, da bi jim pomagal utrjevati njihovo vero. In iskreno želim, da bi ti moji rojaki tudi v prihodnje ostali zvesti Bogu in slovenskemu narodu.

Ob tem moram posebej spregovoriti o sobratih, ki so bili tukaj. Kjerkoli in kadarkoli sem potreboval njihovo pomoč, so mi šli na roko. Od p. Antona, p. Metoda, pa potem p. Cirila, laiške misijonarke Marije – vsi so mi znali prisluhniti in mi pomagali, če sem kaj spregledal. Stali so ob meni, da sem stvari zmogel. Tudi prejšnja generacija, p. Bazilij in p. Valerijan, oba sta mi dala vsak svoje bogastvo. Vsem sem zelo hvaležen. Brez njihove bližine in pomoči morda včasih sploh ne bi šlo. Bogu in vsem njim se zahvaljujem za vse.“ S temi besedami je končal pripoved o svojem triintridesetletnem bivanju in delovanju v Avstraliji.

Janez Tretjak, naš p. Janez, se je rodil 21. avgusta leta 1945 v kraju Dovže, župnija Št. Ilj pod Turjakom. Oče je bil Franc in je bil kmet, mami pa je bilo ime Ivana z dekleškim priimkom Strgar. Krstili so ga kmalu po rojstvu, 25. avgusta 1945, deset let pozneje pa je prejel še zakrament svete birme, oboje v domači župniji.

Ko je prerasel otroštvo in mladost, je nekaj časa delal v rudniku v Velenju, ki je bil v tistem času pravzaprav ena redkih možnosti za zaposlitev. Tam je okusil, kako trd je lahko knapovski kruh, po drugi strani pa tudi kako trdno in neomajno je njihovo tovarištvo. Vendar ga je nekaj vleklo drugam. Gimnazijo je obiskoval v Želimlju, po končani vojaščini pa je odšel v grkokatoliško semenišče v Zagrebu kot frančiškanski kandidat z namenom, da študira teologijo. Po drugem letniku je 4. septembra 1972 s preobleko v samostanu na Kostanjevici v Novi Gorici vstopil v frančiškanski red. Na prošnji za sprejem v noviciat je zapisal, da želi služiti Bogu v duhu svetega očeta Frančiška kot biritualist (dva obreda: rimokatoliški in grkokatoliški). Noviciat je končal 26. avgusta 1973, ko je naredil prve zaobljube v Metliki, kjer jih je po provincialovem pooblastilu sprejel p. Luka Pogačič. Pater Luka, ki je p. Janeza navdušil za grkokatoliški obred, je v Metliki upravljal grkokatoliško župnijo.

Študij je nadaljeval na teološki fakulteti v Zagrebu, živel pa še naprej v grkokatoliškem semenišču. Po treh letih neslovesnih zaobljub je aprila 1976 napisal prošnjo za slovesne zaobljube, ki jih je želel „narediti prostovoljno in premišljeno, da bi popolnejše služil Bogu in ljudem.“ Slovesne zaobljube je potem naredil 2. maja 1976 v grkokatoliški župniji v Radatovičih, sprejel pa jih je rektor semenišča v Zagrebu g. Ivan Puković. Takoj po zaobljubah je bil posvečen v diakona, in sicer 3. maja 1976 v stolnici v Ljubljani, dober mesec pozneje, 29. junija

1976 pa je bil skupaj z drugimi frančiškanskimi novomašniki v Nazarjah posvečen v duhovnika. Za njegovo prvo službeno mesto so predstojniki izbrali župnijo Svetega Frančiška v Šiški, kjer je bil kaplan. Po dveh letih je bil prestavljen za kaplana v naš centralni samostan na Tromostovju v Ljubljani. Prav leta 1978, ko je bil prestavljen na Tromostovje, sta se srečala s p. Valerijanom Jenkom, ki je prišel na dopust, in ga vprašal, če bi hotel iti v Avstralijo: „In jaz sem rekel, da bi šel. Ne vem zakaj. Sam sem bil namreč prepričan, da sem rojen za Belo krajino, kjer sem prej že nekaj časa živel.“ Začeli so urejati dokumente za pridobitev vize. Postopek se je zaradi zdravstvenih težav nekoliko zavlekel, tako da je p. Janez čez dve leti, v začetku februarja 1980, prišel v Sydney v Avstraliji. Tam je najprej nekaj časa pomagal p. Valerijanu pri pastoralnem delu v slovenskem verskem središču v Merrylandsu, vendar ga je p. Inocenc Ferjan, ki je bil v Adelaidi, kmalu povabil, da je imel duhovno pripravo birmancev na birmo. Ob tej priliki mu je tudi povedal, da se namerava sam vrniti v Združene države, p. Janezu pa bo prepustil vodstvo verskega središča v Adelaidi. Tam je p. Janez potem ostal vse do 19. avgusta lani, ko se je po triintridesetih letih služenja Slovencem v Avstraliji vrnil domov.

To življenjsko zgodbo p. Janeza, ki je sestavljena iz posameznih postaj najprej njegove priprave na redovništvo in duhovništvo, potem pa njegovega duhovniškega služenja, močno prepleta misel, ki jo je leta 1975, se pravi leto dni pred posvečenjem, napisal provincialu p. Polikarpu. V pogovoru, ki ga je imel z rektorjem semenišča, mu je rektor povedal, da „Bog vodi preko preizkušenj do oltarja. V to sem jaz trdno prepričan, da je trpljenje potrebno.“

Trpljenje, povezano z njegovim zdravjem, je bolj ali manj spremljalo vso njegovo redovniško pot. Ko je bil pred dvema letoma na dopustu (2011), je ob vrnitvi v Avstralijo v Zürichu na letališču padel na tla in samo prisebnemu ravnanju navzočih se je lahko zahvalil, da je ostal živ. Za še dve leti vedno bolj stopnjevanega trpljenja. „V to sem jaz trdno prepričan, da je trpljenje potrebno.“

Verjetno mu je prav ta osebna izkušnja bolezninemoči pomagala, da je znal na poseben način razumeti in nagovoriti bolnike in ostarele. Ko je škof prosil za pastoralne delavce v bolnišnici, se je p. Janez odzval na njegovo prošnjo in od devetdesetih let do leta 2009, ko je bil sam operiran na srcu, dežural v bolnišnici. Dežuren je bil en teden na

približno mesec in pol – podnevi in ponoči. Povedal mi je, da se je zgodilo, da je moral v eni noči trikrat k bolniku. In bolniki so mu bili za to hvaležni, tako tisti, ki ga niso poznali – k njim je prišel samo kot duhovnik, ki jim je prinesel Jezusa, kot tudi tisti, ki so bili njegovi, del njegovega občestva in je k njim prišel kot njihov p. Janez. Njegov čut za bolne in onemogle je pokazal tudi v domu ostarelih, kamor je hodil maševat. Za ljudi je vedno našel prijazno besedo in jih razvedril v njihovi osamljenosti in bolezni. Svoje duhovništvo je razdal tudi različnim narodnim in redovnim skupnostim, ki so ga potrebovale. Čeprav ga je vsaj na začetku močno omejevalo pomanjkljivo znanje angleščine, je z veseljem in pripravljenostjo priskočil na pomoč tam, kjer so ga potrebovali: maševal je Madžarom, Vietnamcem in Hrvatom, ki jih je zlasti spovedoval, maševal je za avstralske sestre Svetega Jožefa, za malteške sestre, za sestre Klanjateljice Krvi Kristove (njihov duhovni spremljevalec je bil skoraj dvajset let). Medtem pa je še zgradil cerkev. Ko je prišel v Adelaido, so se zbiral v kapeli, ki je bila urejena v hiši na mestu sedanje cerkve. Najprej ni nikomur prišlo na misel, da bi zgradili svojo cerkev. Potem se je ideja rodila in začela rasti. Število nasprotnikov je kopnelo, navdušencev je bilo vedno več. Začeli so graditi in tudi zgradili ter blagoslovili cerkev Svete Družine. „Ta blagoslov je bil za skupnost velikansko veselje. Ko me vprašajo, kaj je bil najlepši dogodek mojega bivanja v Adelaidi, vedno brez oklevanja povem: blagoslov cerkve,“ je povedal p. Janez.

Ker je bil večino tedna sam, so mu samoto krajšali hišni prijatelji in cela vrtnarija orhidej in drugega okrasnega cvetja, tako da so mu nekatere gospe to kar malo zavidale. On pa se je z vsem tem pogovarjal, delil razpoloženja svoje duše, jih hvalil in ljubkoval, ali pa se včasih nad njimi tudi razjezil. Z njimi je delil življenje.

Od božiča naprej je bil p. Janez zelo bolan. Skoraj več časa je preživel v bolnišnici kot doma. V tej bolezni, ki se je na koncu iztekla v njegovo smrt, je našel pozorne ljudi, ki so mu skušali pomagati z vso človeško toplino in strokovno usposobljenostjo. Zahvaljujem se zdravnici dr. Cirili Pušnik in osebju slovenjegraške bolnišnice za skrb in pozornost, ki so ju pokazali pri zdravljenju p. Janez in pri lajšanju njegovih bolečin. Posebna zahvala tudi svakinji gospe Jožici Tretjak, ki je v njegovi bolezni z velikim občutkom in požrtvovalnostjo skrbela zanj, ko je bil doma, in ga obiskovala v bolnišnici. Hvala lepa tudi duhovnikom, ki so mu prinašali obhajilo, ki mu je pomagalo nositi križ za Jezusom.

Ob smrti p. Janeza izražam v imenu slovenskih frančiškanov sožalje njegovi sestri in bratu, svakinji ter nečakom in nečakinjam. Sožalje so izrazili tudi pastoralni delavci iz Adelaide s škofom Philipom Wilsonom, naši bratje iz Avstralije, bivši častni konzul Alfred Brežnik in vsa slovenska skupnost v Avstraliji.

Naj vam povem še zadnjo misel, ki sva si jo izmenjala ob obisku v bolnici. Ko sem se poslavljaj, sem ga prosil, naj moli zame in za brate province. On pa je odvrnil: „Vi pa zame.“ Dragi p. Janez, naj tvoja molitev in prošnja v večnosti za nas ne preneha. Prosi za našo Cerkev, za provinco, prosi za nove duhovne poklice. Pa tudi mi bomo v svojih molitvah tebe polagali v naročje Božjega usmiljenja, kjer ni več ne stiske ne bolečine in kjer Bog osuši vse solze naših oči. Počivaj v miru, p. Janez.

p. Stane Zore OFM, provincial

SOŽALJA

I was sad to hear this news of your brother Janez – I should say ‘our’ brother, as he gave so much to Franciscan life and ministry in Australia, particularly to the Slovenian people in Adelaide. On a few occasions when I visited Adelaide, it was always a pleasure to meet this gentle man who was clearly devoted to his priestly pastoral duties and religious vocation. It was a great shock when he suffered the heart attack some years ago, but he returned and gave himself totally to the people within the limitations of his reduced health. I am pleased to read that Ciril and Maria visited him in hospital just a few weeks before he died as this would have given him a wonderful reminder of his connection to Australia and their presence would have affirmed his ministry in this country. Thirty-three years as a missionary in another country is a wonderful service to God’s people. I will remember him at Mass and pray that God’s presence and his mercy will be with him. May he rest in peace. Please pass on the condolences of the Australian friars to your Provincial in Slovenia and tell him that Fr Janez was a good friar who gave great example by his quiet, kind and gentle ministry. I am sure the Archbishops of Adelaide, present and past, will also remember him in their prayers, in gratitude for his service in the archdiocese.

**Faternally,
Paul Smith OFM, Provincial Minister, Franciscan Friars, Holy Spirit Province Australia, New Zealand, Singapore, Malaysia**

Sožalje z Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ob izgubi dolgoletnega slovenskega duhovnika v Adelaidi p. Janeza Tretjaka mi dovolite, da vsem vam, še posebej pa frančiškanskim patrom in pa njegovi družini v Sloveniji, v svojem imenu in v imenu Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu izrazim iskreno sožalje!

Na Uradu se zavedamo vloge p. Tretjaka pri ohranjanju slovenstva med rojaki v Adelaidi, zato sem prepričan, da bo še dolgo ostal živ v spominu vaše skupnosti. Upam in verjamem, da bodo mnogi sledili njegovemu zgledu neomajne vere v Slovenijo in nesebičnega dela za ohranjanje slovenstva v Avstraliji.

Gorazd Žmavc, minister za Slovence v zamejstvu in po svetu

Sožalje z Veleposlaništva RS v Canberri

Ob izgubi dolgoletnega slovenskega duhovnika v Adelaidi, patra Janeza Tretjaka, izrekam v imenu Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri in v svojem imenu iskreno sožalje svojcem, slovenski skupnosti v Avstraliji ter frančiškanskemu redu.

Pater Janez nam bo ostal v spominu kot nesebičen skrbnik slovenske skupnosti, saj si je v dolgih letih delovanja vseskozi prizadeval za oživljanje in ohranjanje slovenstva med tukaj živečimi rojaki. Naj počiva v miru!

Mag. Tanja Mljač,
začasna odpravnica poslov

Sožalje nekdanjega častnega generalnega konzula Alfreda Brežnika AM

Žalostna novica, da nas je za vedno zapustil naš dragi pater Janez Tretjak, je tudi nas zelo prizadela. Nanj nas vežejo lepi spomini, ko je kot mlad duhovnik prišel med nas v Sydney pred 34-timi leti. Po nekaj mesecih med nami je odšel med rojake v Adelaido, kjer je ustanovil cerkvico sv. Družine in dolga leta skrbel za tamkajšnjo slovensko občestvo. Po večletni bolezni si je zaželel obiskati domovino, kjer je pa zaradi poslabšanja zdravja dočakal konec tuzemskega življenja. Odšel je h Gospodu po plačilo za njegovo neutrudljivo delo v čast Bogu in dobrobit človeštvu! Hvala Vam, pater Janez! Naše globoko sožalje vsem njegovim bratom frančiškanom, sorodnikom in slovenskim rojakom pri sv. Družini v Adelaidi!

Fredi in Jeni Brežnik z družino
Sydney, 28. julija 2014

Ivan Legiša:

Zdaj ga ni več. Vse nas je pretresla vest, da je v nedeljo, 27. julija 2014, preminil naš dolgoletni dragi pater Janez Tretjak. Tako nepričakovano je prišla vest, da skoraj nismo mogli verjeti tega. Podrobnosti ne bom sedaj govoril, ker jih je veliko, povem naj le, da se šele danes dobro zavedamo, kaj smo z njim izgubili. Dragi pater, tiho in skoraj neopazno ste odšel od nas, za sabo pa ste zapustil globoke brazde, ki se jih ne bo dalo zabrisati. Potem, ko se je pater Filip Feryan razočaran vrnil v Ameriko, ste si svoj križ vdano in z neomajno vero naložil na rame. V triintridesetih letih pastirovanja med nami – večkrat vam je bilo težko kot lahko. Edino vi ste vedel za teža bremena, a niste obupal. Udejstvoval ste se prav na vseh poljih naših narodnih prizadevanj. Kot nam vsem, največja radost vam je bila osamosvojitve ljubljene Slovenije, kamor ste se pred enim letom končno vrnil razdan in betežen. Vedno ste si prizadeval biti dober, vzoren duhovnik. Komaj dve leti med nami, leta 1982 ste nam že dal postaviti temeljni kamen za cerkev. Iz ljubezni do slovenstva in domovine ste organiziral pevske zборе, Prešernove in materinske, očetove in Miklavževe dneve; bil ste organizator slovenskih koncertov in drugih vrednot, ki so temelj družbenega življenja. Skratka, vodil ste nas po poti k polnosti življenja. Kolikokrat sem vas našel umazanih rok, ko ste skrbel za vaše cvetje, ki ste ga nam razdajal in z njim krasil cerkev. Velikokrat ste mi omenil, da brez vaših hobijev ne bi vzdržal samote, ki ste jo vsa leta žvečil med štirimi stenami. Z nami ste delil in enako izkusil solze domotožja. Za vsestranski trud pri prostovoljnem delu za bolnišnice, radio, šole in tako dalje, ste dobil lepa priznanja. Z gotovostjo povem: bil ste duhovnik z vsem žarom, pokončen,

podjeten in globoko veren. Po obisku Slovenije, kjer vas je zadela kap, ste postal vse bolj reven in končno prisiljen v pokoj. Dragi pater, ker ste vedno imel pogled uprt v Božjo slavo, adelaidskim vernikom Svete Družine nam bo manjkala vaša luč duhovne besede, ki je prav vsako nedeljo sijala v naše duše. Dobri Bog, zahvaljujemo se ti za našega patra Janeza; ponižni te prosimo, bogato poplačaj našega dolgoletnega pastirja, mi pa prosimo, da bi nas z nebeških višal še dolgo blagoslavljal, nas tolažil in nam prinašal duhovne širine ljubezni. Molimo, naj ga dobri Bog sprejme z odprtimi rokami v vsestransko milost nebeške slave ter naj mu da v miru počivati v zemlji, ki jo je tako ljubil.

Rosie Ahlin Smith:

My name is Rosie Ahlin Smith. My husband Steven and I have many happy memories of Pater Janez, and the Slovenian Church. I remember the wonderful Christmas Nativity Scenes he created – the church was so full at midnight mass there was only standing room. At Easter he would give out wonderful eggs. Pater Janez was always there for anyone that needed him, from my own wedding, christenings and of course the sadness of the funeral of my Oče. Pater was so talented he grew so many different flowers from seeds, he so enjoyed nurturing them into plants, and once they at their most beautiful he would then give them away on Mother's Day, or for your birthday. He was such a good priest and friend. He is now in heaven with my Oče and all the other Slovenians looking down upon us as we remember them all. Počivaj v miru, pater Janez in hvala!

Anita Polajžer:

Pater Janez was a kind hearted man, who served his community with admirable enthusiasm. He was always happy to see young people in church and would always have ice cream and chocolate to share. As a community, we were sad to see him retire, but wished him well. May he rest in peace! Dragi pater Janez, počivaj v Božjem miru!

»Kaj znancev je zasula že lopata...« je zapisal naš največji pesnik France Prešeren v sonetu 'Memento mori'. Seveda to je veljalo v njegovem času, a prav gotovo velja tudi danes, saj se naše vrste redčijo, da se Bog usmili.

Našega dolgoletnega pastirja patra Janeza Tretjaka je od nas za vedno poklical Gospodar življenja. V imenu verske skupine Sv. Družine v Adelaidi njegovim sorodnikom v Sloveniji ter bratom sv. Frančiška izrekam naše najgloblje sožalje.

Pater Janez je prišel k nam, ko nas je svet najbolj vlekel stran od Boga. Težka je bila izguba tudi za nas, saj nas je triintrideset let blagoslavljal, nas krepil v veri in nas usmerjal proti večni domovini.

Najbolj živ mi bo ostal v spominu trenutek, ko mi je pred slovesom lani pater izročil ter zaupal svojo ljubljeno mačko Cenco. Sedaj lahko povem, da se je bil razjokal kakor otrok. Ker mi je bilo nerodno in ker nisem več vedel, kako naj ga tolažim, sem kar zapel: »Za božjo voljo, saj je samo mačka!« »Veš,« je cmeravo odvrnil, »ko sem jo dobil, je bila tako majhna in sploh nisem vedel, če bo preživela. Ti ne veš, s kakšno potrpežljivostjo sem jo odgojil.«

Da, dragi pater Janez, z Vami smo izgubili izredno občutljivo srce: do živali, do dobrih ljudi in do stvarstva, ki Vam je plemenitilo dušo. Razmišljam, a še vedno ne razumem nekaterih sovernikov. Vedno se je našel nekdo, ki Vas je po nepotrebnem nesramno šikaniral in to tudi potem, ko smo vsi vedeli, da ste imel bolno srce. Ljudje pač znamo biti kruti in nehvaležni.

Dragi pater Janez Tretjak, v Bogu uživaj plačilo za svoje vsestransko plodno delo za Kristusa in za svoje izseljene ovce. Vsevidni Bog naj Vam nakloni zaslužen plačilo, mir in veselje večne slave. Bodimo Bogu hvaležni za duhovnika, ki se je trudil nam odpreti oči, da bi videli ono, kar je večno.

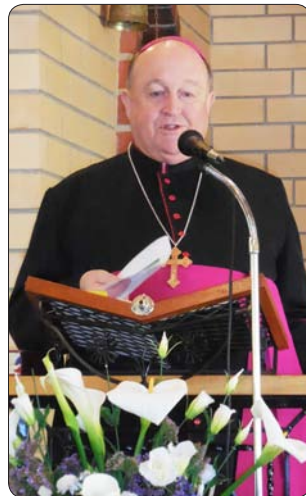
Ohranimo ga v molitvi in lepem spominu.

Ivan Legiša, Adelaide SA

Med slovenskimi rojaki v Adelaidi in okolici je že v nedeljo zvečer, 27. julija 2014, odjeknila žalostna vest, da je v Sloveniji umrl njihov dolgoletni dušni pastir pri Slovenskem misijonu Sv. Družina v West Hindmarshu, pater JANEZ TRETJAK. Drugi so o njegovi smrti slišali na slovenski oddaji radija 5EBI, nekateri pa so o njegovi smrti prebrali v adelaidskem časopisu. »Da se bo tako hitro poslovil s tega sveta, si pa nismo mislili«, je bil najpogostejši komentar tistih, ki smo se zbrali v nedeljo 3. avgusta ob 10. uri pri nedeljski maši. Tolikokrat se je z rojaki srečal pri mašah v tej cerkvi, ob tem oltarju – danes smo mašo darovali zanj: v zahvalo za vse dobro, ki ga je Bog podarjal slovenski skupnosti po njegovim življenju in njegovih rokah, in v prošnjo, da mu Bog odpusti njegove človeške slabosti in napake ter ga obilno nagradi za vse dobro, ki ga je naredil za skupnost.

Adelaidski nadškof msgr. Philip Wilson, generalni vikar Philip Marshall in iz urada za narodne skupnosti so nam že med tednom izrazili sožalje in obljubili molitve za pokojnega p. Janeza in za našo skupnost. Gospod nadškof pa je želel tudi sam nagovoriti našo skupnost. Ker je imel ob 11. uri sv. mašo v stolnici, se je odločil, da pride in nas nagovori v začetku maše. **Zbrano občestvo je nagovoril s temi besedami:**

»First of all, I would like to apologize, that I am unable to stay for the whole mass today but I have to go to the cathedral, to celebrate mass there. I could not let this day go past, this celebration of mass without being with you to offer my condolences to you, to the family of Fr. Janez and to the Franciscan family. It's a great sadness and a loss for us. He has been in the Archdiocese of Adelaide longer than me, because he has been here as chaplain for such a long time, and I have been here for about fourteen years. So long before I arrived, he was here diligently working away, building this church, getting things organized, caring for the people with the special ability that were his as a person. On such a day I am glad that I have an opportunity to be with you, to express my condolences to you and to give expressions of my sadness at the news of his death. I knew when he left us, that he wouldn't be alive very long because he'd been so sick for such a long time. It was a miracle in fact that he returned

to us, because as you all know, that was incredible incidence that occurred in Switzerland on his way home to Adelaide from Slovenia some years ago when it seemed he was going to die. It was almost miraculous, that he was able to come back from that and to come back and be with us then for the period of time that was left to him before he retired from here. So, my deepest sympathy to all of you; I would like now to pray for Fr. Janez and ask you to join with me in doing so.

In the name of The Father and of The Son and of The Holy Spirit. Amen. God our Father, we commend to you

the soul of Fr. Janez Tretjak, your faithful priest and Franciscan friar. We thank you for the gift that he has been for us and for our Church in his priestly life, his religious life, his consecrated life to the Lord through the vowels of poverty, chastity and obedience. We ask you to grant him, not just eternal rest, but the great rewards that he deserves as a result of his faithful service to you, your people and your Church over all these years. Eternal rest grant unto him, O Lord – and let perpetual light shine upon him. May he rest in peace. – Amen.

And now my special blessing to all of you on this sad day: The Lord be with you! – And also with you. May the Lord bless you and keep you, may his face shine upon you and be gracious to you, may he look upon you with kindness and give you his peace – and may almighty God bless you all: the Father and the Son and the Holy Spirit. Amen.«

Izseljenski pastoralni delavci na srečanju z generalnim vikarjem dr. Philipom Marshallom, Adelaide, 7. avgusta 2014.

Pri maši smo prisluhnili odlomkom Božje besede, ki je namenjena za maše za rajne, pri pridigi pa se je p. David najprej spomnil njegovih srečanj s p. Janezom, prvič pred dvaindvajsetimi leti, ko je pomagal v Merrylandsu in obiskal tudi Adelaido in potem lansko, ko ga je obiskal v Radljah ob Dravi pred svojim odhodom v Avstralijo. Pater Janez je sedaj že v večnosti – in iz večnosti se naši medsebojni odnosi vidijo popolnoma drugače, kot smo jih videli in čutili, ko smo bili še skupaj. Zato nas vsaka smrt naših bližnjih hoče spodbuditi k dobremu, ki naj ga živimo v naših medsebojnih odnosih, dokler smo še tukaj na zemlji – v odnosih do naših dragih rajnih pa naj bo predvsem hvaležnost za vse, kar so nam pomenili dobrega in iskreno odpuščanje.

Ob koncu maše smo pozdravili in nas je nagovoril še predstavnik v parlamentu Južne Avstralije iz našega okrožja in njegov predsednik, g. Michael Atkinson.

Patra Janeza je večkrat obiskal, ko je bil še tu in se občasno tudi pridružil slovenski skupnosti pri nedeljski sveti maši. Potem je spregovorila tudi predstavnica urada za narodnosti adelaidske nadškofije in izrekla sožalje slovenski skupnosti ter se zahvalila p. Janezu za dejavno sodelovanje v skupnosti duhovnikov narodnih skupnosti.

Ob koncu pa je Ana Likar p. Janezu v slovo zapela pesem, ki jo je napovedala Rosemary Poklar in razložila »zgodovinsko ozadje«. Že pred mnogimi leti je namreč Ana Likar na pogrebu mladega, v prometni nesreči umrlega Marijana Likarja zapela pesem, ki se je je spomnila iz mladosti, ko so jo v njeni domači župniji peli na pogrebu mladega dekleta. Patru Janezu so prišle na oči solze in po pogrebu je rekel Ani: »Če umrjem pred vami, mi morate na pogrebu zapeti to pesem.« Odvrnila je: »Pater, če gre po vrsti, boste vi meni peli na pogrebu, ne pa jaz vam«. Sedaj pa je želela izpolniti to njegovo željo izpred let in to pesem zapeti zanj. Besedilo je sledeče:

*Moja ur'ca bo prišla morebiti nocoj,
nobeden prijatelj ne pojde z menoj;
moji bratje in sestre ostanejo tu,
a mene bodo nesli v to črno zemljo.*

*Bo jamica tiha kotichek miru
v tebi mi križa težav ne joku.
Utrujeno vzemi Adamovo kri,
v tvojem v naročju počiti želi.*

*Res kratki so dnevi na svetu za nas
in hitro nam mine odločeni čas;
ali blagor je tistim, ki v Bogu zaspe,
v slavi nebeški se tam prebude.*

Po končani maši se je p. David zahvalil vsem za sodelovanje in za molitve za p. Janeza. Zahvalili smo se posebno še krasilkama Angelci Dodič in Ivi Kresevič, ki sta pripravili okrasitev pred oltarjem s sliko p. Janeza – ena zadnjih fotografij p. Janeza v naši cerkvi ob slovesu avgusta lani. Po maši smo se zbrali v dvoranci h kavi in pecivu, se srečali, pokramljali in še obujali spomine na pokojnega p. Janeza. Hvala gospem, ki so pripravile pogostitev. Naj pokojni p. Janez počiva v Božjem miru!

POKOJNI:

KATARINA ŽELKO iz Beverly pri Adelaidi je umrla 15. maja 2014. Rojena je bila 28. januarja 1935 v Beli Krajini. Pokopana je bila 23. maja 2014 iz kapele pogrebnega zavoda v Underdale. Zapušča moža Ivana, hčerki Ivanko in Katarino, sina Staneta ter več vnukov in vnukinj. Hčerka Toni je že pokojna. Pogrebni obred je opravil italijanski duhovnik, saj je pokojna pogosto zahajala k maši v italijansko cerkev v Seaton.

BRUNA MARIJA SAVIO roj. VIDALI je umrla 22. maja 2014 v Adelaidi. Rojena je bila v 11.09.1932 v Banah pri Trstu. Bila je pogumna in prijazna, njena vrata so bila vedno odprta za vsakega, prava Banovka, ki jo bomo njene nekdanje sovaščanke in prijateljice pogrešale. Mlade je rada učila kuhanja in rada je prihajala v slovensko cerkev, kjer sta se s p. Janezom dobro razumela in sodelovala. Pokojna zapušča moža Brunota, sinova Lorenzota in Eddyja, vnuke in vnukinje ter dva pravnuka. Zapušča tudi brata Bertota, sestra Laura Renar pa je že pokojna.

Hvala vaščanki Roži Franco za sporočilo.

ANITA MAJCEN, roj. JAMNIK je umrla 24. junija 2014 je na svojem domu v Beulah Park pri Adelaidi. Rojena je bila v vasi Jelše pri Krškem 1. januarja 1930. Pred leti, ko je še sama vozila avto, je rada prihajala v slovensko cerkev, zadnja leta pa ni mogla več. Pokopana je bila 28. junija 2014 na Pavilion Gardens na pokopališču Enfield. Obred v pokopališki kapeli je opravil tamkajšnji duhovnik. Njen mož Franc je že pokojen, za njo pa žalujejo sin Frank z ženo Marijo, vnuk Nicholas ter vnukinji Monica in Julia.

BOJANA PENKO roj. URBANČIČ je umrla pred kratkim v Nadanjem selu pri Pivki. Rojena bila v Nadanjem selu leta 1927. V Avstralijo je prišla leta 1958 in se kmalu poročila z Lojzetom Penkom, ki je prišel v Avstralijo že leta 1949 in je bil doma iz iste vasi. Leta 2003 so se vrnili v Slovenijo. Pokopana je bila v sosednji vasi, v Šmihelu.

Naj ti in vsi naši dragi rajni počivajo v Božjem miru!

p. David

S sestro Marijo v Adelaidi - po sledih zgodnjega otroštva

Štefan Krampač SDB

Konec meseca maja sem na povabilo p. Cirila znova prišel v svojo rodno Avstralijo, da pomagam p. Davidu - p. Ciril je namreč odšel za dobra dva meseca v Slovenijo. Takoj (24. maja) sva se z misijonarko Marijo odpravila v Adelaido, kjer sva med drugim tudi urejala prejšnjo številko Misli. Sredi zadnjega tedna v mesecu maju se je Marija vrnila v Melbourne.

Mesec, ki je posvečen na poseben način naši nebeški Materi Mariji, smo zaključili s sveto mašo in šmarnično pobožnostjo. Zbralo se nas je kar lepo število, da smo celo lahko počastili Marijo s petimi litanijami po napevu, ki nas ga je naučil p. David. Po petih mesecih, odkar nisem bil v Adelaidi, sem opazil in začutil, da se je marsikaj postorilo v hiši, v bivalnih prostorih.

V dneh, ko sem ostal sam v Adelaidi, smo se z Ano Brand, Angelo Dodič in Ano Lah popeljali v Glenelg, kjer smo se sprehodili po pomolu in zaustavili pri spomeniku. Pred kosilom pa uživali kavico v eni od uličnih kavarn. Po kosilu smo se zapeljali še do zaliva, kjer je na obali restavracija, ki se nahaja v obnovljeni barki. Hvala dobrim gospem za prijeten izlet in kosilo. Imel sem čast, da sem bil znova gost pri družinah Horvat in Jenko. Janez Ritoc pa me je povabil na večerjo, kjer sem srečal tudi njegovo sestro z možem in zakonca Pahor. Uživali smo dobrote Ritocove Marije.

Po prvi nedelji v juniju sem se odpravil v Alice Springs, kjer sva se dobila s p. Davidom in nekaj dni namenila spoznavanju tega mesta in okolice. Prvi večer sva ob Anzac Hill Memorial doživela lep sončni zahod. Drugi dan sva se odpravila po narodnem parku MacDonnell Ranges, v katerem je veliko lepih sotesk in naravnih znamenitosti. Tretji dan sva si ogledala muzej Royal

Flying Doctor in lahko ugotovila, kako so nekoč nudili zdravstveno oskrbo ljudem v odročnih krajih Avstralije in kakšen pomen ima še danes. Zanimivo je bilo stopiti do telegrafske postaje, ki je ena izmed 12 telegrafskih postaj med Darwinom in Adelaido. Do večera sva prispela v bližino Uluruja ali Ayers Rock, ki je največji skalni monolit na svetu in se nahaja skoraj v geografskem središču Avstralije. Drugi dan sva se povzpela nanj, ki je visok 318 metrov. Kot se spodobi za sveti kraj, sva tukaj po naporni hoji opravila še molitve našemu Bogu. Gora namreč spodbuja človeka v različnih religijah, da se na njej obrača k Bogu. Podala sva se tudi do podobne skalne gmote Kata Tjuta (Mount Olga).

Za sveto mašo na zadnjo nedeljo v mesecu juniju sem odšel v Adelaido že v sredo zvečer, kajti naslednji dan je prišla na obisk moja sestra Marija, ki je bila rojena prav v Adelaidi. Začela sva skupno odkrivanje svojih korenin. Ob grobu najinega strica in tete ter obenem krstnega botra in botre (Štefan in Paula Kreslin), sva pomolila za najino družino in se spomnila sorodstvenih korenin. Potem sva se ustavila na kraju, v cerkvi, kjer je Marija prejela duhovno življenje, sveti krst. To je bilo v cerkvi v Kristusa Kralja v Lockleysu, v bližini doma za ostarele, kamor je hodil že p. Janez in hodimo tudi drugi slovenski duhovniki med tednom maševat. V cerkvi sva se zahvalila za krstno milost in si nato v župnijski pisarni ogledala krstno knjigo, kjer je vpisan njen krst.

V soboto sva bila povabljeni k Sonji in Andreju Hahn, kjer smo se zbrali nekateri Prekmurci in uživali dobrote prijaznih gostiteljev. Sestra pa je imela priliko, da izve zanimivosti glede vzgojnih ustanov in šolskega sistema v Avstraliji, kako je s službo,

plačo ... Pogovarjali smo se še posebej o stvareh, ki zanimajo sestro: o rastlinstvu in živalstvu ter kaj bi bilo zanimivega pogledati naslednje dni.

Zadnjo nedeljo v mesecu juniju smo obhajali praznik svetih apostolov Petra in Pavla. Priporočali smo se svetnikoma in še posebej molili za vse, ki so danes po njunem zgledu apostoli ter prosili, naj Bog po njuni priprošnji tudi danes nakloni Cerkvi dovolj duhovnih poklicev. Spomnili smo se p. Darka, ki je na ta dan obhajal 20 let mašništva ter vseh drugih duhovnikov, ki so v bližini tega praznika pred leti prejeli zakrament mašniškega posvečenja in seveda molili za letošnje novomašnike.

Na začetku tedna nama je gospa Justina Bole pomagala na uradih, da smo dobili informacije, kako vložiti prošnjo za potrdilo o državnosti, ki bi ga rada imela moja sestra. Naslednje dni sva s sestro namenila čas spoznavanju mesta in njene okolice. Zelo zanimiv je bil botanični vrt. Zame osebno je v Adelaidi veliko bolj urejen kot v Melbourneu. Sestra je lahko občudovala lepote parka in skušala primerjati z razmerami doma. Vse je bilo veliko bolj prostrano. Veliki parki, ki so urejeni tudi v zimski dobi. Prav tako so rastline, ki rastejo tudi v Evropi, veliko večjih dimenzij. Gotovo so tukaj ugodnejši pogoji za rast. Takoj v nedeljo popoldne (29. junija) sva šla v živalski vrt Clepark, kjer sva se sprehajala med avstralskimi živalmi in imela možnost, da se jim približava, jih hraniva in se z njimi fotografirava. Kaj takega si skoraj ne moreš predstavljati, da bi se dotaknil kenguruja, koale ... Na koncu sva še stopila do bližnje razgledne točke Loftly (727m).

Tudi v zimskem času je prijetno hoditi ob morski obali. Čudovito je bilo ob morju v Glenelgu, na Henley plaži in ob obali proti пристanišču. V adelaidskem pristanišču sva šla na kraj, od koder smo s starši leta 1968 odpluli v Evropo – en mesec plovbe z ladjo, okrog Afrike (Sueški prekop je namreč bil tedaj zaprt!), skozi Gibraltarsko ožino do Genove in nato z vlakom do Slovenije.

V torek in sredo sva bila gosta pri družini Gerden v

Milduri (**foto levo spodaj**). Ta družina, še posebej Jožica, je bila povezana z mojima stricema: z duhovnikom Ignacem in z botrom Štefanom Kreslinom, ki je živel v Adelaidi. Stric Ignac je bil v njihovi župniji (Trebnje) kaplan in jo je poučeval verouk. Njen oče pa se je spoznal z mojim starim očetom (maminim očetom) v zaporu na Igu. Delila sta podobni usodi, značilno za prva leta po osvoboditvi, ko so jima osvoboditelji krivično odvzeli svobodo. Med nama in to družino so bile torej posebne vezi. Ko sva popoldne prispela, smo se najprej zbrali k sveti maši, ki je bila kar v njihovi dnevni sobi. Prišla sta tudi zakonca Golobič in Plut. Lepo so sodelovali s petjem, branjem in molitvijo. Ob oltarju na domači mizi in v njihovem prijetnem domu je bilo – se ne da drugače reči – preprosto in domače. Po maši smo se ob obloženi mizi s slovenskimi dobrotami zadržali v pogovoru. Zanimivo je bilo, s čim so se ukvarjali Slovenci v teh krajih: imeli so vinograde in pridelovali dobro vino in rozine. Drugi dan nama je gospa Jožica razkazala mesto. Zaustavili smo se tudi ob reki Murray in si ogledali rečni sistem, ki omogoča tudi plovbo po reki. Na poti proti Adelaidi sva se najprej zaustavila v zanimivem predelu, v puščavi z rdečim peskom (The Perry Sandhills), kjer so se otroci spuščali po hribu navzdol s smučmi in deskami, kakor da bi bili to sneženi hribi.

Tudi področje Berri sva si želela ogledati, kajti najina mama je hodila nekaj časa delat v te kraje. Na poti v Adelaido sva z glavne ceste zavila tudi v

12

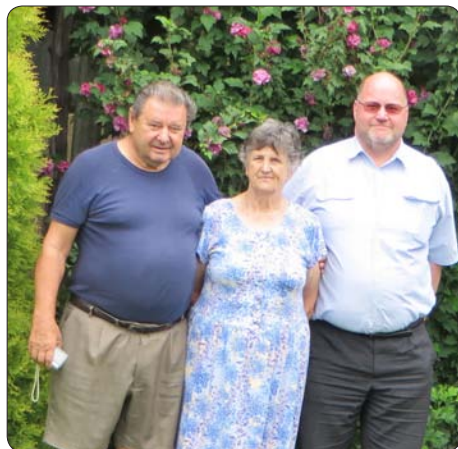

13

Barossa Valley, kjer pa je najin oče delal v vinogradih. Skušala sva ugotoviti s pomočjo očetovih fotografij, kako izgledajo ti kraji danes.

Za naju je bilo prav tako zanimivo, da bi odkrila, kje je naša družina živela v Adelaidi. Najprej smo živeli pri maminem bratu Štefanu, hiša še danes stoji. Našla sva tudi hišo na ulici Osmond, kjer je dajala naši družini gostoljubje družina Marije Smodiš, ki je bila doma iz naše sosednje župnije Beltinci. Danes je ta hiša čisto blizu centra. Na poti k družini

Utrinek z obiska pri Antonu in Gizeli Špiclin, ki živita v Sydneyu in sta trenutno doma - na Tonetovem domu na Gornji Bistrici v Prekmurju.

Hahn sva se zaustavila pred porodnišnico v Lyell McEwin, kjer je bila sestra rojena in našla tudi hišo na ulici Redcliff (Elisabeth Fiels), kjer smo preživeli največ časa, ko smo bili v Adelaidi.

Seveda nisva izpustila centra Adelaide. Že ob ogledu botaničnega vrta sva se sprehodila ob stavbah univerze. Vstopila sva v anglikansko in katoliško katedralo ter muzej emigrantstva. Od anglikanske cerkve sva se sprehodila mimo stadiona Adelaide Oval in po novem mostu čez reko Torrens (The River Torrens Riverbank Precinct Pedestrian Bridge). Zadnje nedeljo sva se zapeljala v center s tramvajem in se sprehodila tudi po glavni sprehajalni ulici, kjer nastopajo glasbeniki in je veliko različnih trgovin (Rundle Mall). Lepo urejeno je središče ob katoliški stolnici (Victoria Square), kjer ima med drugimi spomeniki posebno mesto kip kraljice Victorie, ki so ga postavili že leta 1894.

Sestra je občudovala prijaznost ljudi, s katerimi se je srečala v cerkvi in po maši v dvorani. Prvo nedeljo v juliju je bilo skupno kosilo v dvoranci: zelo okusni njoki z golažem. Po maši je v imenu slovenske skupnosti v Adelaidi gospod Ivan Legiša izrekel obema pozdravne besede. Čestital mi je za 24 let duhovništva, za nedavni rojstni dan ter zaželel vse dobro za prihodnje delo. Ko se je zahvaljeval za moje delo, je izrazil željo, da se ponovno vidimo in če me ne bodo sprejeli v novi župniji, naj se kar vrnem, da me bodo v Adelaidi sprejeli z veseljem. Ko bom v Sloveniji pa naj obiščem p. Janeza in ga v imenu vseh pozdravim.

Prekmurci slovimo tudi po gostoljubnosti – z zdravim ponosom moram seveda pohvaliti tudi svoje – bila sva večkrat deležna prekmurske gostoljubnosti: na domu Antona in Marije Bunderla ter Sonje in Andreja Hahn, kjer se je zbrala tudi družina Simona Horvata. Zadnje soboto najinega skupnega bivanja v Adelaidi sta naju Sonja in Andrej Hahn prijazno popeljala na Victor Harbour. Najprej smo namenili čas živalskemu vrtu, kjer smo lahko na

prostem srečali in hranili avstralske živali. Po kosilu smo se sprehodili do Granite Island, kamor pelje tudi znameniti tramvaj, ki ga vleče konj.

V Adelaidi sem bil še zadnje nedeljo v juliju, ko smo zvečer zvedeli, da je dolgoletni dušni pastir tukajšnje skupnosti, p. Janez, zaključil svoje zemeljsko romanje.

S sestro Marijo sva iskreno hvaležna adelaidski skupnosti za vsa znamenja dobrote, prijaznosti in gostoljubja.

Zahvala ob vrnitvi v Slovenijo

Nekaj dni je že od tedaj, ko sem se vrnil v Slovenijo in jutri, 1. avgusta 2014, začenjam službo župnika v župniji Radenci. V preteklem letu – sobotnem letu – sem še posebej močno začutil, da imam dve domovini: Avstralija – dežela rojstva in Slovenija – dežela odraščanja. Iz ene domovine sem odšel v drugo. Kar dvakrat – skupaj več kot pet mesecev – sem občutil in doživel, da je tudi tukaj moj dom.

Pismo Marije Čepin, sestre g. Štefana Krampača

Pozdravljeni p. Ciril, p. David in ga. Marija, dober teden je minil, kar sem se vrnila iz Avstralije. V tem tednu sem v mislih urejala vtise in občutke, s katerimi sem se vrnila domov. Veliko je bilo vsega: lepega, doživetega, bogatega. Doživela sem enega najbolj bogatih dopustov do sedaj, videla in doživela toliko novega: bila na kraju mojega rojstva, krsta, na kraju mojega bivanja v prvih trenutkih življenja, obiskala botanične vrtove, živalske vrtove, parke, znamenitosti Avstralije.... Najbolj me je navdušila in prevzela brezmejnost pokrajine in morja, ko občutiš majhnost in neboljnost, ko ne vidiš konca, ena sama neskončna daljava

Lahko bi rekel, kot pravi pesem: *Tu je moj dom! Tu sem doma! Tu je del mene! Del mojega srca!* Dom ustvarjamo ljudje s prijaznostjo, dobroto, ljubeznijo... To sem doživljam v veliki meri med vsemi vami, največ časa so mi seveda nudili dom: pater Ciril in pater David ter misijonarka Marija. Vsem hvala, Bog plačaj. Ko govorimo o domu, najprej pomislimo na sorodnike; hvala mojim sorodnikom: Žalikovim, ki so me prijazno sprejeli kot člana svoje družine. Počutil sem se doma med vsemi vami, ko smo se srečevali v vaših domovih, ali tukaj v cerkvi, spodaj pod cerkvijo, v dvorani ... ob raznih priložnostih ... Vsem se iskreno zahvaljujem. Odhajam, da bom pomagal ljudem v župniji Radenci, da bo zanje tudi župnija prijeten dom, kjer se bodo radi zbirali. Če boste hodili v bližini, pridite na obisk v Radence. Tudi vsem vam želim, da bi še naprej radi prihajali sem v Kew, kjer je tudi vaš dom, kjer ste doma, kjer je del vas in del vašega srca.

Štefan Krampač

in širjava. In srečanja s sorodniki, prijatelji mojih staršev ter Slovenci, ki živijo v Avstraliji. Nepozabno. Prijetno sem bila presenečena nad vašo in njihovo odprtostjo, sproščenostjo, prijaznostjo, pozornostjo, dobrodušnostjo, dobroto, ... Nisem dojela, da te lahko nekdo, ki te še nikoli ni srečal in te verjetno po večini tudi nikoli ne bo, sprejme tako prisrčno. Prosim, če bo priložnost nanese, povejte jim to, da jih občudujem in da sem jim za vse to hvaležna.

Da sem imela priložnost vse to doživeti, imate ključno zaslugo vi, p. Ciril, p. David in gospa Marija. Polna lepih vtisov se vam iskreno zahvaljujem za vse: za aktivno sodelovanje pri realizaciji ideje mojega brata Štefana,

da pridem v Avstralijo: za možnost bivanja in življenja v vaših ustanovah, za vaš čas, prevoze, hrano. Potovanje v domovino je bilo dobro. Na letališču v Zagrebu so me pričakali vsi moji, med njimi je bila tudi moja mama - torej presenečenje. Tako, da se je moje potovanje začelo, trajalo in »zaključilo« s prijetnimi presenečenji. V narekovaj sem dala zato, ker na nek način še traja in traja. Doma in v službi so me sprejeli z navdušenjem in velikim zanimanjem za življenje v Avstraliji. Tako sedaj pripravljam slikovni material za predstavitev. Hvaležna vsem skupaj in vsakemu posebej za vse. Vse vas lepo pozdravljam in želim vse dobro.

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

PREHOJENA POT IN - "NA TVOJO BESEDO, GOSPOD!" (Lk 5,5)

MESEC JUNIJ je mesec duhovniških posvečenj. Duhovniki v Sloveniji obhajamo obletnice posvečenja, v dekanijah in škofijah dan duhovniškega posvečenja – "dies sanctificationis sacerdotalis" – za osebno in skupno duhovno obnovo, utrditev bratskih vezi, za skupno prošnjo Gospodu za Božje ljudstvo, ki nam je zaupano. Za to, da bolj pripadamo Gospodu in lažje poprimemo drug drugega bremena. Dušni pastir pa je še bolj tisti, ki "ljubi svoje brate in sestre in mnogo moli za ljudstvo" (spev iz molitvenega bogoslužja). Papež Frančišek v svojih katehezah spodbuja duhovnike in vernike k molitvi drug za drugega in k tesnemu stiku z Jezusom. »Duhovnik, ki časti Jezusa Kristusa, duhovnik, ki govori z Jezusom Kristusom, duhovnik, ki išče Jezusa Kristusa in se pusti iskati Jezusu Kristusu – to je središče našega življenja. Če tega ni, izgubimo vse. In kaj bomo dali ljudem?« (Papež Frančišek v homiliji pri sv. maši, 13.1.2014).

Praznik sv. Petra in Pavla, ko naši slovenski škofje posvečujejo novomašnike, pa je letos zame, patra Darka, voditelja slovenskih občestev v NSW, ACT, QLD in WA, še posebej pomenljiv, saj sem pred 20 leti po rokah ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Alojzija Šuštarja prejel duhovniško posvečenje. Takrat nas je bilo posvečenih 20 novomašnikov: 15 v Ljubljani, 1 v Logu pri Vipavi, 1 v Mariboru, 2 v Pleterjah, še eden je bil posvečen v Mariboru jeseni. Skoraj polovico duhovniških let – letos jih bo že devet - sem daroval Vam, slovenskim rojakom pod Južnim križem. Hitro so minila: prva tri leta kaplanske službe v Novem mestu v Kloštru (sv. Lenart), potem štiri leta na Brezjah, štiri leta sem bil župnik v Mošnjah, tri mesece – ko sem čakal na vizo za Avstralijo in p. Filipa, da je prišel domov – pri Novi Štifti pri Ribnici in sedaj deveto leto med Vami. Bogu in Vam sem hvaležen za prehojeno pot.

Večkrat ni bila lahka, je pa zato zanimiva, Gospod nam pomaga in mi si pomagamo med seboj. Še več pa je seveda naših pričakovanj in ta pričakovanja so rada prevelika. Zato je toliko bolj potrebno, da ne samo pričakujemo, ampak tudi dajemo in stopimo skupaj, kot sem Vas večkrat spodbujal.

Škof msgr. Andrej Glavan, apostolski administrator ljubljanske nadškofije, ki je posvetil novomašnika v ljubljanski stolnici, je v homiliji dejal: *"Dragi bratje in sestre! Ko obiskujem župnije, vidim in slišim, kako velika pričakovanja imate laiki, verniki do duhovnikov. Pogosto slišimo, kar je spodbudno, da cenite, da potrebujete duhovnike. Vendar tudi duhovniki potrebujejo Cerkev, zavestnih, osveščenih, aktivnih, angažiranih laikov. Včasih veliko zahtevate in pričakujete od duhovnikov, in prav je tako. Istočasno pa vedite, da danes ni lahko biti duhovnik. Kdor se je velikodušno in popolno daroval, ostaja človek in vsak hip ta človek zahteva in hoče vzeti nazaj, kar je daroval. Da nekdo ostane zvest in trajno razpoložljiv Bogu in bratom, se mora vztrajno boriti. Molite za duhovnike in nove poklice po vzoru prve Cerkve, pokažite svojo skrb, pozornost in ljubezen za duhovnike, da bodo čutili, da niso zaman darovali svoje življenje, da se ne bodo počutili nekoristne. Molite, da bodo živeli tako, kot bodo danes obljubili, zakaj molitev ustvarja duhovnike in duhovnik se ustvarja in raste po molitvi."*

Jezusovi učenci niso doživeli samo enkrat, da niso ujeli nič ali kdaj zelo malo rib. Toda Peter je rekel Jezusu: "Na tvojo besedo, Gospod, bom vrgel mreže" (Lk 5,5). "Na tvojo besedo, Gospod," odgovorimo oznanjevalci, ki po Tvoji volji prihajamo v župnije, samostane, misijone in med Slovence po svetu. "Na tvojo besedo, Gospod," odgovorimo vsi skupaj in napravimo še kaj lepega za Boga in spodbudnega za nas vse! - **pater Darko**

Pred nami je...

JULIJ IN AVGUST sta pri nas bolj mirna meseca, nekateri se odpravijo na toplejši sever – pod rodni krov, v pestre in tople poletne mesece na domači zemlji, med domače ljudi. Letos je kar nekaj prireditev, tako "Srečanje v moji deželi", nedelja Slovencev po svetu 6.7., ko smo avstralski Slovenci na Brezjah podarili mozaik Marije Pomagaj, Kraljice Slovencev, ki ima posebno mesto v naših Božjih hišah, znamenjih in v naših srcih, na vseh straneh sveta. V avgustu in decembru bodo višarski dnevi mladih in še marsikaj drugega najdemo v verskem tisku in na spletu za našo dušo in telo.

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V zimskih mesecih so bogoslužja kot običajno, med tednom ob 6.00 zvečer, razen ob četrtnih, ko je sv. maša ob 10.30 dopoldne. Ob nedeljah pa je sv. maša ob 9.30 dopoldne.

NA PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA – VELIKI ŠMAREN, 15.8., in PRAZNIK MARIJINEGA ROJSTVA – MALI ŠMAREN bosta sv. maši v naši cerkvi ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer. Na veliki šmaren tudi obnovimo posvetitev slovenskega naroda Materi Božji.

Enako bosta **sv. maši NA MALI ŠMAREN, PRAZNIK MARIJINEGA ROJSTVA, v ponedeljek, 8.9., ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer.**

NAŠA MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA PRAZNUJE LETOS 25-LETNICO. Iz zakladnice Vaših fotografij, spominov, pričevanj, ki ste jih zbrali in prinesli do konca maja, je direktor Slovenian Media House in urednik naših spletnih strani g. Florjan Auser pripravil posebne plakate za razstavo, ki bo odprta v naši dvorani. **SREBRNO OBLETNICO molitvene skupine bomo praznovali v nedeljo po velikem šmarnu, 17.8., ob 9.30 dopoldne s sv. mašo v naši cerkvi. Po sv. maši se dobimo v naši dvorani.**

Radi bi tudi izdali priložnostno knjižico ob jubileju molitvene skupine, vendar se bomo morali zadovoljiti kar z redno številko našega glasila Rafael zaradi omejenih sredstev in tudi zaradi gradiva samega. Hkrati pa bomo lahko dopolnjevali svoje spomine in pričevanja še v naslednjih številkah našega glasila RAFAEL, kar bo tudi dobrodošlo.

OČETOVSKI DAN bomo praznovali prvo nedeljo v septembru, 7.9.2014.

ŽEGNANJE IN ZAKONSKE JUBILEJE praznujemo zadnjo nedeljo v septembru, 28.9. Vabimo Vas, da se prijavite – ne samo starejši zlati ali biserni (ali drugi), ampak tudi mlajši pari, ki praznujete 5, 10, 15

in naslednje obletnice, deljive s številom 5. Lepo bi bilo, če bi se mlajši pari še večkrat dobivali in tako zaživi zakonska skupina, kot jih imajo v številnih župnijah.

WOLLONGONG – FIGTREE

SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 4.00 popoldne od maja do vključno avgusta, od septembra pa bo sv. maša spet ob 5.00 popoldne, prvič na praznik povišanja sv. Križa, 14.9.

Ob prazniku sv. Rešnjega Telesa in Krvi smo doslej imeli evharistično pobožnost tisto nedeljo ali na najbližjo nedeljo – namesto telovske procesije. Odslej bo ta pobožnost samo tedaj, kadar bo praznik padel na 2. nedeljo v mesecu, ko je naša redna sv. maša.

MAŠA NARODOV bo v nedeljo, 31.8.2014, ob 2.00 popoldne v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu. Po sv. maši bo v dvorani St. Mary's College kulturni program.

Za naše ŽEGNANJE, ki bo na zahvalno nedeljo, 9.11., bo z nami domači škof iz Wollongonga msgr. PETER INGHAM, ki letos 18.7. praznuje 50-letnico duhovništva – zlato mašo. Že sedaj si označimo datum, da bomo takrat zbrani ob nadpastirju res povzdignili praznik naših zavetnikov. Dobrodošle ste narodne noše!

CANBERRA – GARRAN

SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu: 20.7., 17.8., 21.9., 19.10, 16.11., 21.12, in božična 25.12.

V maju je sv. maša odpadla zaradi bolezni p. Valerijana, p. Darko pa je bil takrat v Sloveniji. Sv. mašo, ki je bila takrat oznanjena, bomo opravili v Canberri, ko bo spet redna Božja služba.

NEWCASTLE – HAMILTON

KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maši bosta ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu: v nedeljo, 31.8., in božična na nedeljo sv. Družine, 28.12. Po sv. maši je srečanje v župnijski konferenčni sobi. Lepo vabljeni in obvestite se med seboj.

ZLATA OBALA IN PLANINKA

Romanje v Marian Valley ob 5. obletnici kapelice Marije Pomagaj bo na Fatimski dan v septembru, 13.9. Romarska sv. maša je ob 11.00 dopoldne. Zaradi redne procesije ta dan bomo

program nekoliko prilagodili, molitve pri naši kapelici Marije Pomagaj in pete litanije pa ostanejo. Dosedanji prior v Marian Valley p. **Columba Macbeth-Green je bil letos 12.4. imenovan in 3.7.2014 posvečen v škofa škofije Wilcania – Forbes, NSW.** V Marian Valley ga bo kot prior nasledil provincial p. Albert Wasniowski, dosedanji župnik v Merrylandsu. V Merrylandsu bo župnijo sv. Marjete Marije Alakok prevzel dosedanji kaplan p. Damian Mosakowski, pomagala mu bosta kaplana p. Peter Zytka in letošnji novomašnik p. Peter Strohmayr.

Novi škof p. COLUMBA bo vodil slovesno bogoslužje v Marian Valley v soboto, 6.9., ob 11. uri (ne 8.9., kot so nam najprej sporočili). Označimo si datum, prav tako za naše romanje 13.9. Svojo udeležbo sporočite Jožetu in Marti Gjerek, da ne bomo lačni, ko bomo po sv. maši sedli za mizo (13.9.). Več najdete na spletni strani www.marianvalley.org.

Žegnanje na Gold Coastu: Sv. maša bo tam v nedeljo po našem romanju – 2. nedeljo v septembru, 14.9., ob 10.00 dopoldne. Bog daj, da bi postala to lepa tradicija, dokler bomo skupaj.

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

O obisku patra in sv. maši boste obveščeni. Predvidoma bo sv. maša v župnijski cerkvi v Osborne Parku spet v novembru, na praznik Kristusa Kralja, 23.11.2014.

MED NAMI JE BILO...

MATERINSKI DAN smo proslavili 11.5.2014, na 4. velikonočno nedeljo. Na začetku sv. maše nas je pozdravila Mirjam Stariha. Bog povrni otrokom in staršem!

Pater DARKO je isti dan zvečer že odpotoval v Slovenijo na dopust in praznovanja jubilejev. Dan po prihodu, 13.5., sem daroval sv. mašo v Tržiču za svojo pokojno mami ob 20. obletnici. Že naslednji dan, 14.5., smo se srečali sošolci duhovniki, ki smo se zahvalili Gospodu za 20-letnico duhovniške službe s sv. mašo v Kamniku v frančiškanski cerkvi sv. Jakoba. Sprejela sta nas p. Pashal, ki nam je razkazal znamenito samostansko knjižnico, in p. Lovrenc. Po čaju, kavi in prijetnem klepetu smo se odpeljali v Stranje, kjer smo si ogledali lepo obnovljeno župnijsko cerkev sv. Benedikta, ki jo je po vojni močno poškodovano čudovito obnovil in opremil arhitekt prof. Jožef Plečnik. Srečanje smo sklenili s kosilom "Pri planinskem orlu" v Stahovici. Ni še minil prvi teden dopusta, ko sem zvedel, da je p. Valerijan moral v bolnišnico. Na srečo so

za bogoslužja v naslednjih dneh poskrbeli patri pavlinci, ki vodijo krajevno župnijo v Merrylandsu. Ko je bil p. Valerijan boljši, je prišel domov, vendar bo vse bolj potreboval našo pomoč in polno oskrbo, saj sam ne more biti več.

V ponedeljek, 19.5., sva se srečala s provincialom p. Stanetom, zvečer pa sem maševal za naše bogoslovce. Letos imamo 4 ponovince: 3 bogoslovce in p. Benedikta, ki je prišel k nam kot škofijski duhovnik, doma je s Kuzme na Goričkem. Še dva fanta, Jan Dominik in Alen, pa bosta septembra letos začela noviciat na Sveti Gori. Žal nisem mogel obiskati našega novinca br. Damijana na Trsatu. Praznik Marije Pomagaj na Brezjah ob 200-letnici milostne podobe je bil skrbno pripravljen in je minil v zares lepem vzdušju. Zlasti lepa je bila večerna procesija 23. maja z izvorno milostno podobo Marije Pomagaj. Naslednji dan smo se znova zbrali k slovesnemu bogoslužju, ki ga je vodil apostolski administrator ljubljanske nadškofije škof msgr. Andrej Glavan. V nedeljo pa me je župnik p. Tadej povabil v župnijo Mošnje, kjer sem svoji nekdanji veroučenki krstil sina.

V sredo, 28.5., smo se bratje frančiškani zbrali v lepem številu pri Novi Štifti, kjer letos praznujemo 100-letnico prihoda in delovanja. Ko smo si prvič privezali duše in telesa, smo se zbrali v Marijini

cerkvi k molitvi in provincialovemu nagovoru. Na pikniku na dvorišču, pod znamenito košato lipo, pa so nas vabile raznovrstne dobrote: medvedov golaž (verjeli ali ne), ajdovi žganci, dobrote na žaru in domač sirov in jabolčni zavitek. V kapeli sv. Jožefa smo odpri in si ogledali fotografsko razstavo slik naših cerkva in samostanov, ki jo je pripravil Janez Kotar in jo bodo ob 500-letnici naše province, ki jo praznujemo v septembru, postavili še v drugih naših samostanih.

Zadnji dan majnika sem v Jelendolu pri Tržiču blagoslovil novo gasilsko vozilo ob 60-letnici

Prostovoljnega gasilskega društva. Zvečer sem se odpeljal v Novo mesto in v nedeljo, 1.6., maševal v župnijski cerkvi sv. Lenarta, kjer sem začel svoje duhovniško služenje. Lepo je bilo srečati stare in nove obraze, ko se toliko let nismo videli, in znova sem začutil, kako je bilo najlepše poglavje duhovniškega življenja in dela prav tukaj. Popoldne sva z župnikom p. Krizostomom obiskala na Verdunu brata in mamo p. Cirila, p. Ciril se je tudi sam pripeljal z Brezij domov k svojim najdražjim. Naslednji dan sem obiskal sorodnike v Beli krajini, v torek, 3.6. pa p. Janeza v Radljah ob Dravi. Z njegovo svakinjo Jožico sva se kar nekajkrat poklicala, ker je domačija prav skrita na lepi gozdni jasi, ob potočku in v ptičjem petju. Kmalu za menoj je prišel provincial p. Stane. Kot bi se zmenili! P. Janez ni najboljšega zdravja, vendar je bil vesel obiska. Proti večeru sem se odpeljal v Črno na Koroškem, eno uro daleč, da sem maševal in nagovoril občestvo in birmance, ki so se pripravljali na birmo. Župnik Tone Vrisk se še živo spominja sorodnikov in rojakov v Avstraliji.

Za dan duhovniškega posvečenja sem se pridružil sobratom duhovnikom tržiške dekanije. G. Ciril Lazar, župnik v Lešah, nas je povabil v domačo župnijo Šentjurij – Podkum ob svoji 80-letnici. Strmi hribi in doline, ki jih ne prevoziš vsak dan, toda poplačani smo z lepimi kraji in lepim razgledom. Cerkev sv. Jurija, v kateri smo somaševali, je bila nedavno prenovljena. Ko smo ugrabili apostole – kipe na stranskih oltarjih, jih kar nismo mogli uganiti, ker so manjkali atributi, s katerimi jih navadno upodablja. Le sv. Matija na desnem stranskem oltarju je imel na tleh – podstavku eno majhno sekirico, kot bi šel cepit drva. Za mučeništvo tale sekirica res ne bi bila, saj še zdaleč ni bila podobna kakšni mesarici, kot jo je npr. skoval Martin Krpan za Brdavska. Ogledali smo si tudi

Bratsko srečanje pri Novi Štifti na Dolenjskem, 28. maja 2014.

novo župnijsko cerkev v Litiji, kjer je p. Marko Ivan Rupnik izdelal čudovit mozaik Jezusovega spremenjenja na gori, po kosilu pa še Svibno.

Po vrnitvi v Avstralijo sem v nedeljo, 15.6., na praznik Svete Trojice, daroval sv. mašo in telovsko procesijo pri Sv. Rafaelu. Ker je bila naslednjo nedeljo, 22.6., družinska sv. maša in potem sv. maša za domovino na Slovenskem društvu Sydney, za procesijo praktično ne bi imeli nobenega časa in do naslednje sv. maše prav tako ne, zato smo imeli procesijo eno nedeljo prej. Sv. maše in procesije smo se udeležili v lepem številu, le otroke, ki bi potresali cvetje Jezusu v čast, vse preveč pogrešamo. Brat veter je ob velikodušnem bratu soncu v naši zimi prav tako veselo bril svojo pesem.

Naslednjo nedeljo, 22.6., na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi, smo se zbrali pri Sv. Rafaelu k družinski sv. maši, ob 11.30 pa k sv. maši za domovino na Slovenskem društvu. Žal je družinska sv. maša zelo slabo obiskana, če pogledamo naš mladi rod, včasih je navzoč komaj kdo. Zato je bila že nekajkrat ta sv. maša slovenska, ne angleška. Res se sprašujemo, kako dolgo naj še vlečemo tako in kaj bi še vpeljali novega.

Na Slovenskem društvu Sydney smo se zbrali k sv. maši

Pater Valerijan in Florjan Auser sta v ponedeljek, 23.6.2014, poletela v poletno Slovenijo. Na letališče so ju pospremili Jeni in Fredi Brežnik ter Sonja Fisher.

v velikem številu od blizu in daleč. Pridružili so se nam predstavniki slovenskih skupnosti iz Wollongonga, Canberre, Newcastlea. Rojaki iz Canberre so prišli celo z malim avtobusom. V lepem sončnem vremenu veter danes piha manj, pa vseeno je sveže. V prijetni družbi v dvorani smo nazdravili naši Sloveniji in popoldne proslavili obletnico naše Slovenije. Predsednik Štefan Šernek je podelil priznanja, ki so jih dobili podpredsednik Vlado Čeh, tajnica Lyn Pušenjak in Mirko Kalac. Predsednikom Slovensko-avstralskega društva Triglav Canberra Franc Čulek in predsednik SD Sydney Štefan Šernek pa sta podelila doživljenjsko članstvo društvoma v zahvalo za medsebojno sodelovanje.

Prvo sv. obhajilo in birma

ŠPELA KRIŠTOF, 31, iz župnije Ljubljana – Bežigrad, se je pripravljala na zakramente uvajanja in prejela prvo sv. obhajilo in sv. birmo v nedeljo, 11.5.2014, pri našem Sv. Rafaelu pri italijanski sv. maši ob 8.00 zjutraj. Iskreno čestitamo!

Na praznik sv. Petra in Pavla, 29.6., pa so v Merrylandsu prvič prejeli Jezusa pod podobo kruha naši prvoobhajanci: DAVID in MONICA ERGAVER, EMMA KOCIPER in MATTHEW SLATINŠEK. David, Monica in Matthew so pridni ministranti, pa tudi Emma rada dejavno sodeluje pri naših bogoslužjih. Veseli bomo še novih obrazov. – P. Darko, ki je vodil bogoslužje, je posebej povabil prvoobhajance in člane občestva, da bi v moči svetega obhajila res hodili za Gospodom, v vsakdanjih radostih in preizkušnjah.

NAŠ POKOJNI

FRANK LUPŠA je nenadoma umrl v Radencih v Sloveniji 12.4.2014. Rojen je bil 9.4.1966 v Auburnu, NSW, staršema Alojzu in Katarini, r. Jandel in bil krščen v krajevni župniji 7.5.1966. V naši cerkvi sv. Rafaela je prejel zakrament sv. birme 2.10.1977. Za našo cerkev sv. Rafaela je pred leti napravil štalico za naše božične jaslice. Skupaj s sestro sta kot mladince vedno rada pomagala vsako leto pri postavitvi jasic ter drugih delih v cerkvi, se spominja pater Ciril. Po poklicu je bil Frankie računalniški programer. Zapušča ženo Simono, sinova Filipa in Taia, v Avstraliji pa očeta Alojza, mamo Katarino in sestro Mirjam. K sv. maši in pogrebu so se zbrali 17.6.2014 v Radencih.

LOJZE KOŠOROK je umrl v bolnišnici Rakičan v Murski Soboti 15.6.2014. Rodil se je 23.5.1931 v Lončarjevem Dolu v župniji Sevnica. V Avstralijo je prišel leta 1959. Poročen je bil z Marijo Rozman iz Gibine, župnija Razkrižje. Živela sta v Petershamu, NSW. Otrok nista imela. Lojze je bil po poklicu ekonomski tehnik, v Avstraliji je delal do upokojitve kot potovalni agent. Z ženo Marijo sta bila aktivna člana slovenske skupnosti v Sydneyu. Pred desetimi leti sta se vrnila v Slovenijo v Gibino pri Ljutomeru na hrvaško-slovenski meji. Marija je umrla pred petimi leti. Po njeni smrti se je Lojze preselil v Dom starejših občanov v Ljutomer. Lojze zapušča v Avstraliji brata Jožeta in družino v Sydneyu, nečakinjo Vido in njeno družino v Kanadi, v Sloveniji pa sestro Marico in družino v Novem mestu. Pogrebno slovesnost s potrošenjem pepela na pokopališču v Sevnici sta opravila v četrtek, 19.6.2014, sevniški župnik g. Vinko Štrucelj SDB in pater Ciril A. Božič OFM OAM, ki mu je tudi spregovoril v slovo in na Brezjah daroval pogrebno mašo za Lojzeta. Od Lojzeta so se z Marijino pesmijo poslovili rojaki iz Razkrižja, ki so prišli na pogreb s svojim avtobusom. Lojzetu v slovo sta občuteno spregovorila župan Razkrižja Stane Ivanušič in prav tako nekdanji avstralski Slovenec, dober Lojzetov prijatelj Peter Česnik. Na pogrebu je bilo tudi nekaj nekdanjih avstralskih Slovencev, gospa Česnik in nekdanji Sydneyčan Tone Bulovec.

Pater SIMON (ALFONZ) RUPNIK, kapucin, rodni brat naših sobratov p. Filipa in br. Leona, je umrl v Mariboru 14.6.2014, star 79 let. Luč sveta je zagledal 28.10.1934 v Žireh. Slovesne zaobljube je izrekel 4.10.1964 v Ljubljani, mašniško posvečenje je prejel 29.6.1965 v Ljubljani. Deloval je kot kaplan v Črnečah pri Dravogradu, na Ptuj pri Sv. Ožbaltu in od leta 1988 v Mariboru pri Sv. Jožefu, kjer je bil prav tako kaplan in od leta 1997 župnik sodelavec. Bil je tih, skromen redovnik in duhovnik, ki pa je ob vsakem srečanju izžareval svojo trdno vero. Župljani in drugi verniki Maribora se ga bodo spominjali kot spovednika, ki je po zakramentu sprave mnoge okrepil in jim pomagal najti notranji mir in spravo z Bogom (prim. www.slomsek.net). Sv. mašo v cerkvi sv. Jožefa v Mariboru na Studencih in pogreb na pokopališču Pobrežje je vodil upokojeni nadškof msgr. dr. Franc Kramberger v torek, 17.6.2014.

KAREL PLAVČAK je umrl po daljši bolezni v Camdeni 17.6.2014. Rojen je bil 9.1.1945 v Čača vasi pri Rogaški Slatini, župnija Kostrivnica. V Avstralijo je prišel decembra 1967. Dne 6.12.1971 sta se poročila z Dragico Neševsko, ki je doma iz Makedonije. Karel poleg žene Dragice zapušča hčer Barbaro z možem Tonyjem, sina Tonyja z ženo Suzi, vnuke Dylana, Logana, Baileya, Brandona in Jaydena. Delal je kot krovec, kasneje je bil prodajalec in vodja podjetja in je nabavljal vina, likerje, žgane pijače in druge izdelke za naše slovenske organizacije. Zadnja leta je nosil križ bolezni. K pogrebni obredni smo se zbrali v petek, 27.6.2014, v župnijski cerkvi sv. Pavla

v Camdeni. Molitve je vodil domači župnik g. Michael Williams, slovenske molitve na grobu v Camdeni pa p. Darko.

MILENA KIMOVEC je umrla na praznik Srca Jezusovega, 27.6.2014 popoldne v Wollongong Nursing Home v Figtreeju. Luč sveta je zagledala 3.3.1927 v Bezuljaku v župniji Begunje pri Cerknici kot deveta od desetih otrok. Doma so imeli veliko kmetijo in gostilno. Že zgodaj se je naučila gospodinjstvih in kmečkih opravil. Mama je bila odlična kuharica in Milena prav tako. Družino je zelo prizadela druga svetovna vojna, ko so bili ubiti kar trije sinovi - Milenini bratje. Milena je prišla v Avstralijo leta 1967, se poročila z Janezom Kimovcem in si ustvarila družino. Bila sta skrbna starša svojima hčerka. Po desetih letih sta zgradila novo hišo. Milena je bila kljub velikim preizkušnjam močna v veri in imela je smisel za humor. Rada je prihajala v našo cerkev vseh svetih k nedeljskim sv. mašam, poklepetala po sv. mašah in nasmejali smo se kdaj njenim dovtipom. Zadnja leta, ko ni mogla več v cerkev, sva ji patra prinašala obhajilo v dom počitka. Večkrat je prejela tudi bolniško maziljenje. Milena zapušča hčerki Marinko in Jane, vnuke Natasho, Joshua, Davida in Abigaila, v Sloveniji brata Vinka in njegovo družino, v Čakovcu na Hrvaškem pa sestro Tončko in njeno družino. Mož Janez je umrl leta 1998. Pogrebno sv. mašo za Mileno smo obhajali 2.7.2014 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju. V slovo ji je spregovorila hči Marinka. Milena in mož Janez počivata na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

JANEZ ŠVEB je nenadoma umrl na svojem domu v Rooty Hillu na praznik Srca Jezusovega, 27.6.2014 zgodaj popoldne. V nedeljo je bil še pri sv. maši in obhajilu v naši cerkvi sv. Rafaela. Luč sveta je zagledal 29.6.1939 v Učakovcih v župniji Vinica v Beli krajini kot tretji od šestih otrok. Po poklicu je bil delavec. Bratje Franc, Janez in Mirko ter sestra Marija in njena družina so veliko in radi sodelovali že pri gradnji naše cerkve in misijona, pri naših prireditvah, bratje so pripravljali BBQ ob žegnanjih, materinskem in očetovskem dnevu, sodelovali v cerkvi, pobirali nedeljske nabirke, nosili bandera pri procesijah, Franc je tudi bral berila in prošnje. Brata Franc in Mirko sta že odšla k Bogu, Franc leta 2006, Mirko 2009, Janez pa je še naprej daroval apostolat bolezni in trpljenja. Težko je hodil, vendar je ostal veder, družaben, rad je prihajal k našim sv. mašam in k molitveni skupini, daroval za sv. maše, za naše misijonarje in druge potrebne in se tudi spomnil patrov, naše cerkve in misijona. Občudovali smo njegovo močno voljo. Pred leti je k sebi vzel domov obolelega brata Mirka in požrtvovalno skrbel zanj. Občudoval sem njegov izreden spomin, ko sem obema z Mirkom podelil zakramente, vedel je za vse datume, kdaj so sestra in bratje prišli v Avstralijo, kdaj se je ta ali oni preselil ali naselil v tej in tej hiši. (Tudi sam imam rad obletnice in datume in sva se oba prav nasmejala, ko sem mu ob obisku dejal, da bi lahko kdaj tekmovala, op. p. D.). Janez

zapušča sestro Marijo in nečaka Janka v Avstraliji, doma v Beli krajini v Sloveniji pa sestri Faniko in Zdenko in njuni družini. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v petek, 4.7.2014, ob zelo lepi udeležbi ljudstva. Janez počiva na slovenskem delu pokopališča Rookwood. Bog bodi vsem trem plačnik in prosite za naše občestvo!

ALOJZ POROPAT je umrl v torek, 1.7.2014 v Coledale Hospital v Wollongongu. Rojen je bil 1.2.1933 v Hrušici na Primorskem. V Avstraliji je delal v železarni v Wollongongu. Poročen je bil z Ljubico, rojeno Bakin, ki je bila doma s Hrvaške in je sedaj že pokojna. Alojz zapušča sina Danila z ženo Denise, sina Denisa z ženo Mariso, vnuka Emmo in Huga in v Sloveniji brata Franeta in njegovo družino. Brat Jadran je že pokojni. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju – Wollongongu v soboto, 5.7.2014, pokopan je na pokopališču Jamberoo.

MARICA TOMAŽIČ ml. je umrla v Pendle Hill Nursing Home v nedeljo, 13.7.2014 popoldne. Rodila se je 4.3.1933 v vasi Nova Lipa v župniji Vinica v Beli krajini. V Avstralijo je prišla leta 1959 kot ena od prvih rojakov, ki so pripotovali z letalom, ko so naši priseljenci večinoma še potovali z ladjami. Pričakal jo je brat Janez, ki jo je odpeljal v Bonegillo. Marica je delala v bolnišnici Lewisham v Sydneyu in potem dolga leta v bolnišnici Concord kot razdeljevalka hrane. Marica in brata Janez in Štefan so si ustvarili svoj dom v Auburnu. Vsi trije so ostali samski in si med seboj res pomagali, Marica je bila obema bratoma prava mama. Janez se je kasneje preselil v Merrylands, brat Štefan pa je umrl leta 2006. Kmalu se je tudi za Marico začel križev pot bolezni in trpljenja. Zadnjih šest let je živela v domu počitka. V bolezni je prejela zakramente. Marica zapušča brata Janeza in teto Marico Tomažič v Sydneyu, sestro Anico

z možem Karlom in njuno družino v Ljubljani, tri nečake v Sloveniji in tri nečake v Kanadi. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v soboto, 19.7.2014. V slovo je pokojnici spregovorila Danica Petrič. Marica počiva na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

RUDOLFA – DOLFA NUSDORFER, rojena KOVAČ je umrla 11.7.2014 zgodaj zjutraj v St. Joseph's Hospital v Auburnu. Rojena je bila 8.6.1938 v vasi Kovači nad Ajdovščino v župniji Lokavec. Po poklicu je bila tekstilna delavka. Poročena je bila s Francem Nusdorferjem, ki je bil doma iz Vipave in je sedaj že pokojni (+2006). Svojo družino in dom sta si ustvarila v Merrylandsu. Dolfa je bila skrbna žena in mati, obenem pa je rada in veliko pomagala v naši cerkvi in misijonu v Merrylandsu. Večkrat je skuhala kakšne dobrote ali pridelala sadje in zelenjavo na domačem vrtu, poklicala je patre po telefonu, da smo se oglasili pri njej, poklepetali in pripeljali njene dobrote domov. Pred šestimi leti, ko smo gostili naše slovenske romarje, duhovnike in škofa dr. Petra Štumpfa ob Svetovnem dnevu mladih julija 2008, je skuhala polne lonce špagetov in spekla odlične sirove palačinke, ki smo jih vsi zelo pohvalili in tudi člani organizacijskega odbora, ki so nas prišli pogledat, so bili prav navdušeni. Bog ji povrni! Zadnje mesece je nosila križ bolezni, vendar je ostala vedra in potrpežljiva do konca. Prejela je tudi zakramente. Dolfa zapušča sina Karla z ženo Jennine, sina Iztoka z ženo Julie, hčerko Kristino in njenega moža Andrewa, hčerko Ano, vnuke Alysso, Caitlyn, Taylerja, Maddison, Bronte, Adama, Jayme in Benjamina, brata Aleksandra in družino, brata Hermana in družino ter sestro Pavlo in družino. K pogrebni obredu smo se zbrali v ponedeljek, 21.7.2014, v kapeli sv. Mihaela na pokopališču v Rookwoodu. V slovo so ji spregovorili sinova Karel in Iztok ter vnukinja. Dolfa in njen mož Franc počivata na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

25 let molitvene skupine Srca Jezusovega Merrylands 4.8.1989 - 17.8.2014

Molitvena skupina Srca Jezusovega Merrylands je bila ustanovljena 4. avgusta 1989 na pobudo sestre Pavle Kavčič, Tince Papagna in Danice Petrič. Sestra Pavla je delovala in živela v Kew v Melbournu in je prišla na dopust v Sydney samo za nekaj tednov, vendar je zapustila za seboj dober vpliv, saj je skupaj z Danico in Tinco organizirala prva molitvena srečanja

Tinca Papagna, doma iz Bača pri Ilirski Bistrici, je vdova, živi v Guildfordu. Tinca je globoko verna, vedno se je udeleževala molitev. Ima tudi "videnja" Jezusa, Matere Božje, duš iz vic in podobno.

Danica Petrič je prispela v Avstralijo leta 1972 in se je hitro vključila v delo slovenske skupnosti. Precej časa je delovala pri slovenskih oddajah na radiu 2EA in kasneje na SBS kot napovedovalka in pomagala je pripravljati slovenske programe,

kulturne programe v Slovenskem društvu Sydney in v Merrylands.

Pater Valerijan je bil v tistem času na dopustu v domovini, ko so začeli organizirati prva molitvena srečanja. Takrat sta bila tukaj p. Janez in p. Ciril in oba sta bila vesela iniciative za molitev. Kako leto kasneje se je začelo tudi z službo božjo po opravljeni molitvi in tako je ostalo vse do danes. Nekaj časa so organizirale tudi srečanja upokojencev za igranje šaha in drugih iger, kot igranje karte in drugo, vendar se je to počasi izgubilo zaradi prevelikih razdalj, ki jih stari ljudje ne zmorejo. Sestra Pavla se je kmalu vrnila v Melbourne in nato v Slovenijo, kjer je sedaj v redovni skupnosti v Slovenski Bistrici.

Voditeljica dejavnosti Molitvene skupine je bila in je še sedaj Danica Petrič. Molitve same pa največkrat vodi Ivanka Žele. Za obisk bolnikov so se zvrstile različne

Kuharice molitvene skupine.

Patra Valerijan in Darko,
Ivanka Žele in Danica Petrič.

Lojzka Husarek
in Danica Petrič.

članice skupine, kot so bile Elizabeta Berke, Marija Matešič, Zofka Brkovec in Marija Modrijančič, zadnje tri delajo to še danes, medtem, ko se je Elizabeta odselila. Milka Stanič in Marija Matešič pomagata Danici pri vodenju aktivnosti in finančnem urejanju aktivnosti. Za prirejanje kosil in drugih dobrodelnih dejavnosti ima Molitvena skupina svoj bančni račun, s katerim se kar redno pokrivajo stroški majhnih božičnih daril, cvetja ali peciva, torte ob rojstnih dnevih ali cvetja v zahvalo izrednim sodelavcem ali dobrotnikom. Na žalost se število udeležencev počasi zmanjšuje zaradi starosti in smrti.

V zadnjih letih pripravi Molitvena skupina poleg tedenskih molitev ob četrtek ob 10. uri dopoldne tudi kosila za ostarele in bolne za materinski dan, očetovski dan, pred božičem in še ob izrednih priložnostih, kot so slavlja pomembnih jubilejev - zlate maše ali obletnice naših duhovnikov, posebni obiski in podobno.

Posebna delovna skupina je običajno pripravljena pomagati pri pripravi hrane in drugih potreb za kosila. Glavni kuharji so bili v preteklih časih Liza Kociper, Marija Nemeš, Maks Mikuletič, Marica Ovijač, Lojze Rebec, v kasnejših letih pa Justa Ribič. Pomagajo pa pri pripravah Sonja Fisher, Zinka Percan, Vilma Kobal, Emilija Rutar, Zora Johnson, Marija Matešič in druge. Na žalost so nekateri od njih že umrli ali pa zaradi slabega zdravja ne morejo več delati in gospodinjam se je pridružilo tudi nekaj kuharjev in kuharic iz mlajše generacije.

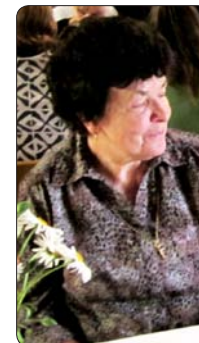
Molitvena skupina je pogosto organizirala tudi romanja na kraje, kot so Penrose Park, Schoenstatt, grob sv. Mary

MacKillop in drugod. Tudi to postaja težje, ker je vedno bolj težko dobiti voznika za avtobus. V zadnjih letih sta priskočila na pomoč Marija in Emil Grosman, ki prideta prav iz Newcastlea, da popeljeta romarje na cilj.

V nedeljo, 17. avgusta 2014, slavi Molitvena skupina Srca Jezusovega 25-letnico svojega delovanja s sveto mašo v cerkvi sv. Rafaela ter nato s svečanim kosilom v dvorani misijona v Merrylandsu za svoje redne člane in druge goste in ob tej priliki želimo pridnim delavcem in delavkam še veliko zdravih in zadovoljnih let delovanja. Vse pa naj nas spremlja ter objema moč in milost molitve. **Zapisano po pogovoru z Danico Petrič, zapisala Martha Magajna.**

Pred leti na kosilu po molitveni uri:
Zofija Brkovec, že pokojna Marija Kužnik
in Teja Bavčar.

Tinca Papagna

HASA NSW - AUSTRALIA Inc

Martha Magajna

Arhivsko organizacijo HASA NSW sestavljajo zastopniki različnih slovenskih organizacij v NSW in v tej povezavi tudi opravljajo različna dela, ki se nanašajo na pomembne dogodke v organizacijah. To se še posebno nanaša na Slovenski misijon v Merrylandsu, s katerim nas povezuje skupna streha in tudi vedno večje potrebe verske skupnosti. Enako ima HASA NSW veliko vlogo v izvedbi vsakoletnih »Slovenian of the Year Awards«, ki jih organizira Klub Triglav, saj se zbrano gradivo o posameznih nagrajencih leta na koncu znajde v arhivih HASA NSW.

Ko smo letos slavili deseto obletnico HASA NSW, smo imeli na stenah dvorane Slovenskega misijona Merrylands zelo obširno zgodovinsko razstavo tekstov in fotografij naših društev in organizacij, kar je skupno s potrebami ob digitaliziranju naših arhivov predstavljalo precej večji strošek, kot je bila naša običajna letna poraba. Prostovoljni prispevki posameznih slovenskih organizacij v NSW in posameznikov so veliko pripomogli pri kritju stroškov,

za kar jim izrekamo iskreno zahvalo. Še posebno pa se moramo zahvaliti upravi Kluba Triglav Mounties Group, ki vedno pokaže veliko skrb in zanimanje za potrebe svojih slovenskih članov in za potrebe slovenske skupnosti nasploh. V letošnjem letu so za potrebe naših arhivov darovali kar \$ 6000 (\$ 3000 za kritje stroškov proslave in drugih \$ 3000 za redno delovanje arhivov), z obljubo, da bodo še nadalje podpirali naše potrebe vse, dokler bo kaj Slovencev med člani kluba Triglav Mounties. Še posebna hvala odboru Kluba Triglav, ki vedno podpira vse, kar je koristnega za širšo slovensko skupnost.

DOPIS MISLI: Tej zahvali se iskreno pridružujemo tudi iz uprave in uredništva Misli, saj je Klub Triglav – Mounties Group namenil tudi naši reviji dotacijo 3000 dolarjev za leto 2014.

S hvaležnostjo, pater Ciril.

Tajnica HASA NSW Marija Grosman praznuje rojstni dan v krogu prijateljev.

Odbor HASA NSW sprejema ček iz rok predsednika Mounties Group.

Praznovanje 70. rojstnega dne Neve Car v Slovenskem društvu Sydney.

Sofija Šajn je praznovala 88. rojstni dan s svojo družino in prijatelji.

IZ KLUBA TRIGLAV - MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna

PROSLAVA SLOVENSKE NEODVISNOSTI 2014 IN PODELITEV PRIZNANJ SLOVENSKE SKUPNOSTI NAJPRIZADEVNEJŠIM SLOVENCEM LETA

Največja prireditev leta v klubu Triglav, v nedeljo, 15. junija 2014, je bila tudi letos dobro obiskana. Goste so pri vratih kluba sprejeli gostitelji v narodnih nošah: Martha Magajna, Andrew Šuber, Zora Johnson in Branko Fabjančič.

Po okusnem kosilu je mladi slovenski pevski zbor Južne zvezde pričel proslavo s petjem himn obeh domovin, Avstralije in Slovenije, nakar so goste na proslavi poleg predsednika Kluba Triglav, Petra Kropēja, pozdravili tudi dosednji častni generalni konzul Republike Slovenije Alfred Brežnik AM, Hon. Tanya Pliberšek MP, namestnica vodje vladne opozicije Avstralije in pa Kevin Ingram, predsednik skupine klubov Mounties. Na povabilo kluba Triglav so se proslave udeležili poleg Hon. Tanye Pliberšek MP tudi krajevni parlamentarni predstavniki: Nick Lalich MP NSW in Chris Hayes MP - Federal Member for Fowler, odborniki

Peter Krope, Hon. Tanya Pliberšek MP, Alfred Brežnik AM.

Predsednik Mounties Group Kevin Ingram in p. Valerijan.

Hon. Tanya Pliberšek MP in Nick Lalich.

Pevski zbor Južne zvezde ter Martha Magajna, Andrew Šuber, Zora Johnson in Branko Fabjančič.

matičnega kluba Mounties Group Kevin in Diane Ingram, Leon in Pam Hansen, Carolyn Lumley, predsedniki in voditelji slovenskih organizacij HASA NSW-Australia Inc, Planica Wollongong, Tivoli Newcastle, Slovenskega misijona Merrylands, (predsednika SD Sydney in Slovensko-avstralskega društva Canberra se zaradi preobremenjenosti nista mogla odzvati na povabilo); prvič smo srečali gospo Nevenko Golc Clark, častno konzulko RS za Queensland, iz Lightning Ridgea pa nas je obiskala Cilka Žagar, znana slovenska pisateljica, kulturna in prosvetna delavka. Sledil je kulturni program, v katerem so nastopili člani pevskega zbora Južne zvezde in za njimi učenke in učenci triglavske šole Južnoameriških plesov »GGY SCHOOL« z izborom živahnih in ognjevitih plesov.

Po kulturnem programu sta predsednik skupine Mounties Group Kevin Ingram in predsednik Kluba Triglav Peter Krope podelila zastopnikom slovenske skupnosti iz NSW letne podpore, ki jih redno vsako leto podeljujejo pomembnim slovenskim medklubskim organizacijam ob prazniku obletnice slovenske državnosti. Za slovensko revijo Misli je ček za \$ 3000 sprejel p. Valerijan Jenko OAM, medtem, ko so odbornice arhivske organizacije HASA NSW – Australia Inc. sprejele ček za \$ 6000, od katerega je bilo \$ 3000 namenjeno za stroške proslave desete obletnice HASA NSW in drugih \$ 3000 za redno delovanje arhivov.

Vodja Pripravljalnega odbora za izbiro

priznanj slovenske skupnosti v NSW, Branko Fabjančič, je predstavil drugi del proslave, v katerem so bila podeljena priznanja najzaslužnejšim Slovencem. V pripravljalni odbor za izbiro najzaslužnejših Slovencev za preteklo leto so bili povabljeni zastopniki vseh slovenskih organizacij v NSW in ACT in v veliki večini so se vabilu tudi odzvali.

Peter Krobe,
Dušan Gruden in Branko Fabjančič.

Peter Krobe, Hon Tanya Pliberšek
z družino in Alfred Breznik AM.

Lojzek Husarek, Florjan Auser,
Hon Tanya Pliberšek MP, Lojzka Husarek,
Daniel Šuber in Izidor Karbič.

Letošnja podelitev priznanj slovenski skupnosti je bila posvečena pokojni pesnici in kulturni delavki Pavli Gruden, ki nas je zapustila 26. januarja letos in njen pepel je bil na njeno željo raztresen v valovih avstralskega morja. V imenu pokojne Pavle je posmrtno priznanje sprejel njen sin Dušan Gruden, nato smo si ogledali kratek video o Pavlinem življenju in delu, ki ga je pripravil Florjan Auser.

Letošnja priznanja slovenske skupnosti v NSW za leto 2013 so prejeli:

DANIEL ŠUBER, priznanje za izredne akademske študijske dosežke; **FLORJAN AUŠER**, priznanje za delo in dosežke v avstralsko-slovenskih medijih in pri ohranjanju slovenske dediščine v Avstraliji; **IZIDOR KARBIČ**, priznanje za življenjsko prostovoljno delo v Klubu Triglav; **LOJZKA IN LOJZEK HUSAREK**, priznanje za prostovoljno delo v verskem središču Merrylands; **The Hon. TANYA PLIBERŠEK MP**, priznanje za izredne dosežke avstralske Slovenke v avstralski politiki. Po končanem uradnem delu svečanosti je za ples in zabavo zaigral ansambel »The Masters«.

THE HON. TANYA PLIBERŠEK MP PRIZNANJE ZA IZREDNE DOSEŽKE AVSTRALSKE SLOVENKE V AVSTRALSKI POLITIKI

Tanya Pliberšek je bila rojena v družini slovenskih priseljencev Roze in Jožeta Pliberšek, ki sta prispela v Avstralijo v zgodnjih petdesetih letih prejšnjega stoletja. Tanya je bila druga od treh otrok v družini. Obiskovala je Jannali Girls High School, kjer je postala vodja razreda (Dux), nadaljevala v "University of Technology v Sydneyu in končala univerzo kot "Bachelor of Arts" in dodatno "Masters in Public Policy and Politics at Macquarie University".

Pliberškova družina je imela zelo močne korenine v slovenski domovini in to povezanost so starši posredovali tudi otrokom. Tanya je prvič obiskala Slovenijo, ko je bila stara štiri leta in ljubezen do te prelepe dežele njenih staršev se je okrepila z vsakim ponovnim obiskom. Ljubezen do Slovenije in slovensko dediščino ter vrednote je Tanya posredovala svojim trem otrokom, Louisu, Anni in Josephu, ki so v stalni povezavi s starimi starši vzljubili vse, kar je slovenskega - glasbo, hrano in običaje. Otroci se poskušajo naučiti tudi slovenskega jezika, kolikor jim razmere dopuščajo.

Tanya je že zgodaj pokazala veliko nagnjenje in sposobnost za politiko. Po končanem študiju je delala v »Domestic Violence Unit at the Office for the Status and Advancement of Women in New South Wales«, kasneje pa tudi v pisarni senatorja Bruca Childs-a. Prvič je bila izvoljena v zvezni parlament za Sydney leta 1998 in po tem je bila ponovno izvoljena še petkrat.

As a member of Labor Party she held the position as "Shadow Minister for Work, Family and Community, Shadow Minister for Youth and Early Childhood Education and Shadow Minister Assisting the Leader on the Status of Women from October 2004." This portfolio was retitled Shadow Minister for Child Care, Youth and Women in June 2005.

Following the Shadow Ministerial reshuffle in December 2006 (when Kevin Rudd assumed the leadership of the Federal Parliamentary Labor Party, Tanya was promoted to be Shadow Minister for Human Services, Housing, Youth and Women. Tanya served in both the Rudd and Gillard Governments as Minister for Housing, Minister for Health, Minister for Human Services.

In 2013 she became the Deputy Leader of the Opposition and Deputy Leader of the Labor Party while also serving as Shadow Minister for Foreign Affairs and International Development.

While being so busy with her very demanding political career, Tanya is also a wife and a mother to three well-adjusted and well behaved children and also a loving daughter to her widowed mother.

Even with so many demands on her time and work commitments she always tries to do her best to find time to attend important functions in the Slovenian community, where she is always welcome with great love and appreciation.

IN MEMORIAM

**Letošnja svečanost priznanj najzaslužnejšim Slovencem je bila posvečena + PAVLI GRUDEN
*14.02.1921 +26.01.2014**

Paula Gruden je bila znana slovenska kulturna in društvena delavka, učiteljica, novinarka in pisateljica, še posebno pa je bila znana v slovenski skupnosti v Avstraliji kot tudi v domovini Sloveniji po svojem pesniškem delu.

Pavla je bila rojena v Ljubljani v delavski družini in je podedovala svojo ljubezen do pisane besede od svojega očeta. Bistra, talentirana in jezična je pogosto zašla v težave. Na začetku druge svetovne vojne je bila poslana na prisilno delo v Nemčijo. Njen talent za tuje jezike ji je omogočil delo prevajalke v Trstu, nekaj let po vojni pa je odšla v Avstralijo. Pridna, delovna in

Mira Smrdel iz SD Sydney
je prinesla domače pecivo.

Štiri zmagovalne ekipe so dobile nagrade.

sposobna je prišla za vsako delo - na kmetiji, v kuhinji, čiščenje, socialno delo, prevajanje, vse to hkrati, ko je skrbela za družino in sina Dušana in tudi poučevala v šoli slovenskega jezika. Vmes je pisala pesmi v različnih jezikih, eseje na različne teme, članke za časopise in je celo tudi sama začela časopis "Svobodni razgovori". Objavila je tri pesniške zbirke, sodelovala pa je pri številnih slovenskih publikacijah in pripravljala se je, da bo napisala roman, a ji je zmanjkalo časa. Njena družina, prijatelji in sodelavci iz vseh strani sveta jo zelo pogrešamo!

BALINARSKA SEKCIJA TRIGLAVA

Medklubsko tekmovanje za pokal dneva neodvisnosti Republike Slovenije, 7. junija 2014

Vsako leto, ko se približa obletnica dneva državnosti Republike Slovenije, se na baliniščih Kluba Triglav zberejo balinarji iz prijateljskih slovenskih klubov, da se pomerijo za Pokal neodvisnosti Republike Slovenije. Letos so se jim pridružili tudi tekmovalci iz sestrskega kluba iz Lansdowna - Club Italia - Mounties Group. K sreči imajo triglavska balinišča šest balinarskih stez, tako, da je dovolj prostora, da vsi tekmovalci igrajo hkrati in nikomur ni treba čakati. Tekmovanje se je pričelo že zjutraj in podprli smo se s kozarčkom "kačje sline", kavico, čajem in domačim pecivom, ki so ga prinesle tekmovalke. Tekmovalna moštva je sestavil žreb iz tekmovalcev Kluba Triglav, SD Sydney, Planica Wollongong in Cluba Italia in tako pomešani so bili tudi zmagovalci, ki so si priborili lepe nagrade, podeljene po skupni večerji.

Prvo mesto: Nella Chiandotto (Club Italia) in Silvo Franca (SDS); drugo mesto: Connie Saija (Triglav), Božo Biletič (Planica Wollongong) in Valerio Chiandotto (Club Italia); tretje mesto: Nadia Legović, Albin Sedmak in Domenico Dulisse (vsi Klub Triglav); četrto mesto: Vinko Samsa in Bruno Posegga (oba Klub Triglav).

Tekmovalci iz štirih klubov so se zbrali za Pokal neodvisnosti.

PROGRAM KLUBA TRIGLAV ZA NASLEDNJE MESECE 2014

NEDELJA, 10. avgusta 2014, ob 12.00: Ples - igrajo "ALPSKI ODMEVI".
 NEDELJA, 24. avgusta ob 10.00: LETNI OBČNI ZBOR, volitve, po občnem zboru prigrizek.
 NEDELJA, 7. septembra, OČETOVSKI DAN – PLES: od 12.00 dalje - igrajo "The Masters".
 NEDELJA, 19. oktobra: 12.00 opoldne: OCTOBERFEST, ples - igrajo "ALPSKI ODMEVI".
 NEDELJA, 16. novembra: ST. MARTINS WINE FESTIVAL, pokušina vin. Za ples igrajo "The Masters".
 BALINANJE: VSAKO SREDO IN VSAKO SOBOTO OD 12.30 DALJE.
 SKUPNA VEČERJA OB SOBOTAH ob 5.00 popoldne.

V NEDELJO NI VEČ BALINANJA. SE VIDIMO PRI SVETI MAŠI!

Marija Oppelt Oppelli, dolgoletna in zaslužna knjižničarka v Baragovi knjižnici v Slovenskem misijonu v Kew, bo 27. avgusta 2014 praznovala 90. rojstni dan. Draga Marija, čestitamo in s hvaležnostjo nazdravljamo! Bog Vas živi!

*Oči imam zato, da druge odkrivam,
 ušesa, da jih poslušam,
 noge, da stopim do njih, roke, da jih drugim ponudim,
 in srce, da jih ljubim.*

VAŠI DAROVI

BERNARDOV SKLAD: \$ 4336: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. **\$ 3000:** Klub Triglav - Mounties Group. **\$ 200:** Slovensko društvo Sydney. **\$ 50:** Tatjana Tee, Ladislav Boelckey, Franc Saksida, Ferfolja-Gaspersich, Martin Pajmon, Luisa Jug, Stanley Stopar, Jože in Slavka Vrtačič. **\$ 30:** Zora Delforno. **\$ 20:** Zora Gec, Marija Vogrinčič, Mirko Koder, Ivan Smole, F & M Brisavec, Marija Belavic, Ema & Don Peckham, **\$ 10:** Kristina Kocjančič, Marija Spornjak, Marija Grlj, Marija Uršič. **\$ 5:** Julia Kovačič, Danica Marinc. **ZA MISIJONE: \$ 100:** Valentin in Tilka Lenko v spomin na pokojnega brata. **ZA DUHOVNIŠKE POKLICE: \$ 50:** Barbara Marinčič. **ZA SPOMENIK V GRAHOVEM: \$ 100:** Gabrijela Bugarj; Sofija in Viktor Matičič. **\$ 300:** Slovenski misijon Kew. **SPONZORJI 40. SLOVENSKEGA MLADINSKEGA KONCERTA: \$ 2166:** Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. **\$2000:** Slovensko-avstralsko društvo Canberra ACT. **\$1000:** Alfred in Jeni Brežnik. **\$500:** Svet slovenskih organizacij Avstralije. **\$500:** Greta Prosenik. **\$100:** Franc Rozman.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik

Preteklo je eno leto od zadnje proslave in v nedeljo 22. junija popoldan smo spet slavili samostojnost svobodne Slovenije. Pripravili in okrasili smo Slovenski dom in kapelico Matere Božje, tako da smo v prijetnem okolju obhajali sveto mašo za vse padle za našo domovino Slovenijo. Na novem parkirišču se nas je pri sveti maši zbralo kakih 140. Naša duhovnika, p. Darko in p. Valerijan, sta ob 11.30 darovala sveto mašo in zbrani smo sodelovali. Dopoldne nas je že malo skrbelo, saj se je obetalo slabo vreme in dež. V tem primeru bi morali pripraviti oltar v dvorani. A Bog je pogledal na nas in nas že pred mašo obsijal s soncem. Zelo smo se razveselili obiska iz Slovenskega kluba Canberra, 34 naših rojakov s predsednikom na čelu.

Po maši smo se odpravili v dvorano na kosilo, ki so ga pripravili pridni člani in članice našega društva. Pripravili so za 250 ljudi, tako da smo imeli domače slovenske hrane v izobilju. Vsi, še posebej naši

častni gostje in nastopajoči, smo bili postreženi pri mizah.

Po kosilu, okrog 2. ure popoldan, je ansambel pričel igrati. Do takrat nas je bilo v dvorani že okrog 300. Ob 2.30 smo pričeli s programom: najprej je predsednik Štefan Šernek izrekel dobrodošlico vsem prisotnim, glasbena skupina Južne zvezde pa je zapela slovensko in avstralsko himno. Predsednik je potem še enkrat pozdravil vse navzoče člane, prijatelje in nastopajoče, ki so se zbrali najprej pri sveti maši ob kapelici in sedaj za kosilo ter proslavo ob 23. obletnici samostojnosti Slovenije. Še posebej je pozdravil častne goste: p. Valerijana in p. Darka ter gospo Jeni in gospoda Fredija

Brežnika, zaslužnega častnega konzula Republike Slovenije. Nato je pozdravil predsednike društev in njihove člane: Franca Čuleka in člane Slovenskega kluba Canberra, Ivana Rudolfa in člane Slovenskega kluba Planica iz Figtree – Wologong, Marijo Grosman in člane Slovenskega kluba Tivoli iz Newcastla ter člane Monties Triglav Kluba. Sledil je pozdrav drugih

gostov: predsednice HASA iz Merrylandsa gospe Marthe Magajna, urednice in napovedovalke na slovenskem radiju SBS gospe Tanje Smrdel, mednarodne sodnice badmintona na turneji Olympic Park gospe Mateje Rajnik iz Slovenije, Katerine Koprivc iz Wollongonga, Zore Johnston, Danice Petrič in Milke Debevc ter članic pevske skupine Južne zvezde iz Merrylandsa.

Program je bil sledeč: Slavnostni nagovor zaslužnega častnega konzula g. Fredija Brežnika; recitacije:

Danica Petrič, Za Slovenijo živim; Zora Johnson, Praznik Slovenije; Milka Debevc, Slovencem; Zora Johnson: Slovenija. Pevke skupine Južne zvezde so zapele slovensko pesem Pota do ljudi in angleško Amazing Grace. Največji aplavz navdušenja pa je požela Katarina Koprivc, ki je zapela pesem Mati in vera v ljubezen. Čestitamo ji tudi predsednik in odbor društva.

Nato smo podelili priznanja najbolj zaslužnim članom Slovenskega društva Sydney. Veseli smo, da lahko našim ljudem delimo priznanja v slovenskem društvu in ne v kakem tujem. Priznanja so prejeli: podpredsednik Vlado Čeh, tajnica

Lin Pušenjak in nosilec dovoljenja za točenje alkoholnih pijač Mirko Kalac. Ob tej priložnosti je Slovensko društvo Sydney podelilo častno dosmrtno članstvo predsedniku Slovenskega društva Canberra, g. Francu Čuleku za njegova prizadevanja pri povezovanju slovenskih društev iz Canberre in Sydneyja.

Po zaključku se je Štefan Šernek, predsednik društva, zahvalil vsem, ki so oblikovali program in sodelovali. Zahvalil se je tudi vsem, ki so se udeležili tega praznovanja 23. obletnice samostojnosti Slovenije. Sledila je glasba za ples, ki jo je izvajal naš najboljši ansambel *Alpski odmevi* Štefana Šerneka mlajšega.

V dvorani Slovenskega društva Sydney so bili plesi še 6. julija, ko je igral ansambel *Thirolian Echoes*, 20. julija, ko je igral ansambel *Alpski odmevi* in 3. avgusta, ko je igral ansambel *The Masters*. Slednji bodo igrali tudi za ples 17. avgusta 2014.

Fotografija levo: Nastopajoči na proslavi dneva državnosti.

Fotografija spodaj: Obiskali so nas rojaki iz Canberre. Ob tej priložnosti je Slovensko društvo Sydney podelilo častno dosmrtno članstvo predsedniku Slovenskega društva Canberra, g. Francu Čuleku za njegova prizadevanja pri povezovanju slovenskih društev iz Canberre in Sydneyja.

Z zaskrbljenostjo pa spremljamo dogodke v naši rodni domovini Sloveniji in včasih me novice navdajo z grozo. Sprašujem se: a ni več poštenih ljudi, poštenih voditeljev, ki bi delali za blagor Slovenije? Čudi me, da naši rojaki v domovini tega ne spoznajo in nič ne naredijo. Pa tudi tukaj med nami velikokrat ni drugače. Nekateri na tak ali drug način uničujejo in razdirajo slovensko skupnost in pri tem žanjejo priznanja. Pa se zato drugi moramo bolj potruditi, tudi za to, da obdržimo Slovenski dom za naše rojake Slovence v naši, slovenski lasti. Prav je, da razmislimo o svojih dejanjih in svojem govorjenju.

V nedeljo, 6. julija 2014, nas je obiskala mag. Tanja Mljač, začasna odpravnica poslov na slovenskem veleposlaništvu v Canberri (**fotografija zgoraj**). Veseli smo bili njenega obiska, ona pa je povedala, da je to njen prvi obisk Slovenskega društva Sydney. Bila je presenečena in vesela, ko je videla, kako lep dom imamo sydneyjski Slovenci. Pohvalila je tudi domačo hrano, ki jo pripravljamo v Domu. Hvala gospe odpravnici poslov za obisk in hvala gospe Jožici in mami Koštrica, da sta jo pripeljali v Sydney. V teh dneh nas je v Slovenskem društvu Sydney obiskal tudi Peter Sušnik iz Slovenije. Obiskov smo vedno veseli in vedno se bomo potrudili, da jih bomo lepo sprejeli.

Praznovanje slovenske samostojnosti 15.6.2014 v Sydneyu **Cilka Žagar**

S hvaležnostjo in ponosom gledam svoje vrstnike in življenjske sopotnike, ki so se brali v svečanih oblačilih, da bi proslavili svojo slovensko pripadnost in državnost. Dolga je bila zame pot iz Lighting Ridge-a, vendar sem srečna, da se lahko pozdravimo s prijaznim nasmehom, stiskom rok, objemom in poljubom. Delimo si zgodovino in izkušnje, postali smo družina eden drugemu, pestro pobarvani zunaj in znotraj. Bog je vedel, da bi nam bilo dolgčas, če bi vsi enako delali in mislili.

Program je bil ganljiv in zanimiv; zavedam se, da je veliko pridnih rok in glav žrtvovalo veliko časa za pripravo, da smo tako lahko izrazili svojo ljubezen do slovenstva in eden do drugega.

Ko bi ti vedela, koliko je tu politike, mi je prišepnil znanec, ko sva se ozirala po lepo okrašeni dvorani.

Hvala Bogu, da je, sem rekla.

Me res veseli, da je, saj to pomeni da aktivno živimo svobodno, zavestno življenje.

Moji vrstniki in jaz smo rasli v diktaturi, kjer je za večino bilo nemoralno, sramotno in kaznivo biti političen. Kot posledica tega je nekatere celo v Avstraliji rahlo strah politike. Za politiko so doma takrat bili pooblaščenisti tam gor. Smo sicer vsi vedeli, da obstajajo

politični zaporniki, politični prekrški, politično nevarni, politično uspešni itd., zato smo šepetali besedo politika le v zaupnih krogih.

V demokraciji smo vsi politični; čeprav imamo različno razumevanje politike in ekonomije, vendar vsak po svoje razume, če vlada dela pošteno in za njegovo dobro. Ljudje, ki smo v diktaturi tiho ubogali voditelje, se moramo zdaj aktivno boriti za svoje interese. Interesi posameznikov so različni, zato niso nikdar vsi zadovoljni z ukrepi vlade. Pričakuje se, da smo vsi politično osveščeni in pozorni; vsak mora na nek način izraziti svoje politično mnenje vsaj na obveznih volitvah. Seveda nobena stranka ne more uresničiti vseh naših želja, potreb in načrtov. Vlada stranka, ki jo postavi večina naroda. Naloga opozicije je, da kritično ocenjuje delo vladajoče stranke, zato je prav, da je opozicija močna. Če vladajoča stranka ne zadovolji večine, jo zamenjamo na naslednjih volitvah.

Ni idealne družbe; nekateri so bolj močni, nasilni, bogati in uspešni, toda vsi se rinemo na vrh. Že Jezus je omenil, da bodo reveži vedno med nami, zato je učil, da je dolžnost močnejših, da pomagajo slabotnejšim. Živela politika!

V demokraciji spodbujamo mladino, da glasno izrazi svoja mnenja, ker vemo, da s šepetanjem ne moreš izboljšati sistema. Ljudje, ki samo šepetajo, se potem doma glasno jezijo, ker jih nihče ni slišal.

Vsi tu in tam demonstriramo proti odločitvam vlade; nekateri na cesti, drugi doma; nekateri javno, drugi šepetaje. Demonstriramo s prisotnostjo in besedami in ne z orožjem. Tu spoštujemo ideje in delo vladajoče in

nasprotne stranke, zato ni pobijanja in revolucije. Nimamo niti političnih zapornikov.

Vsak se naravno bori najprej zase in za svoje, vendar če smo v tej borbi vsi aktivni, pripomoremo k bolj uspešni, pravični in zanimivi družbi. Ne smemo biti politično leni.

Čebelarji se borijo za svoje interese tako kot kmetje in rudarji, obrtniki in učitelji za svoje. To je politika. Visoka politična kultura naroda doprinese k uspehu naroda. Ni važno, katero stranko volim; bolj je pomembno, da s svojim glasom prispevam k izboljšanju naše naravne in socialne skupnosti. Če ne bi bili politični, bi dopustili, da se oblast pokvari, čemur lahko sledi anarhija ali nasilje.

Politiki so samo ljudje. Vedno ugotavljam, da je v vsakem slabem človeku veliko dobrega in v dobrem človeku veliko slabega, zato je nesmiselno govoriti o dobrih in slabih ljudeh. Če se postavimo na nasprotno stran, vidimo stvari drugače. Osebo rada poslušam ljudi, ki mislijo drugače kot jaz, ker se edino od njih kaj novega naučim.

Ko sem ravno končala te spomine na Sydney, sem našla v Požar reportu naslednje:

Povprečen Slovenec je svoj demokratični instinkt zadovoljil s šepetanjem »protidržavnih« vicev, ki jih je po dveh ali treh kozarcih pijače zelo verjetno ponavljal za kakim sodelavcem Državne varnosti. Toda tisti, ki jih je oblast zapirala ali so bili v »mobilnem zaporu« (to je popolnoma obkroženi s tajno policijo), bi seveda lahko pripovedovali resnične zgodbe, vendar so bili tihi. Tudi zato, ker od povprečnega Slovenca niso mogli pričakovati sočutja ali milosti zaradi svoje pokončne držbe. Kajti Slovenec si je o političnih zapornikih mislil in šepetal: »*Prav mu je, kaj pa se je vtikal v politiko.*«

Moja Slovenija

Zanima me, kako ste Slovenci zadovoljni z revijo Moja Slovenija. Je lepa od zunaj, vendar, ko jo z navdušenjem prelistam, se mi zdi prazna znotraj - nima ne srca ne duše. Sicer poroča o aktivnostih pomembnih Slovencev po svetu in tudi dosti lepih slik ima, vendar ljudje smo več kot to. Želela bi vedeti, s čim se navadni Slovenci ukvarjate v svoji notranjosti in vsakdanjosti; kakšne so vaše skrbi, bolečine, želje in načrti. Kakšno bodočnost si želite, v čem najdete srečo? Kakšna je vaša življenjska pot? Rada bi tudi, da uredništvo obrazloži pomen in cilj revije – editorial - tako kot vse druge publikacije. Zanima me, kaj bi Vi želeli brati in kako bi Vi izboljšali to dragoceno revijo.

Grehi očetov

Zanimivo se mi zdi, da smo Slovenci končno začeli analizirati, kdo je kdo v našem javnem življenju. V preteklosti so bili pod drobnogledom samo sorodniki domačih izdajalcev. Domobranci »belčki« imenovani, so po vojni sicer končali v množičnih grobovih, pobiti na grozljive in okrutne načine, njihovi prijatelji, sorodniki in družine pa so nadaljnjih 70 let životarili bolj ali manj zaničevano življenje, saj niso izhajali iz »pravih« družin.

O zgodovini narodnih morilcev, herojev druge svetovne vojne, se ni smelo govoriti. Sami in njihove družine so uživali in še uživajo privilegije, čast in oblast. Svojim otrokom so omogočili, da so na »legitimen« način zasedali politične in pravosodne stolčke, ki jih še danes zasedajo.

Ve se, otroci uspešnih staršev so uspešni otroci. In v Sloveniji se šele zdaj postavljajo vprašanja, zakaj so ti povojni uspešnejši pravzaprav postali tako uspešni. Raziskujejo se poti, po katerih so hodili, kako so prišli do oblasti, vzdrževali diktaturo, si razdelili funkcije in državno po večini zaplenjeno) premoženje. In zdaj ti »uspešni« sinovi in hčere prepričujejo narod, kako želijo ustvariti blagostanje, pravičnost in enakost v Sloveniji. Trdijo, da rojeni po vojni nočejo imeti nič s preteklostjo, nočejo, da jih bremenijo grehi očetov. Saj bi bilo tako prav. Vendar se morajo še poprej opravičiti za grehe svojih staršev, za grehe zaradi katerih so bili neki drugi otroci, nekih drugih staršev pogosto oropani brezskrbnega otroštva, ožigosani kot otroci narodnih izdajalcev, ki jim je bila zaprta pot v javno življenje, saj bi se s tem lahko dokopali do podatkov, ki so morali ostati tajni, skriti pred širšo javnostjo.

Zdi se mi, da slovenskih državljanov ob predvolilni kampanji sploh ne zanima gospodarstvo, kultura, načrti in cilji. Pomembno je le to, da je kandidat »naš«, pa čeprav se še z ničemer ni dokazal. Težko je reči ali je kapital bolj varen v državnih ali v privatnih rokah sposobnih menedžerjev. Je pa dejstvo, da privatniki bolj trdo in pošteno delajo kot pa državno politična elita, ki vedri in oblači v svojih pisarnah. Ko gledam podjetnike, vidim sposobne in ustvarjalne ljudi, ki delajo za skupno dobro. En način gospodarjenja je socializem in drugi je kapitalizem. Vemo le, da iz socializma ljudje bežijo v kapitalizem in ne obratno. Vsi nosimo svojo dediščino tako ali drugače in dokler se stari računi ne poravnajo ne bo miru. Človek je sam svoje sreče kovač, sam odgovoren za svojo usodo in za svoje blagostanje, torej naj vsak sam premisli in odloči, komu bo na volitvah namenil svoj glas.

Cilka Žagar

IZ KRALJIČINE DEŽELE – Queensland

Mirko Cuderman

TELOVSKA PROCESIJA (Corpus Christi procession) ima v Brisbanu že dolgo zgodovino. Slovenski verniki se že nad 55 let udeležujemo te slovesnosti z banderoma Marije Pomagaj in svetih bratov Cirila in Metoda. V takratni dobi je bila ta slovesnost ena največjih prireditev Brisbanu z več kot sedemdeset tisoč verniki na največjem stadionu - Exhibition Ground. Takrat so vozili posebni vlaki in avtobusi. Po letih 1975 je na žalost število navzočih padlo za več kot desetkrat. A kljub temu - število prisotnih sedaj raste iz leta v leto. Letos na je bilo več kot štiri tisoč. Na tej vsakoletni brisbanski procesiji Slovenci še vedno sodelujemo z našima banderama in molitvami. Letos sta banderi nosila Ivan Hlupič in Sofija Durič. Prilagam fotografije z letošnje procesije v Indooroopilly.

Fr. COLUMBA ŠKOF: V nedeljo, 29. junija 2014, na praznik sv. Petra in Pavla, smo se v Marijini dolini – Marian Valley poslovili od očeta Columba, ki je bil imenovan od svetega očeta papeža Frančiška za škofa v škofiji Wilcannia Forbes. Pripravljen je bil lep poslovilni program s sveto mašo s šestimi duhovniki in škofom Stanislawom Dzubia iz Južne Afrike. Vse narodne skupine, ki imajo svoje kapelice, so bili vključene v to poslovilno slovesnost. Ob tej priliki smo se očetu Columba zahvalili za vso podporo in pomoč pri kapelici in tudi za duševno skrb do vseh, ki so pri njem iskali poti za poglobitev vere in duševni mir. **Našo tričlansko skupino z Jožetom Gjerekom ter Anico in Mirkom Cuderman je oče Columba sprejel na odru z bodrilno obljubo, da se bo vrnil v Marijino dolino kot novo posvečeni škof.** Marta Gjerek bi se rada udeležila te slovesnosti ob slovesu očeta Columba, a je bila takrat na žalost bolna. Želimo ji hitrega okrevanja. Posebno pa smo Marti in Jožetu zelo hvaležni za redno oskrbovanje Marijine kapelice, ki jo skupaj tako lepo oskrbujeta. Ob vsakem obisku je Marijina dolina z našo kapelico vidno lepša. Obiščite jo in se boste prepričali, da je res tako.

PLANINKA: Rad bi poročal tudi o veselem srečanju na društvu Planinka, na rednem prvonedeljskem srečanju v mesecu. Ob dobrem kosilu, ki nam ga je pripravila Anica Cuderman s pomočjo Sofije in Ivana, nam je v veseli družbi nedeljsko popoldne kaj hitro minilo. **Novoimenovana konzulka RS NEVENKA CLARK** je bila precej zaposlena z odgovori in vprašanji rojakov pri reševanju raznih problemov. Veseli družbi je tudi veliko pripomogel Ivan Slapšak, ki je naš dolgoletno lovec na jelene in razne divjačine. Ivanovo pripovedovanje o lovskih dogodivščinah nam je bilo res v veliko veselje.

RADIO 4EB: Imeli smo tudi priložnost se srečati z mladim **MAKSIM VERGANOM – novim radijskim operatorjem na slovenskem radijskem programu 4EB.** V Avstralijo je Maksim prišel šele

lani novembra, a je kaj hitro postal zelo aktiven član radijske skupine 4EB. Po poklicu je radijski 'sound engineer and producer'. Zato nam je Maksim zelo dobrodošel in smo ga vsi zelo veseli. Poznali smo ga že prej po glasu iz radijske oddaje, sedaj ga pa poznamo tudi iz veselega srečanja na društvu Planinka. Skupaj z Vesno in Ivanom je prav profesionalno vodil enourni program na slovenski oddaji. Maksim je doma iz Kopra, kjer je že v Sloveniji več let delal v tej stroki. Želimo mu prav toplo in veselo dobrodošlico v naši slovenski skupnosti v Kraljičini deželi. Naša radijska SKUPINA uspešno napreduje. Več kot 30 rojakov se je zbralo na plesni prireditvi, ki jo letno organizira uprava radia 4EB. Prisotnih je bilo tudi več slovenskih narodnih noš iz mladih slovenskih družin, ki so pred kratkim prišle v Avstralijo. Lep pozdrav bralcem Misli.

UMRLA JE NAJSTAREJŠA SLOVENKA V AVSTRALIJI

MARIJA ČEH je bila najstarejša Slovenka ne samo v Queenslandu ampak tudi najstarejša v Avstraliji. Umrta je 6. avgusta 2014 v bolnišnici Redcliff Hospital v lepi starosti, saj je dočakala več kot 102 leti in pol. Rojena je bila 13. januarja leta 1912 pri Mariji Snežni nad Mariborom. Marija se je poročila leta 1933 in prišla z možem Francem in hčerko Ljudmilo v Avstralijo že leta 1949. Najprej sta bila

oba z možem šest let zaposlena v hotelu v Tenterfieldu. Od tam so se odselili v Brisbane, kjer sta začela z lokalom 'Fish and Chips'. Po dveh letih (leta 1957) je zaradi bolezni na srcu umrl njen mož Franc. To srčno bolezen danes uspešno zdravijo z operacijo by-pass, kar pa v tistih časih še niso poznali. Marija je sama eno leto vodila trgovino Fish and Chips. Kmalu jo je morala prodati, ker je bilo prenaporno za njo. Po moževi smrti je M Cehostala sama in skrbela za svojo hčerko. Sedaj pa se je njena družina že povečala na 31-člansko družino. Vsi imajo Marijo zelo radi in so povezani med seboj. Njena hčerka Ljudmila je skrbela za mamo Marijo v Redcliffu. V slovenski skupnosti je Marija dobro poznana, posebno zaradi njene vloge v prvi slovenski igri v Brisbanu - Finžgarjeve drame: Razvalina življenja, kjer je leta 1969 igrala vlogo potovke. Te uspešne igre se je v Brisbanu takrat udeležil tudi pokojni pater Bernard Ambrožič. Marija je bila presenečena nad tako veliko pozornostjo, ki jo je bila deležna ob njenem visokem jubileju. Prejela je voščila od kraljice Elizabete, predsednice avstralske in queenslandske vlade in mnogih prijateljev. V polni cerkvi Holy Cross v Redcliffu so ji takrat vsi verniki zapeli Happy Birthday. Prejela je veliko vrečko kartic, polnih dobrih želja, a je bila še posebno vesela kartice mariborskega župana, ki ji je voščil vse najboljše. Marija je bila vedno

Zabavni večer radia 4EB s plesom, kjer se je imenitno predstavila v narodnih nošah mlada slovenska skupina deklet z novo imenovano slovensko konzulko Nevenko Clark in Robertom Cvetkovičem.

vsakemu posebej hvaležna za vso pozornost, ki jo je bila deležna. Dolga leta je pomagala pri društvenem delu v kuhinji ali v odboru. Pogreb pokojne Marije Čeh je bil v torek, 12. avgusta 2014, ob 10. uri v cerkvi Holy Cross na Anzac Avenue v Kippa-Ring. Naj počiva v Božjem miru!

Igralska skupina Melbourne 2014: Komedija VRAŽJA SLOVENŠČINA

Igralska skupina je za letošnjo sezono pripravila komedijo – veseloigro *Vražja slovenščina*.

Najprej hvala Verskemu in kulturnemu središču Kew, p. Cirilu in p. Davidu za uporabo dvorane za vaje in za nastopa, Slovenskemu društvu Melbourne in predsednici Frances Urbas Johnson za povabilo ter lep sprejem celotnega odbora; Slovenskemu društvu Planica, Springvale in predsednici Ivanki Kolačko za povabilo; Slovenskemu klubu Jadran in predsedniku Milanu Ogrizku za povabilo; Slovenskemu društvu Ivan Cankar Geelong in predsednici Marti Mrhar za povabilo in Slovenskemu verskemu središču Merrylands in patroma Darku in Valerijanu za povabilo. Hvala Vam. Zahvala tudi delnemu sponzorju Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Takole se je začelo januarja letos: zbrali smo se, večinoma igralcev in režiserjev, in smo se odločili, da letos pripravimo nekaj svojega in nam ni treba prositi za besedila iz Slovenije in jih potem preurejevati za publiko tukaj.

Tema je bila učenje slovenskega jezika na tečaju za odrasle in kar precej smešnih dogodivščin smo nabrali, ko smo brskali po spominu ali pa jih slišali. Vsak

v skupini je dodal iz svojih izkušenj: ali iz tečaja ali z obiska v Sloveniji. Namreč, večinoma vsi, ki se vpišejo na tečaj, želijo potem obiskati Slovenijo in preizkusiti svoje znanje med sorodniki in znanci. To smo potem tudi uporabili.

Ne misliti, da smo že kar takoj prvi osnutek besedila odobrili – neštetokrat smo spreminjali, dodajali in črtali. Končno smo se pripravili za nastop.

Premiero smo imeli v Verskem in kulturnem središču v Kew v soboto, 5. julija 2014, pa tudi prvo ponovitev v nedeljo, 27. julija; odigrali smo tudi že pri Slovenskem društvu Melbourne v nedeljo, 3. avgusta. Nastopi sledijo še pri Slovenskem društvu Planica, Springvale, v soboto 9. avgusta, potem pa pri Slovenskem klubu Jadran, 26. oktobra, pri Slovenskem društvu

Ivan Cankar v Geelongu 9. novembra in v Verskem in kulturnem središču Sv. Rafaela v Merrylandsu v nedeljo, 16. novembra. Za Slovensko društvo St Albans še nimam sporočila o nastopu. Plakati za predstave oktobra in novembra bodo v kratkem na poti.

Torej avtorji humorističnih prizorov: Andrew in Anita Fistrič, Michael Menski, Draga Gelt, Ljubica in Darko Postružin, Tončka Porta, Lidija Bratina, Vera Brne, Melissa Fistrič, Ana Zec in Ana Tegelj. Člani igralske skupine so Slovenci prve, druge in tretje generacije Slovencev v Avstraliji – zelo smo ponosni nanje: profesor Jaka - Andrew Fistrič; učiteljica Jelka - Ljubica Postružin; študentka, sestra in vaščanka Pepa - Vera Brne; študentka, kmetica in pacientka Vilma - Anica Tegelj; študentka, natakarka in pacientka - Vesna Ana Zec; študentka, sosedica in sestra Lili - Lidija Bratina; študentka, turistka in zdravnica Simona - Melissa Fistrič; študentka in turistka Mandi - Natalie Bratina; študent, turist in pacient Izidor - Darko Postružin; študent in turist Francelj - Frank Pristov; teta Valerija - Yanja Srkulj; mamica - Anita Fistrič. Scenarij in šepetalka - Draga Gelt OAM; scena in kulise - Andrew Fistrič in igralci; oderski vodja - Ljubica Postružin; scenski svetovalki - Leah in Melissa Fistrič; luči in ozvočenje - Anita Fistrič, Lenti Lenko OAM, Grant Johnson, Drago Zec in v Sydneyu Daniel Šuber, svetovalec Simon Grilj; priprava dvorane – zavese: Anita Fistrič s pomočniki; priprava odra, menjava scen - člani igralske skupine; obleke – igralci; video in DVD - Mathew Bratina in Matija Cestnik; fotografiranje - Alex Bratina, Simon Grilj in Janko Tegelj; vstopnice - Janko Tegelj, Darko Postružin.

Letos je igralska skupina v malo drugačni zasedbi: pogrešamo Anico Markič, Frances in Granta Johnsona ter Simona Grilja. Pri šminki in frizurah je vedno delala Helena Leber, ki je letos bolj svetovala in ji želimo hitro okrevanje. Srečno, Helena! Režija: Draga Gelt OAM, Ljubica Postružin, Andrew in Anita Fistrič. Več glav, več ve, več izkušenj in idej - boljša predstava!

Igralci so se res potrudili in z veseljem so odigrali vse prizore. Veseloigra predstavi dogajanja na tečaju slovenskega jezika za odrasle in potem na dopustu študentov v Sloveniji. Slovenščina je zelo težak jezik za učenje.

Študenti naredijo kar veliko napak v izgovorjavi, pa tudi zamenjajo besede, spustijo črke in podobno, kar spremeni pomen besede. In profesor Jaka pride na tečaj, da vidi, kako se uči slovenščino v Avstraliji. Uboga učiteljica! Na tečaju je zabavno, tudi smejejo se in včasih celo zapojejo.

Hvala lepa in čestitam vsem nastopajočim in tehničnemu osebju. Z veseljem in navdušenjem ste se vsi zavzeli za uspeh vsake predstave!

Še tole kar nas je zelo razžalostilo: igralci so povedali, da jih mnogi ljudje sprašujejo, kaj naredimo z denarjem, ko toliko denarja zaslužimo.

V šali so večinoma odgovorili, da vse pojemo in zapijemo. Ampak to ni res. Ja, včasih si res privoščimo pizzo. Po mnogih urah vaj, potovanja, priprav in organiziranja, si privoščimo košček. Pa čaj in prigrizek pri vajah si vedno prinesemo s seboj.

Vendar, naj povem, da smo v zadnjih letih, odkar je za igre vstopnina, kar veliko prispevali. Pred letom 2009 smo vedno nastopali brez vstopnine.

1. Najprej – predlog Ane Marije Cek, ki je pred leti dobila tudi posebno viktorijsko priznanje, da darujemo dobiček predstave *Začarana Ančka* leta 2009 za kapelico *Ta Pinu*, ostalo pa smo darovali za *Black Saturday Appeal*, žrtvam gozdnih požarov. Bilo je omenjeno v raznih poročilih, če želite preveriti.

2. Potem za igri *Končno dopust* leta 2010 in *Poročni list* leta 2011, smo dali ves dobiček za nove črne zavese na odru – zadaj in ob straneh, zelo dobre, kvalitetne gledališke zavese, ki so stale veliko denarja in tudi za šepetalne naprave, da se lahko pomaga igralcem.

3. Dobiček iger *Kje je meja* 2011 in *Ali bo poroka?* 2012/13 smo porabili za nove dodatne šepetalne naprave in osebne mikrofone, da nas slišite, katere moramo vedno nadgraditi; tudi letos smo morali dokupiti nekaj sprejemnikov.

Kljub temu, da nekaj zaslužimo, so naši stroški veliki za instrumente (samo 4 instrumenti stanejo več kot \$1,400) in potem še baterije, katere je treba popolnoma vse menjati za vsako predstavo, pa popravila in stalne preglede. In kulise in lepo ozadje, kar smo imeli pri skoraj vseh igran – vse moramo plačati.

4. Če potujemo v Sydney, sami, iz svojih žepov, plačamo letalske karte in prenočišča.

Ja, nismo požrešni – veliko smo darovali in prispevali, čeprav ni vedno to vse napisano ali povedano. Samo malo v vednost in odgovor vsem, ki jih tako zelo skrbi, kaj naredimo z denarjem, da bodo lahko sedaj prav hitro tekli in povedali res vsem v Melbourneu. Vendar, odpustimo ljudem, ki so hudobni do nas, igralske skupine, saj si ne morejo pomagati.

Upamo, da nas boste počastili s svojo prisotnostjo na kateri od naslednjih predstav. Srečno in se vidimo.

Draga Gelt OAM, avgusta 2014

Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHIDIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com

Medtem ko je mesec maj posvečen majniški »šmarnični« pobožnosti do naše nebeške matere Marije, je za nas gotovo najpomembnejši praznik Marije Pomagaj, Kraljice Slovencev, 24. maja. Letos smo ga praznovali še posebej slovesno, saj so na Brezjah obhajali 200-letnico milostne podobe, ki jo je okrog leta 1814 v zaporu naslikal Leopold Layer. Slovesnosti se je udeležil tudi p. Ciril, ki je bil nekaj let pred svojo vrnitvijo v Avstralijo rektor tega našega narodnega svetišča. O slovesnosti bo gotovo kaj več napisal sam.

Meseca maj in junij pa zaznamuje tudi zaključek velikonočnega praznovanja in tako imenovani »Gospodovi prazniki«, ki velikonočnemu času sledijo. Še v maju smo praznovali praznik Gospodovega vnebohoda, deset dni pozneje, drugo nedeljo v juniju, praznik prihoda Svetega Duha ali binkošti, tretjo nedeljo pa praznik Svete Trojice. Ker je tretja nedelja v mesecu v Kew najbolj obiskana, smo imeli to nedeljo tudi procesijo Presvetega Rešnjega Telesa, čeprav je bil sam praznik naslednjo nedeljo. Procesija je bila po slovesni maši in bilo je lepo, da sva sodelovala oba, p. David in g. Štefan Krampač. Člani melbournskih slovenskih društev so, kot vsako leto, lepo pripravili in okrasili pet oltarjev. Sodelovali so: Slovensko društvo Ivan Cankar iz Geelonga, Slovensko društvo Melbourne, Slovensko društvo Planica, Slovensko društvo St. Albans in Slovenski klub Jadran. Naši kosci so pod vodstvom Valentina Lenka lepo pokosili travo in očistili ter uredili okolico hiše, ga. Anica Smrdel pa je za ta dan še posebej skrbno uredila rože na oknih Baragovega doma in okrog njega. Bog lonaj vsem in tudi tistim, ki skozi vse leto skrbite za urejenost okrasnih nasadov okrog hiše ter gospema Zori in Fani, ki krasita cerkev. Otroci Slomškove slovenske šole so bili oblečeni v narodne noše in trosili Jezusu na pot cvetje, naši pevci pa so s

Vovk. Svojo zlato mašo bo na 4. adventno nedeljo ponovil v Kew, na praznik Svete Družine v Adelaidi ter prvo nedeljo v januarju 2015 v Merrylandsu. V Sloveniji se je njegove zlote maše 29. junija udeležila naša misijonarka Marija, saj je p. Ciril imel tisto nedeljo pogreb svojega svaka Antona Pluta, sestrinega moža, ki je umrl v 62. letu starosti po osmih mesecih,

svojim petjem naredili mašo in procesijo še posebej slovesno in praznično. Evangeliji so bili zapeti po običajnem napevu, g. Štefan pa je enega zapel tudi po slovesnejšem, oglejskem napevu. Podgrajski rojaki so po zadnjem blagoslovu s svojo pesmijo počastili Marijo s Fabške gore. Bog povrni vsem za prisrčno počastitev Jezusa pod podobo kruha in lepo doživetje slovenske skupnosti, ki se ob njem zbira.

Po maši smo imeli skupno družinsko kosilo v dvorani, ki ga je pripravila Angelca Povh s sodelavkami in sodelavci (**fotografija spodaj**). Zbor pod vodstvom gospe Janike je pred kosilom zapel avstralsko, slovensko in evropsko himno in tako smo s kratkim programom počastili dan državnosti, 23. obletnico slovenske samostojnosti in neodvisnosti, ki ga praznujemo 25. junija.

Medtem ko smo imeli telovsko procesijo že prejšnjo nedeljo, smo praznično mašo v čast Presvetemu Rešnjemu Telesu in Krvi darovali na samo telovsko nedeljo, 22. junija. Zadnja nedelja v mesecu pa je sovpadala s praznikom svetih apostolov Petra in Pavla. Ker v Sloveniji na ta praznik škofje posvečujejo diakone in novomašnike, smo se jih spomnili in hkrati molili za nove duhovne poklice. Večina duhovnikov na ta dan praznuje tudi obletnico svojega duhovniškega posvečenja, med njimi praznuje okroglo obletnico, 50-letnico ali zlato mašo, naš nekdanji provincial dr. p. Mihael

kar so mu zdravniki odkrili rakov tumor v glavi. Praznično in slovesno je bilo tudi naslednjo nedeljo, 6. julija. Slovenska cerkev namreč praznuje praznik svetih bratov Cirila in Metoda 5. julija, naslednji dan pa je bilo pri nas »žegnanje«, saj sta naša cerkev in naš slovenski misijon posvečena tema slovanskima blagovestnikoma. Pri maši smo prosili za njuno varstvo in priprošnjo, s katero naj nas spremljata iz nebes. Naj nam pa bosta tudi vzor v ljubezni do slovenske besede – kot sta onadva s prevodom bogoslužnih knjig v slovanski jezik položila temelje kulture slovanskih narodov. Pav zato sta tudi sozavetnika Evrope.

Po slovesni maši, med katero so odmevale tudi pesmi v čast našima »patronoma«, smo se zbrali v dvorani. Tam je zadonela drugačna pesem, a prav tako slovenska. Branko Kojc je tudi letos zbral naše glasbenike, ki so nam pripravili veselo vzdušje. Bog povrni vsem, ki ste prišli in nam zaigrali ter vsem, ki ste prinesli za pogostitev.

Da bo dvorana lepo urejena za ta naš praznik je Franjo Kravos prepleskal zahodno steno dvorane, kjer očitno vlaga prebija zid in počasi uničuje belež, ki ga je potrebno vsakih nekaj let obnoviti. Že prej je Franjo prepleskal tudi našo pralnico v Baragovem domu in omarice v kuhinji, teden pozneje pa sva odstranila tudi staro telefonsko govornico na hodniku pred pisarno. Bog lonaj!

To nedeljo pa je bilo slovesno tudi na Brezjah. V

Sloveniji je ta nedelja tudi tako imenovana »izseljenska nedelja«, ki jo zaznamujejo prireditve društev, ki v Sloveniji skrbijo za povezavo z rojaki po svetu, in tudi slovesno bogoslužje oz. romanje tistih rojakov, ki se v tem času mudijo v Sloveniji. Somaševanje na Brezjah je vodil kardinal dr. Franc Rode. Letos smo romanju dali še poseben pečat avstralski Slovenci, ki smo Marijinemu svetišču podarili mozaik milostne brezjanske podobe. Svoje mesto bo dobil na obzidju ob samostanu in cerkvi in bo prvi pozdravil romarje, ki bodo namenjeni v cerkev. Slovesnosti so se udeležili: pobudnik ideje p. Ciril, misijonarka Marija, p. Valerijan iz Merrylandsa, umetnik Lojze Jerič, ki je mozaik izdelal in ga skupaj s svojim vnukom Andrewjem Bratinom tudi prinesel k

oltarju in ga predstavil, Lojzetova žena Ivanka ter drugi naši rojaki, ki so bili v tem času v Sloveniji ter njihovi sorodniki.

Drugo nedeljo v juliju smo obhajali svete maše tudi z našimi rojaki v Geelongu in v St. Albansu. V Kew pa smo pri maši pozdravili sestro g. Štefana Krampača, Marijo poročeno Čepin, ki je prišla iz Slovenije, da obiše svoje rodne kraje. Medtem ko je bil g. Štefan rojen v Melbourneu, se je pozneje družina preselila v Adelaido, kjer je bila rojena Marija, nakar se je družina vrnila v Slovenijo. Tako je preživela najprej teden in pol v Adelaidi, kjer sta z g. Štefanom obiskala grob strica in botra in se srečala z nekaterimi starimi prijatelji in znanci njunih staršev. V Milduri sta obiskala družino Gerden, g.

Štefan pa je pri Gerdenovih maševal za tamkajšnje Slovence. Tudi nekateri iz okolice Melbournea še vedno vzdržujejo stike z njuno mamo (oče je umrl leta 2005): poleg sorodnikov Štefana in Marije Žalik ter njune hčerke Sonje iz St. Albansa tudi družina Mikac, ki živi v MacLeod. 18. julija vrnila k svoji družini pri Lesičnem na Kozjanskem, kjer so jo mož in trije sinovi gotovo že težko pričakovali.

Tretja nedelja je bila v Kew spet tista »lepa nedelja«, ko se rojaki zberemo v večjem številu, naprej pri maši, potem pa v dvorani na skupnem družinskem kosilu. Tokrat ga je odlično pripravila Majda Brožič s sodelavkami in sodelavci. **SILVA TRČEK je v kuhinji delovno praznovala svoj 70.**

rojstni dan – pa tudi praznovali smo in razrezali torto (**fotografija levo**). Bog vam povrni! Po maši smo blagoslovili nove vrvi za zvonove, ki jih je pripravil in podaril naši cerkvi naš zvonar Srečko Brožič. Pred mašo jih je namestil na zvonove Štefan Cek, po blagoslovu pa so se nekateri otroci Slomškove slovenske šole preizkusili v zvonjenju. Tudi naša omenjena zvonarja Srečko in Štefan hočeta poskrbeti za navdušen »podmladek«.

To nedeljo se je od rojakov v Kew poslovil salezijanec g. Štefan. V Slovenijo se je sicer vrnil 31. julija, a je bil naslednjo nedeljo, 27. julija, med rojaki v Adelaidi. V času odsotnosti p. Cirila je konec maja in v začetku junija, konec junija in v začetku julija ter konec julija on obiskoval in maševal za tamkajšnje rojake. G. Štefan, Bog ti povrni za tvojo pomoč – kot prijatelja in sošolca s

Teološke fakultete v Ljubljani sva skupaj preživela dva lepa in prijetna meseca, ki jih je z obiskom popestrila še tvoja sestra. Ko boste prebirali te vrstice, bo g. Štefan že nastopil službo župnika v Radencih. Večkrat nas je povabil, da ga ob obisku domovine obiščemo tam. Gotovo nas ne bo postregel samo z radensko slatino, saj ima župnija tudi svoj vinograd...

Preprostejše kosilo so članice Društva sv. Eme pripravile tudi naslednjo nedeljo, 27. julija, ko je po maši **Slovenska igralska skupina Melbourne ponovila igro Vražja Slovenščina (premiera je bila v Kew že v soboto 5. julija)**. O igri in o predstavah bo gotovo napisala voditeljica skupine Draga Gelt OAM v posebnem prispevku.

Ta nedelja pa je že potekala v znamenju priprav na vrnitev p. Cirila in pastoralne sodelavke laiške misijonarke Marije, ki sta prišla 31. julija. Veseli smo, da sta imela lepe in prijetne tedne v Sloveniji,

čeprav sta tudi tam imela obveznosti, obiskovanja in srečevanja in stvari za urediti. Med mnogimi drugimi sta obiskala tudi domače p. Davida pri Sveti Trojici v Slovenskih Goricah in mamo g. Štefana na Gornji Bistrici pri Črenšovcih v Prekmurju. Z g. Štefanom sta se ob povratku srečala na letališču, tik preden je g. Štefan odletel proti Sloveniji. No, nekaj dela smo med tem opravili, še posebej sprotnege, drugo ju je počakalo, da bosta zelo kmalu v polnosti spoznala, da je dopust dokončno končan... Bogu hvala, da sta se imela lepo in da sta se srečno in zdrava vrnila.

p. David

POROKA: JANE (JENNY) PETELIN in DAVID JUSTIN WATSON sta se poročila v naši cerkvi v Kew 02.08.2014. Čestitamo! (**fotografija spodaj**)

SVETI KRST: JACOB SIMON GRILJ, rojen 18.10.2013, Mitcham VIC. Mati Elena Grilj roj. Orendarchuk, oče Simon Joseph Grilj. Botra sta Tanya in Stan Christofas. Sv. Ciril in Metod, Kew, med nedeljsko mašo 04.05.2014.

CHARLIE ROSE DOYLE, rojena 27.07.2012, East Melbourne VIC. Mati Wendy Jane Doyle roj. Lenarčič, oče Cameron Mark Doyle. Botra sta Michelle Bracken in Sonja Braniff. Sv. Ciril in Metod, Kew, 01.06.2014.

EMILIYA ELDA SPITERI, rojena 03.02.2014, Fitzroy VIC. Mati Evelyn Pauline Kojc, oče Greg Anthony Spiteri. Botra sta Daniel Kojc in Sharon Doumouras. Sv. Ciril in Metod, Kew, 07.06.2014. **(Fotografija na strani 39 zgoraj)**. Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

ODŠLI SO OD NAS:

JOSEF KELENC je umrl 16.02.2013 v Gooawarra Aged Care Facility v Sunbury VIC. Rojen je bil 30.07.1940 v Črenšovcih v Prekmurju. V Avstralijo je prispel leta 1960. Zapušča hčerko Ano-Marie, vnukinji Bianco-Chantel in Nadine, vnuka Matta ter pravnuka Jonathana in Hayleigh.

Hvala Žalikovim za sporočilo.

MAGDA BENC roj. MALEČKAR je umrla 12. aprila 2014 v O'Mara House v Traralgonu, Victoria. Rojena je bila 27. maja 1930 v vasi Šembije pri Ilirski Bistrici. Bila je najmlajša od sedmih otrok. Dva brata sta umrla kot otroka, ostale so štiri sestre: Štefanija, Frančiška, Marija, in Antonija. Ko je imela Magda 16 let, je umrla njena 27 let stara sestra Frančiška. Zapustila je hčerko Zvonko, ki jo je Magda sprejela kot za svojo hčer in ji bila pri birmi tudi botra. 30. oktobra 1954 se je Magda poročila z Evgenom Bencem, ki je bil tudi iz Šembij. Natančno leto po tem je rodila prvega sina Eugena in skupaj so prišli v Avstralijo leta 1959/60. Postavili so si dom v Traralgonu, kjer se jima je leta 1961 rodil drugi sin, John, in leta 1966 še hčerka Noris. Magda je bila vedno pripravljena pomagati, prišla je za vsako delo in rada postregla ljudem. Za božič je imela vedno polno hišo obiskov. Leta 1996 jo je zadela možganska kap, od katere je skoraj popolnoma ozdravela. Naslednje leto jo je možganska kap ponovno zadela in začasno je izgubila sposobnost govorjenja. Ponovno se je naučila govoriti, a je govorila z veliko težavo. S pomočjo zdravil, ki so jo držala pokonci, je pomagala pri varovanju in vzgoji otrok, njenih vnukov. Z možem sta skrbela za vrt, kjer sta gojila sadje in zelenjavo. Leta 2003 je za rakom umrla njena hči Noris, stara 37 let. Ta smrt jo je zelo prizadela, a je vseeno pogumno šla naprej. Tri mesece za tem je umrl še njen mož Evgen in ostala je sama. Nekako se je pobrala in s pomočjo sinov spet pogumno šla naprej. Leta 2010 je padla in si zlomila nogo. V bolnišnici je bila štiri mesece in po odhodu iz bolnišnice se je preselila v nov dom. Tudi v novem okolju si je pridobila veliko prijateljev. Govorila je vse težje in v mesecih pred smrtjo je bila večkrat v bolnišnici. Še večer pred svojo smrtjo je šla ven opazovat zvezde. Naslednje jutro je oslabela in ostala v postelji, zvečer okrog osme ure pa je umrla. Pogreb je bil 23. aprila 2014 iz St. Michael's Church, Traralgon, kjer se je od nje poslovilo okrog 150 ljudi. Pokopana je bila ob svojem možu Evghenu in hčerki Noris v Gippsland Memorial Park v Traralgonu. Zapustila je dva sinova, Eugena in Johna.

Hvala sinu Johnu za ta lep zapis o njegovi mami.

V prejšnjih Mislih (maj-junij 2014, stran 46) je seveda očitna napaka pri letnici rojstva. In še: Magdina hčerka Noris je bila stara 37 let, ne 35, ko je umrla leta 2003. Se opravičujemo za napako.

JOHN IVAN ZUPAN je umrl 19. maja 2014 v Lovely Banks v Geelongu. Rojen je bil 29. oktobra 1944 v kraju Breg pri Polzeli. V Avstralijo je prišel leta 1962, najprej v Sydney in potem na Tasmanijo. Kasneje se preselil v Geelong, kjer se je leta 1966 poročil. Iz Geelonga se je pozneje preselil v Albury – Wodonga, kjer je bil dolga leta aktiven član slovenskega kluba Snežnik. Kasneje je živel v Brisbanu, nazadnje pa se je spet vrnil v Geelong, kjer je živel in umrl pri svojem sinu Johnu. Njegova družina, na katero je bil vedno zelo ponosen, ga bo vedno pogrešala: sin John, hčerki Julia in Vicky, vnuki in vnukinje ter pravnukinja. Naj počiva v miru!

MARIJA HROVATIN je umrla 13. junija 2014 v Sunshine, rojena v Novi Vasi na Krasu 25. junija 1927. Naj počiva v miru!

ALBIN GEC je umrl 22. junija 2014. Od njega smo se posloveli 1. julija v naši cerkvi v Kew in na pokopališču Springvale. Pokojni je bil rojen 1. marca 1929 v kraju Sela pri Sežani. Bil je najmlajši od petih otrok, štirih sinov in ene hčerke staršev Franca in Marije roj. Škapin. Odšel je preko meje in se novembra 1954 poročil z Zoro Milanič. Dva dni po poroki sta odpotovala v Avstralijo in z letalom po tednu dni prišla v Sydney. Po štirinajstih dneh v Bonegilli sta odšla na delo na kmetijo, a kmalu odšla v Seymour v Viktorijo, potem v Bentleigh East po treh letih, leta 1972 pa je družina prišla v Chadstone, kjer je Albin živel do smrti in kjer družina živi še danes. Pokojni Albin je pred desetimi leti uspešno prestal operacijo srca, pred letom in pol pa je začel pešati zaradi raka. Zlom kolka in operacija sta ga zelo izčrpala in nekaj dni po operaciji je 22. junija umrl v Cabrini Hospital v Brightonu, ko so bili ob njem žena in vsi trije otroci. P. David in g. Štefan sta ga obiskala dva dni pred tem, ko je lepo sodeloval pri molitvi in prejel zakramente. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 1. julija 2014, nakar smo ga pospremili na pokopališče Springwale. V večnosti so poleg staršev tudi vsi njegovi bratje in sestra: Franc, Miro, Marija in Stanko. Za njim najbolj žalujejo žena Zora, sin Ljubo z ženo Marijano in sinovoma Jasonom in Andreiem, hčerka Sonja MacDonald z možem Douglasom in sinom Callumom, hčerka Sandra ter nečaki in nečakinje v Sloveniji.

Žena Zora Gec je ob njegovi smrti in pogrebu zapisala: »Zapustil nas je! Moj pokojni mož, oče treh najinih otrok, Ljuba, Sonje in Sandre ter stari oče treh vnukov je umrl v Cabrini Brighton 22. junija 2014. Rojen je bil 1. marca 1929 na Selah pri Sežani. Bil je najmlajši v družini petih otrok – bili so štirje bratje in ena sestra. Sedaj so že vsi pokojni. Očeta je izgubil, ko je bil star tri leta. Mama Marija, roj. Škapin, je morala sama skrbeti za mlado družino. Albin se je izučil za kotlarja, a v Avstraliji tega poklica ni opravljal, ampak se je specializiral za železne ograje. Bil je zelo marljiv in pošten delavec, dober

mož, oče in stari oče. V Jugoslaviji je odslužil vojaški rok dveh let in devet mesecev. 1. maja 1954 se je podal preko meje v Trst, kjer sva se spoznala in se isto leto novembra poročila. Dva dni po poroki sva odpotovala proti Avstraliji. Začetek življenja tukaj ni bil lahek, a za Albina nikoli pretežek. Z vsem srcem je ljubil našo novo domovino, saj je v njej videl svetlo prihodnost zase in za svojo družino. Iz Sydneya, kamor sva priletela z letalom, so naju poslali v Bonegillo, po štirinajstih dneh sva odšla na delo na kmetijo, a kmalu odšla v Seymour v Viktorijo. Potem smo se preselili v Bentleigh East, po treh letih, leta 1972, pa je družina prišla v Chadstone, kjer je Albin živel do smrti in kjer živimo še danes. Pokojni Albin je pred desetimi leti uspešno prestal operacijo srca, pred letom in pol pa je začel pešati zaradi kostnega raka. Otroci so lepo skrbeli zanj ves ta čas njegove bolezni, še posebej najmlajša hčerka Sandra, ki je po poklicu medicinska sestra. Potrpežljivo je prenašal trpljenje, dokler mu ni bolezen izpila zadnjih moči. Zahvaljujem se p. Davidu in g. Štefanu, ki sta ga dva dni pred smrtjo obiskala v bolnišnici in mu podelila zakramente. Lepo pripravljen na srečanje z Bogom je Albin zatisnil oči v nedeljo 22. junija zvečer v krogu svoje ljubljene družine. Zahvaljujem se vsem prijateljem, ki ste ga v času njegove bolezni obiskovali in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala patru Davidu za lepo pogrebno mašo in obred. Hvala Katarini Vrisk, ki mu je tako lepo zaigrala ob koncu maše na koru, Zorku in Mileni Abram, ki sta nam vedno stala ob strani ter vsem, ki ste nam poslali cvetje ali denarne darove. Zbrana sredstva smo namenili za Peter MacCallum Cancer Clinic – v upanju, da bo tudi ta zbran denar pomagal pri preiskavah in pri boju s to kruto boleznijo. Bog lonaj! Moj ljubljeni pokojni mož in dragi oče, počivaj v Božjem miru in naj ti bo lahka avstralska zemlja. Na svidenje!« **Hvala Zori Gec.**

JOŽE DOLINŠEK je umrl 7. julija 2014 v bolnišnici Box Hill Hospital v Box Hillu VIC. Rojen je bil 20.01.1935 v Celju, doma iz Vranskega. V Salzburgu se je poročil 23.09.1960 z Angelo Pokleka, doma iz Dobriča pod Goro Oljko, Šmartno ob Paki. V Avstralijo sta prispela decembra 1960. V Wollongongu se jima je 28.04.1961 rodil sin Robert, ki je umrl v Melbourneu 14.04.2010. Jože je delal v Port Melbourne kot letalski mehanik, pozneje pa je popravljal električne stvari. Pogrebni obred je bil 11.07.2014 v Lilydale Memorial Park, kjer je bil nato kremiran, pepel pa bodo položili v grob sina Roberta. Sožalje ženi Angeli ter bratu Slavku v Kanadi. Brat Anton je umrl v Melbourneu oktobra 1997.

ERMINIJO PAVLIČ je umrl 10. julija 2014 v Geelongu, od katerega smo se poslovili 16. julija.

Žena Heidi je ob smrti o njem zapisala: »Rojen je bil 12. junija 1942 v vasi Bezovica pri Kopru v Slovenski Istri. Staršema Mariji in Mirku se je rodilo sedem otrok, Erminjo je bil tretji. Leta 1961 je prišel v Avstralijo in po krajšem bivanju v Bonegilli prišel stanovat v Baraga House v Kew. Leta 1965 so s prijatelji odšli na potovanje po Avstraliji. Ko so prišli v Adelaide, je tam dobil delo.

Neko soboto je šel na ples v Poljski klub in tam spoznal Heidi Melnicek. Bila je to »ljubezen na prvi pogled« in 11. junija 1966 sta se poročila. Po poroki prišla v Melbourne, kjer se jima je rodil prvi sin Marijo. Potem so se vrnili v Adelaide, kjer se jima je rodil sin Dean in končno so prišli v Geelong, kjer se jima je rodil sin Valter in kjer so si uredili dom. Leta 1975 so šli za osem mesecev v Slovenijo – doživetja, ki ga sinovi ne bodo nikoli pozabili. Erminjo je več let delal kot samostojni pleskar. Bil je zelo iznajdljiv in praktičen, tako da je skoraj vse delo opravil sam. Rad se je udeleževal srečanj »patrovcev«, fantov, ki so stanovali pri p. Baziliju v Baraga House. Erminjo je bil edini, ki je takoj upihnil vse svečke na torti. Zelo rad je igral odbojko in balinal. Dve leti je bil pri balinanju tudi sodnik. Toda leta so hitro minevale. Ko smo bili leta 2004 na obisku v Sloveniji se ni počutil dobro in šel je v bolnišnico. Diagnoza: rak... Čeprav so mu zdravniki ob začetku napovedovali dve leti življenja, se je z boleznijo boril deset let. 10. julija 2014 se je poslovil za vedno. Mašo zanj smo darovali že 13. julija, ko je bila v Geelongu slovenska maša, rožni venec in pogrebna maša pa sta bila 16. julija v cerkvi St. Mary's v Geelongu. Za njim žalujemo žena Heidi, sinovi Marijo, Dean in Valter z družino. Naj naš dobri mož in oče Erminjo počiva v miru!« **Hvala Heidi Pavlič.**

MARTIN ČRTALIČ je umrl 07.08.2014 v Geelong Hospital v Geelongu. Rojen je bil 03.07.1945 v kraju Ostrog v župniji Šentjernej. V Avstralijo je prispel leta 1970. Delal je v tovarni Ford. Rožni venec in pogrebno sveto mašo smo obhajali v cerkvi Holy Family v Bell Parku, kamor je pokojni Martin tako rad prihajal k slovenskim službam Božjim, v ponedeljek, 11.08.2014, pokopan je na pokopališču Western Cemetery v Geelongu. Sožalje ženi Olgi, hčerki Olgi, sinovoma Damianu in Silvu, sestri Albini v Sloveniji ter sorodnikom in prijateljem. Hčerka Martina je že pokojna. Gospod, nakloni vsem našim rajnim večni mir in pokoj.

Naj počivajo v miru!

p. David in p. Ciril

VELIKO je že povedanega in zapisanega v besedah in na fotografijah o mojem letošnjem dopustu in romanju v Slovenijo, tudi v zapisu p. Darka. Ker sta bila tukaj pater David in g. Štefan ter tudi še v prvi polovici junija misijonarka Marija, sem bil res tokrat doma brez skrbi in zaradi svojih dopolnjenih 60 lahko imel tudi neke vrste 'Long Servis Leave' - malo daljši dopust. Nekaj časa sem preživel na Brezjah, kar precej tudi z mojimi domačimi, najprej seveda z mamo Marijo, sestro Marijo Plut, ki je v tistem času z veliko ljubeznijo požrtvovalno stregla možu Antonu, ki smo ga pokopali zadnjo nedeljo v juniju, 29.6.2014. Tri tedne prej smo krstili njuno vnukinjo Anjo. Kar nekaj dni smo preživeli skupaj tudi z družinama bratov Jožeta in Toneta. S sobraty smo se srečevali ob različnih priložnostih, slovesnostih in pogrebi. Prav posebej pristrčno in istočasno ganljivo je bilo na obisku pri patru Janezu Tretjaku v bolnišnici v Slovenj Gradcu. Srečanje sošolcev duhovnikov, ki smo bili posvečeni leta 1980, smo imeli v Kranju

na Primskovem, nato pa še ogled veličastne romarske cerkve Cmgrob, kjer smo zvedeli veliko tragičnih zgodb o pobijanju po koncu 2. svetovne vojne. Tam okrog je precej grobišč. Seveda sem se ponovno srečal s prijatelji piloti na letališču v Lescah pa tudi na obisku sem bil pri Letalski enoti slovenske policije na Brniku. Res je, nekaj ur smo prebili tudi na nebu nad lepotami Slovenije. Na Brezjah smo se bratje frančiškani srečali s predsednikom Republike Slovenije g. Borutom Pahorjem, ki je prišel počastiti dvestoti jubilej Marije Pomagaj, nekaj dni pozneje pa me je povabil na vljudnostni obisk v Ljubljano, kjer sva se pogovarjala ob prisotnosti njegovega svetovalca dr. Boštjana Žekša, ki je bil v Avstraliji pred leti kot minister za Slovence po svetu. Zanimalo ga je naše življenje, povedal je, da se dobro poznata z nekdanjo predsednico vlade Julijo Gillard, ki ga je takrat vabila na vsaj neuradni obisk. Izrazil sem upanje, da se kdaj srečamo v Avstraliji.

Z misijonarko Marijo sva se pridružila deset tisočem romarjev ob 33. obletnici prikazovanj v Medjugorju, obiskala sorodnike patra Davida v župniji Sveta Trojica v Slovenskih Goricah in mamu g. Štefana Krampača v Gornji Bistrici v Prekmurju. Marija se je s svojim očetom in sorodniki udeležila tudi praznovanja zlate maše p. dr. Mihaela S. Vovka 29. junija 2014 na

Pozdravljajo vse, še posebej pa patra Davida: brat Milan Šrumpf z ženo Sonjo in sinovi Francijem in Andrejem ter Jakobom, ki pa ga ni bilo doma, dedek Jakob in sestra Ivanka Kraner z možem Jožetom.

Sveti Gori pri Gorici. Pater Mihael bo med nami v Avstraliji v decembru 2014 in januarja 2015. Z lepimi pozdravi in molitvijo nas spremljajo hvaležne sestre klarise iz Nazarij, Ljubljane in Turnišča. Iskrena zahvala patru Davidu, ki je z vso skrbjo dobrega pastirja in gospodarja skupaj z g. Štefanom Krampačem skrbel za občestvo v Viktoriji in v Južni Avstraliji ter seveda hvala vsem, ki redno vsako nedeljo oblikujete živo, delavno in molitveno moč, steber skupnosti, pa tudi vam, ki nas spremljate in podpirate z dobroto in molitvijo. V tem duhu je izzvenelo v Kew tudi letošnje praznovanje zavetnikov, svetih bratov Cirila in Metoda – z molitvijo, glasbo, pesmijo v cerkvi in nato v dvorani.

Bog lonaj!

p. Ciril

Srebrni jubilej prve redne radijske ure na radiu 3ZZZ v Melbourneu

Tone Gorjup

V Mislih za mesec julij 1989 je p. Bazilij pod rubriko Sv. Ciril in Metod ob koncu zapisal še tole: »V Melbourneu je zaživel poleg radia 3EA še novi etnični radio 3ZZZ in sicer na valovih 92,3 FM. Naša slovenska skupina je z ozirom na število članstva dobila eno uro na teden in sicer sleherni torek od štirih do petih popoldne. Prvo radijsko uro (4. julija) je pripravil p. Tone. Naše cerkveno središče se je obvezalo, da bo pripravilo vsako drugo oddajo. Torej se bo vrstilo s pripravo z ostalimi člani slovenskega radijskega odbora, ki ga vodi Frank Prosenik.« (Misli, julij 1989, leto 38, stran 185).

Spomnim se tistega torka, 4. julija 1989, pred petindvajsetimi leti, saj sem se nanj temeljito pripravil. Nujne informacije glede nove radijske postaje, nekaj novic iz Slovenije, zamejstva in življenja slovenskih skupnosti po svetu, odlomek iz Cankarjevega Kurenta o domovini, zapis iz Valvasorjevega berila oziroma iz dela Slava vojvodine Kranjske, nekaj za razvedrilo in obvestila slovenskih skupnosti. Tudi glasba je

bila izbrana od narodno zabavne in popevk, do zborovskega petja in otroške skladbe. Za mešalno mizo je sedel Frank Prosenik, pri mikrofoni pa Francka Anžin in jaz. Tudi naslednji torek je bil moj in nato še nekaj torkov le izbor glasbe smo si delili.

In kako se je začelo? V drugi polovici meseca novembra leta 1987 se je prvič poskusno oglasila nova radijska postaja. V tednu dni sta se zvrstili dve slovenski radijski uri. Že v začetku tedna nas je preko valov pozdravil Marjan Peršič, tri dni zatem pa še Jana Lavrič. Tiste dni so na radiu 3EA začeli odklanjati vse tisto, kar je bilo strogo slovensko. Pri skupnih dejavnostih v sklopu jugoslovanskih narodov pa sploh nismo več obstajali, razen če je šlo za zbiranje denarja. Tudi zaradi tega sva s p. Bazilijem glede na pogoje, ki jih je postavljala nova etnična radijska postaja, v nekaj dneh zbrala zadostno število članov in denarja za samostojno radijsko uro, seveda v sklopu Slovenskega misijona. Vložila sva zahtevo za samostojno radijsko uro. Vendar so nam odgovorili, naj se zmenimo s skupino, ki se je prijavila v sklopu Sveta slovenskih organizacij Viktorie. V začetku leta 1988 smo se dobili v Baragovem domu in sestavili skupni odbor Slovenskega misijona in SSOV. Zraven je bil tudi

dr. Zvone Hribar, ki je svetoval, kako te stvari pravno postaviti. Vodenje odbora je prevzel Frank Prosenik, jaz pa vodenje poskusnih oddaj. Kmalu zatem, 20. marca 1988, je začasno vodstvo radijske postaje pripravilo občni zbor, na katerem naj bi izvolili člane upravnega odbora za novo radijsko postajo. Na njem smo zvedeli, da je radio 3ZZZ nastal kot poskus oživitve radijske postaje, ki je zaživela že v sedemdesetih letih, a je politika njeno delovanje zatrla. Tudi občni zbor je propadel, ko se je izkazalo, da sta bila kandidata hrvaške narodne skupnosti pravzaprav Srba. Prišlo je še do drugih zapletov, a smo imeli v mesecu aprilu vseeno teden poskusnega oddajanja. Slovenska ura je bila na sporedu 19. aprila. Program sva vodila z Jano Lavrič, za tehnično plat izvedbe pa sta skrbela Frank Prosenik in Viktor Lampe. Kot je bilo načrtovano, naj bi reden program stekel v nekaj mesecih, a se je zataknilo zaradi nesoglasij na omenjenem občnem zboru. Po dobrem letu dni je sledil nov teden poskusnega oddajanja. Tokrat je bila z menoj pri mikrofoni Irena Birska, za mešalno mizo pa znova Frank Prosenik. Za konec junija oziroma začetek julija 1989 so napovedali začetek rednega oddajanja, kar se je tudi zgodilo. V sklopu odbora slovenske radijske ure smo se dogovorili, da bo vsako drugo oddajo pripravil Slovenski misijon. Ko je prišel čas za to, se je izkazalo, da imamo še za eno ekipo premalo ljudi. Tako sem po 4. juliju torke rezerviral za slovensko radijsko uro.

Po prvih tednih rednega oddajanja sem uvidel, da ima Slovenski misijon idealne pogoje za pripravljanje programa. Glasbenega gradiva nam ni manjkalo, tudi z novicami smo bili dobro založeni, saj so redno prihajali časopisi iz Slovenije, Argentine, Združenih držav Amerike, Kanade, Avstrije in Italije. Kar je bilo uporabno za Misli, je prišlo prav tudi za oblikovanje radijskega programa. To še toliko bolj, ker je bilo delo na radijski postaji prostovoljno in

nismo razpolagali z nikakršnimi sredstvi kot je bilo to običajno za državno radijsko postajo 3EA. Odzivi na prve oddaje so bili dobri in tudi, ko je bilo treba zbirati denar, je precej prispevkov prihajalo prav prek našega misijona. Prek poslušalcev smo odkrivali tudi, do kje seže glas radia 3ZZZ. Ko sem spraševal različne ljudi, so pripovedovali, da ga slišijo do Traralgona in še dlje; slišali so ga pri Bendigu in nedaleč od Ararata. ... Najbolj sem bil presenečen, ko sem srečal rojake s severa Tasmanije, ki so ujeli slovensko glasbo z radia 3ZZZ. Žal sem se moral po dobrih treh mesecih posloviti, še prej pa smo bili nekajkrat skupaj s s. Petro Kropich, p. Bazilijem, pa Vinkom Marnom in še nekaterimi ... Tak je bil začetek pred petindvajsetimi leti. ... Po treh letih sem se vrnil in nadaljeval z delom, a takrat nas je bilo že veliko.

PS: Tonetu Gorjupu hvala za izčrpno poročilo o začetkih Radia 3ZZZ v Melbourneu, ki še danes obiskuje slovenske domove vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer na frekvenci FM 92.3.

Po 23 letih dela in vodenja slovenskega programa se je v sredo, 18. julija 2014, poslovila zaslužna META LENARČIČ. Želimo se ji zahvaliti tudi ob koncu tega

zapisa za tisoče ur, ki jih je žrtvovala za slovensko besedo in glasbo, za sporočanje veselih in žalostnih novic, ki jih je prinašalo življenje v tem času. Opravila je veliko in pomembno delo med nami. Hvala, Meta!

Sedaj delo na radiu 3ZZZ nadaljujeta MATEJA VRBNIK HABJAN in SONJA RUPNIK. Obveščata nas, da sporočimo novice, obvestila, čestitke,... najkasneje do torka zvečer na email: mateja.vrbnik.habjan@gmail.com, ali na domači telefon: 9701 0779 (pustite sporočilo v primeru, da je ni doma); mobilni telefon: 0416 146 151.

Meta Lenarčič, Melita Brežnik in Mateja Vrbnik Habjan v studiu radia 3ZZZ, decembra 2012.

VERONIKA IN LADISLAV SELJAK sta že lani 30. novembra 2013 praznovala svojo zlato poroko z družinama njunih dveh hčerk Vere in Tanye, med sorodniki in prijatelji. Zlatoporočencema, ki sta redno pri slovenski sveti maši v Geelongu, kjer Veronika tudi bere prvo berilo, smo izrekli naše čestitke, sedaj pa naj se njun zlati jubilej še naprej lesketa v siju ljubezni.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

DRŽAVNOZBORSKE VOLITVE 2014.

V Sloveniji smo imeli 13. julija osme volitve v državni zbor. Predvidene so bile za leto 2015, vendar je vlada Alenke Bratušek odstopila in ker ni bilo nikogar, ki bi skušal sestaviti novo vlado, so bile razpisane predčasne volitve in to v času počitnic. Udeležilo se jih je dobrih 51 odstotkov volilnih upravičencev. Na njih je 36 poslanskih sedežev dobila nekaj tednov pred volitvami ustanovljena SMC - Stranka Mira Cerarja, 21 poslanskih mest je pripadlo Slovenski demokrati stranki - SDS pod vodstvom Janeza Janše, ki stranko vodi iz zavora. Na tretje mesto se je uvrstila stranka upokojencev DeSUS, ki je dobila deset poslanskih mest. Po šest sedežev sta dobila ZL - Združena levica in Socialni demokrati - SD, Nova Slovenija pet in Zavezništvo Alenke Bratušek - ZaAB štiri poslanske sedeže. Dva sedeža pripadata predstavnikoma italijanske in madžarske narodne skupnosti v Sloveniji. Tik pred vrati parlamenta je ostala Slovenska ljudska stranka - SLS, ki ji je zmanjkalo nekaj sto glasov. V novem sklicu državnega zbora sta tako le dve pomladni stranki: SDS in NSi. Poslanci in poslanke so se 1. avgusta 2014 sestali na ustanovni seji, potrdil vse mandate in za predsednika državnega zbora izvolili poslanca SMC Milana Brgleza.

NOVE PARLAMENTARNE STRANKE.

V državni zbor so tokrat prišle tri nove stranke, ki so nastale tik pred volitvami. Prva je SMC, ki jo je ustanovil s somišljeniki pravnik Miro Cerar, sin znanega telovadca Mira Cerarja. Kot je napovedoval, Slovenija potrebuje dvig politične kulture ter nove ljudi in ideje. V volilni kampanji se SMC ni želela opredeliti in se je predstavljala kot sredinska povezovalna stranka. Tudi njen program je bil nedoločen, nejasen, a všečen za širši krog volivcev. Mediji so mu bili izrazito naklonjeni, saj se je na javnomnenjskih lestvicah v nekaj dneh povzpел iz anonimnosti na sam vrh. Dobil je veliko glasov, ki jih je izgubila PS (Pozitivna Slovenija) Zorana Jankovića, pa tudi nekaj iz kroga volivcev SD. V stranki so med vidnejšimi člani poleg profesorjev in birokratov tudi pripadniki nekdanje LDS. Druga stranka, ZaAB, ki se je za las prebila v parlament, je nastala po razpadu PS. Ustanovila jo je na strankarskih volitvah poražena prva dama PS in predsednica vlade v odstopu Alenka Bratušek. V Združeni levici pa so povezane tri stranke politične levice in nekatera gibanja, med njimi tudi vstajniška. Kot so napovedali v poslanski skupini, želijo biti v državnem zboru socialistična levica.

KDAJ NOVA VLADA?

Z ustanovno sejo državnega zbora v začetku

avgusta so se odprle poti do oblikovanja nove vlade. Zmagovalca volitev Stranka Mira Cerarja je že pred tem s parlamentarnimi strankami, razen z SDS, izmenjala poglede na možno oblikovanje koalicije. Cerar je sprva zavrnil sodelovanje z SDS. Ko je pozneje pod vplivom javnega mnenja skušal to popraviti, ga je zavrnila SDS. V prvih pogovorih so možnost sodelovanja v vladi potrdili v DeSUS, SD, NSi in ZaAB; ZL se je odločila za opozicijo. Sledila so posvetovanja predsednika države Boruta Pahorja s poslanskimi skupinami o možnem kandidatu. Tega mora zatem potrditi državni zbor. Glede na dokaj jasne obrise koalicije bi se to lahko zgodilo 22. avgusta. O celotni vladni ekipi pa bi državni zbor lahko odločal sredi septembra. Do takrat odloča vlada Alenke Bratušek v odstopu, ki brez polnih pooblastil namešča svoje ljudi na pomembne položaje. Bratuškova je za komisarko iz Slovenije v paketu treh kandidatov evropskemu komisarju predlagala kar samo sebe.

JANŠA - SOVRAŽNIK ŠTEVILKA ENA.

Tako volilna kampanja kot povolilno dogajanje poteka v znamenju predsednika SDS Janeza Janše. V zadevi Patria je bil pravnomočno obsojen, zato je 20. junija 2014 neposredno pred volitvami odšel v zapor. Pred zaporom na Dobu, kamor ga je spremljala množica privržencev, je Janša med drugim dejal: „Šest let z afero Patria uničujejo ne samo moje družine in moje stranke, ampak zastrupljajo politično ozračje v Sloveniji. Štiri leta traja ta sodni proces in še vedno ni končan. Štiri leta že sprašujem, kaj sem narobe storil, kdaj in kje. Štiri leta že narobe poročajo. Štiri leta ni nihče preprosto povedal, česa sem kriv, štiri leta se ni dalo braniti. Ves ta čas je pravna stroka molčala, treba je zaupati v pravno državo, so govorili. Pravna država je nekaj, za kar so naši sobojevniki umirali leta '91. Stvari so postavljene na glavo in ena sama pot je, da se to spremeni. Pred 25 leti, ko so me peljali na Dob, smo se osamosvojili, nismo se pa osvobodili. Nismo se osvobodili laži. To je očitno težje, kot osamosvojitve, kot postaviti neko normalno državo. To delo, dragi prijatelji, nas še čaka. Preden nam bo to uspelo, pa je treba v javni prostor vrniti resnico...“ Ko so drugi voditelji strank merili moči na javnih soočenjih, je Janša sedel v zaporu. Njemu v podporo je z začetkom prestajanja kazni zaživel „Odbor 2014“, ki je prepričan, da je Janša zaprt na podlagi politično motivirane sodbe. Začel je z organizacijo vsakodnevnih protestov pred državnim vrhovnim sodiščem v Ljubljani. Čeprav sta za potrebe predvolilne kampanje nastopila v javnosti tudi predsednik vrhovnega sodišča in tožilec, ki je

preganjal Janšo, je slednji na volitvah 13. julija dobil daleč največ glasov od vseh devetdesetih izvoljenih poslancev. Janša pa je nevaren tudi po volitvah, čeprav je njegova stranka v opoziciji, on pa v zaporu. Vprašljiv je njegov mandat. Državni zbor ga je na ustanovni seji potrdil, sicer bi moral ugotoviti, da so bile volitve neveljavne. Istočasno je skupina poslancev, ki ne skrivajo sovraštva do Janše, začela zbirati podpise za odvzem mandata. Prva seja resorne komisije po ustanovitvi državnega zbora je bila namenjena prav temu, kot da je to glavni problem države, ki se že pet leti duši v krizi. Mandata mu niso odvzeli, saj tega pravno ni bilo mogoče utemeljiti. Tudi Miro Cerar, najbolj verjetni novi premier, ki v javnosti govori o nujnosti pravne države, ni nikoli omenil, da bi morali pravosodni organi pojasniti, zakaj so Janšo zaprli tik pred volitvami. Tudi po volitvah molči, čeprav pravni strokovnjaki, tako domači kot tuji, opozarjajo na številne kršitve v procesu Patria. Janša je prišel na ustanovno sejo državnega zbora iz zavora, kjer je imel kot „politični zapornik prvič pravico biti predstavnik ljudstva“ - tistih, ki so ga izvolili. Kot kaže, bo iz zavora lahko obiskoval tudi nadaljnje seje parlamenta. Vrhovno sodišče, ki bi moralo že zdavnaj odločiti o zadevi Patria, pa nerazumno dolgo zadržuje zadevo.

PAPEŽ PRIHAJA V ZAMEJSTVO.

Papež Frančišek bo 13. septembra 2014 obiskal italijansko kostnico v Redipuliji, ki leži le nekaj kilometrov od današnje državne meje med Italijo in Slovenijo. Gre za kraje, kjer je med prvo svetovno vojno divjala soška fronta. Med kratkim obiskom bo maševal in molil za padle v vseh vojnah. Že pred tem bo obiskal bližnje pokopališče vojakov, ki so padli na avstrijski strani; nahaja se v Foljanu. Blizu je sicer tudi Doberdob, kjer so pokopani slovenski fantje. Na srečanje s svetim očetom se zavzeto pripravljajo v goriški nadškofiji, pa tudi v Sloveniji, saj papež prihaja v našo sosesčino, ki še vedno diha slovensko.

DEVET SLOVENSkih NOVOMAŠNIKOV.

Čas novih maš je mimo, prav pa je, da povemo, kdo so letošnji novomašniki. Na praznik apostolov Petra in Pavla so slovenski škofje posvetili sedem duhovnikov. Dva, ki bosta delovala zunaj domovine: Jošt Mezeg v Bosni in Hercegovini ter Anton Ilija Jakoš v Braziliji, sta bila posvečena v Sarajevu in Sao Paulu. Škof Andrej Glavan je v ljubljanski stolnici v duhovnika posvetil diakona Andreja Nagliča iz župnije Ribno in Mohorja Rihtaršiča iz župnije Selca. Celjski škof Stanislav Lipovšek je v Gornjem Gradu v duhovnika posvetil Ivana Hrastnika iz nadžupnije Laško, Marka Rakuna iz župnije Rečica ob Savinji, salezijanca Primoža Korošca iz župnije Šmartno v Tuhinju in Janeza Suhoveršnika iz župnije Nova Štifta pri Gornjem Gradu. Tudi murskosoboška škofija je dobila novega duhovnika.

Škof Peter Štumpf je zakrament mašniškega posvečenja podelil Zoranu Carju iz župnije Cankova. **PREDSEDNIKA SLOVENIJE IN ITALIJE NA SVETI GORI.**

Italijanski in slovenski predsednik Giorgio Napolitano in Borut Pahor sta v začetku julija v sklopu obeleževanja 100. obletnice začetka prve svetovne vojne obiskala Marijino svetišče na Sveti Gori pri Gorici. Položila sta venec ob spomenik padlim slovenskim vojakom in odkrila 'Klop miru', ki naj obiskovalcem ponudi mesto za razmislek v spomin in opomin, da se vojne grozote ne bi nikoli več ponovile. Ob tem sta spomnila na več deset milijonov žrtev prve svetovne vojne ter se zavzela za krepitev miru, medsebojnega zaupanja in sodelovanja med narodom. Prva svetovna vojna je Sveto Goro spremenila v kup ruševin, milostno podobo in frančiškane pa pregnala v begunstvo, v Ljubljano. Za povojno obnovo je poskrbel goriški nadškof Frančišek Sedej in po načrtih arhitekta Maksa Fabianija so pozidali romarski dom, leta 1922 pa se je „Begunka“ ponovno vrnila na Goro. Po Rapalski pogodbi je pripadlo ozemlje Italiji in po posredovanju Vatikana so prišli na Sveto Goro italijanski frančiškani iz Trenta, ki so v letih od 1924 do 1928 zgradili samostan in novo cerkev po vzoru oglejske bazilike in po načrtu goriškega arhitekta Silvana Bariča, posvetil pa jo je videmski nadškof Giuseppe Nogara leta 1932. **SREČANJE TREH SLOVENIJ 2014.**

Pri Višarski Mariji nad Kanalsko dolino so se prvo nedeljo v avgustu že šestindvajsetič zbrali romarji treh Slovenij: matične, zamejske in izseljenske. Srečanje pripravljata Rafaelova družba in Zveza slovenskih izseljenskih duhovnikov z namenom, da bi rojaki pri Mariji utrjevali zvestobo Bogu, narodno zavest in vrednotam, ki so nam skupne. Tokrat se jih je zbralo več kot tisoč. Nekateri so se odpravili na vrh po romarski poti ob molitvi križevega pota, drugi z žičnico. V uvodnem delu je prof. Tomaž Pavšič, ki je srečanje poimenoval vseslovenski shod ali tabor, v predavanju z naslovom „Slovenija, ostani naša“ pozval k več narodnega ponosa in samozavesti. Govoril je o narodni zavesti, jeziku in simbolih. Po njegovih besedah se moramo vrniti h koreninam. Opozoril je na nevarnost jugonostalgikov, ki zavračajo težko pridobljene vrednote osamosvojitve in tako zavračajo napredek naroda in države. Biti moramo dejavni tudi v političnem smislu, le tako lahko tudi z božjo pomočjo računamo na spremembe. Osrednji del srečanja je bila opoldanska sveta maša, ki jo je ob somaševanju izseljenskih duhovnikov daroval celjski škof Stanislav Lipovšek. V pridigi je idejo treh Slovenij povezal s Slomškovo mislijo, da imamo vsi tri domovine – tisto, v kateri smo rojeni, tisto, v kateri smo krščeni in večno domovino. Sledil je kulturni program, pri katerem sta

prepevala cerkvena zbor iz Žabnic in Ukev, ki sta pela že pri maši.

SESTRE FRANČIŠKANKE DOBILE VIKARIAT.

Slovenske sestre, ki so desetletja delovale v Melbournu in v Sydneyu v Avstraliji, uradno se imenujejo Frančiškanke Brezmadežnega spočetja, so imele pred tedni kapitelj. Zaradi majhnega števila sester so provinco preoblikovale v vikariat in za predstojnico izvolile s. Hermino Nemšak. Sestre Pavla, Maksimilijana in Francka imajo še vedno lepe spomine na avstralska leta.

ALOJZ REBULA - DEVETDESETLETNIK.

Pisatelj Alojz Rebula je 21. julija 2014 praznoval devetdeset let življenja. Rodil se je v Šempolaju pri Trstu. V Ljubljani je študiral klasično filologijo in v Rimu doktoriral s tezo o Danteju v slovenskih prevodih. Leta 1953 je začel poučevati na Znanstvenem liceju Franceta Peršerna v Trstu. Kot član tržaškega Društva slovenskih izobražencev je eden od ustanoviteljev študijskih dnevo v Dragi. Piše pripovedno prozo od povesti in novel do romanov, dnevniških zapisov in esejev. Ob 400. obletnici Dalmatinove Biblije je bil v skupini prevajalcev, ki so zaslužni za nov prevod Svetega pisma. Pri pisanju zajema iz antike in krščanstva. Lahko bi ga imenovali tudi katoliški mislec 20. stoletja. Zavzema se za slovenstvo, za pokončno krščanstvo... Za svoje delo je dobil vrsto priznanj od Prešernove nagrade do prestižnih literarnih nagrad na tujem. Ob jubileju je prejel odličje sv. Cirila in Metoda za zvesto služenje Cerkvi med Slovenci. Z ženo Zoro Tavčar živi in ustvarja v Loki pri Zidanem Mostu. Te

dni je izšel njegov roman „Kominform v Zabrinju“, katerega dogajanje je postavil v povojni zamejski prostor. Na objavo pa že čaka knjiga „Z moje kraške univerze“, v kateri opisuje svoja pastirska leta v domači vasi. Rebula je prepričan, da bi Slovenci tudi v tem času rabili nekakega Slomška. Nekoga, ki bi bil prvi nosilec slovenske narodne zavesti. V nekem pogovoru ob jubileju je dejal, da bi moral biti slovenski kristjan trden v tem, da nas je Bog postavil na svet kot Slovenca, da me nagovarja po slovensko da me bo tudi ob sodbi nagovarjal slovensko. „Zato je zvestoba narodu, posebej pri majhnem narodu, izredno dragocena zadeva. To je Slomšek čutil!“ Tako Rebula. **Spoštovanemu slavljenču g. Alojzu Rebuli tudi iskrene čestitke slovenskega občestva izpod Južnega neba ter zahvala za njegove prodorne misli Slovenca in kristjana.**

POD TO GORO ČAVENSKO.

Tak je naslov zbirke novel Pavla Petra Bratine, ki je izšla sredi poletja pri Celjski Mohorjevi družbi. Delo, s podnaslovom Zgodbe iz moje doline, se začne s krajšim predgovorom Jutro in sklene z »zagovorom« Večer. Prva novela v zbirki, Posinovljenec, je postavljena v čas rimske dobe oziroma po avtorjevih besedah v obdobje začetka pokristjanjevanja Vipavske doline. Naslednje bralca pripeljejo do dvajsetega stoletja, zadnja z naslovom Pri angelu Slovenije, pa je apokaliptični pogled v prihodnost. Bratina je delo poimenoval lirični hommage (poklon) Vipavski dolini; vanj je vpletel nekatere jezikovne posebnosti tamkajšnjih krajev.

PISMO g. ALEŠA SELANA

Spoštovane Slovenke in Slovenci, dragi prijatelji iz Avstralije,

glede na to, da smo daleč stran in nič ne kaže, da bi se kmalu videli v živo, bi vas rad s tem sporočilom obvestil, da (vsaj začasno) zaključujem svoje delo na Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, kjer sem vse od leta 2008 pokrival tudi slovensko skupnost v Avstraliji. Prav gotovo se med naslovniki tega sporočila niso znašli vsi, ki bi jih v tem trenutku rad pozdravil in se jim zahvalil - vseh naslovov pač nimam - in za to se vnaprej opravičujem ter prosim za razumevanje.

V preteklih šestih letih in pol sem imel številne od vas priložnost, veselje in čast osebno spoznati. Avstralijo in vaša društva sem prvič obiskal kot vodja strokovne delegacije Urada in Ministrstva za notranje zadeve, ki je bila na delovnem obisku v Canberri, Sydneyu in Melbournu februarja/marca 2008. Kasneje sem se vrnil septembra/oktobra 2010 v delegaciji ministra

prof. dr. Boštjana Žekša, katere program je bil zastavljen širše, tako da smo poleg prej navedenih mest obiskali Geelong, Adelaide, Brisbane, Gold Coast in Wollongong. Obakrat sem z vaše strani občutil pristno naklonjenost in se med vami počutil kot doma. Tega ne pišem zato, ker se to spodobi ali ker je ob takih priložnostih to navedba, temveč zato, ker drži kot pribito in se tega z veseljem spominjam.

Ne bi rad izpostavil nobenega dogodka ali društva posebej, ker bi s tem avtomatično po krivici zapostavljal vse ostale, zato le na splošno povem, da sem ob delu z vami močno čutil vašo ljubezen in ponos do vsega, kar je slovensko. Po drugi strani ste tudi primer dobro integrirane skupnosti; vaši dosežki tako na individualni kot na kolektivni ravni v Avstraliji so vidni vsakomur, ki pogleda z odprtimi očmi (in odprto glavo). Široko so poznani podatki o društvih in raznovrstnih uspehih izstopajočih posameznikov, manj pa je tistih, ki poznajo in se zavedajo pomena dejstva, da je prav slovenska

skupnost v samem vrhu med vsemi, ki so si v Avstraliji dobesedno, v povsem fizičnem smislu, ustvarili dom, tj. kupili nepremičnino. Tak »kolektivni« podatek marsikaj pove o vašem odnosu do Avstralije kot države in do zavezanosti njenim vrednotam, ki so - to v zadnjem času vse prevečkrat in prelahko pozabljam - zelo podobne oz. v večji meri identične slovenskim vrednotam. Večinska javnost vas posledično prepozna v pozitivnem smislu, s tem pa delate tudi veliko uslugo ugledu Republike Slovenije v Avstraliji.

Z vaše strani nikoli nisem slišal besede »ne«, nasprotno, vselej ste meni osebno in nam na Uradu po najboljših močeh pomagali. Za to vam še enkrat iskrena HVALA. Upam, da smo vam vsaj del tega vračali z našim lastnim korektnim odnosom, da nismo bili preveliki formalisti in da nismo zidali gradov v oblakih ter obljubljali stvari, ki jih ne bi mogli uresničiti. Če sem ali smo na Uradu v odnosih z vami kdaj storili kakšno napako, vam zagotavljam, da to ni bilo slabonamerno.

Za konec še k razlogu mojega odhoda, ki je v dejstvu, da sem bil aprila izbran za zasedbo diplomatskega delovnega mesta na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Kairu. Odtlej potekajo priprave, ki se zdaj prevešajo v zaključno fazo in se odvijajo večinoma v Ministrstvu za

zunanje zadeve. Ker je z Avstralijo povezane naloge, ki sem jih opravljal na Uradu, že pred časom prevzel dr. Zvone Žigon, sem presodil, da je napočil čas, da se od vas poslovim. Zvoneta vsi dobro poznate in ste z njim že uspešno sodelovali. Je uveljavljen diplomat, vrhunski poznavalec slovenskih skupnosti širom po svetu in predvsem človek, katerega vrata bodo za vsakogar od vas vedno široko odprta. Najlepše je, če človek svoje delo opravlja z veseljem. Jaz sem to srečo doslej imel in vi ste k temu aktivno pripomogli. Iz srca vam želim vse dobro vam kličem na svidenje ob naslednjih priložnostih!

S spoštovanjem,

Aleš Selan, Urad Vlade RS

za Slovence v zamejstvu in po svetu

Gospodu Alešu Selanu se zahvaljujemo za vse njegovo delo na Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, še posebej za njegovo skrb za slovenske rojake v Avstraliji in Novi Zelandiji. Na novo službeno mesto v Kairu pa ga pospremimo s Frančiškovim pozdravom: Mir in dobro!

p. Ciril

MISLI V BARVAH

Dragi sodelavci, naročniki in bralci Misli.

Dolgo smo čakali in smo dočakali, da imamo sedaj celotne Misli tiskane v barvah. Sredi letošnjega maja sta nam naša tiskarja Simon Kovačič in James Rizzo sporočila, da imata sedaj končno nove tiskarske stroje in nam bosta zato lahko za isto ceno tiskala Misli v barvah kot doslej le v črno-belem tisku. Tako se je že letošnja številka Misli za maj – junij 2014 prismejala do Vas vsa v barvah. Do sedaj so bile vse v barvah le Misli, ki ste jih brali preko spleta na Stičiču avstralskih Slovencev na naslovu: <http://www.glasslovenije.com.au> ali preko Digitalne knjižnice Slovenije - Narodne in univerzitetne knjižnice NUK v Ljubljani, kjer hranijo v digitalni obliki vse letnike naših Misli na naslovu: **dLib.si**

Ob obisku Slovenije sem dobil mnogo pohval za naše Misli in neverjetno veliko ljudi jih bere. Misli v mnogih primerih romajo iz rok v roke ljudi, ki imajo v Avstraliji sorodnike, znance ali so kdaj obiskali Avstralijo in ohranjajo prelepe spomine nanjo.

Prijetne urice Vam želim, tudi z Mislimi in mislimi na Vas in Vi na nas. Bog živi!

pater Ciril, Marija, p. David in sodelavci Misli

Slovensko društvo St. Albans

Vsakoletni praznik kolin pri Slovenskem društvu St. Albans je vedno prazničen dogodek ne le za skupino marljivih, pridnih ljudi, ki ob vodstvu Slavka Blatnika (prvi na desni) pripravi najboljše krvavice, ampak tudi za vse goste, ki napolnijo dvorano in jih z užitkom pojedjo.

PATER VLADIMIR KOS – PESNIK DEŽELE VZHAJAJOČEGA SONCA

Visoko obletnico življenja – 90 let - praznuje letošnji nagrajenec Prešernovega sklada, pesnik, prevajalec in esejist, jezuitski pater prof. dr. Vladimir Kos, ki ga nekateri označujejo kot največjega še živečega pesnika slovenske emigracije.

Profesor pater dr. Vladimir Kos se je rodil 2. junija leta 1924 v Murski Soboti, kjer je preživel zgodnjo mladost. Osnovno šolo in klasično gimnazijo je obiskoval v Mariboru. Prve pesmi je objavljal že kot gimnazijec. Jeseni leta 1943 se je vpisal na študij teologije v Ljubljani, ki ga je moral prekiniti in ga je končal na rimski univerzi Georgiana leta 1950, kjer je tudi doktoriral leta 1953.

Njegovi prvi pesniški zbirki sta bili **Marija z nami je odšla na tuje**, ki je izšla leta 1945 v begunskem taborišču v Lienzu, in **Deževni dnevi**, ki je izšla leta 1946. Leta 1955 je bil sprejet v članstvo argentinske Slovenske kulturne akcije in je istega leta objavil zbirko **Križev pot prosečih**. V samozaložbi je izdal edino knjigo v slovenščini, ki je doslej izšla v Tokiu **Dober večer, Tokio**. Leta 1971 je bila v Buenos Airesu natisnjena zbirka **Ljubezen in smrt** in leta 1981 **Spev o naši gori** ter leta 1991 **Tisoč in dva verza z japonskih otokov**.

Leta 1995 se je prvič po 50-letih vrnil na obisk v Slovenijo in leta 1998 je mariborska založba Obzorja izdala knjigo njegovih izbranih pesmi **Cvet, ki je rekel Nagasaki**. Njegova prva knjiga, ki je izšla v Sloveniji leta 1997 je zbirka **Eseji z japonskih otokov**. Leta 1999 je pri založbi Družina izšla pesniška zbirka **O svetloba, voda, zrak!** in istega leta pri založbi Tretji dan Kosov prevod knjige Gilberta Keith Chestertona: **Sv. Tomaž Akvinski**. Pri založbi Rokus pa je objavil leta 1999 prevod knjige Princese Takamado: **Ledena gora Luli**. Leta 2003 je založba Družina objavila njegovo zbirko filozofskih esejev **Filozofija, naš vsakdanji kruh**, založba Stopinje pa je leta 2003 objavila že 13. pesniško zbirko Vladimirja Kosa **Med novim nebom in staro zemljo**.

Leta 2004 je izšla knjiga treh neobjavljenih pesniških zbirk **Češnje, kamelije, bori** pri Mohorjevi založbi in najnovejši zbirki **Lepa Ančka iz Prekmurja** pri založbi Stopinje in **100 pesmi o Mariji** pri založbi Družina. Leta 2007 je izšla zbirka **Temnogozdni akordi** pri založbi Mohorjeva družba in naslednje leto **Gora Fudži, čuješ serenado?** pri založbi

Dravlje. Leta 2010 je v samozaložbi v Tokiu izdal zbirko **E.U. Evropa Umiraš**.

Njegovih 5 pesniških zbirk iz leta 2010 **Rapsodija svetlobe** in **Tebi sirota Slovenija tisoč in en verz** ter iz leta 2012 **Pesmi z japonskih otokov** in **O rahlo se tresoči tokijski harfi** ter **Pesmi iz pravičnijih gozdov** iz leta 2014, so izšle pri založbi Dravlje.

V verzih je tradicionalen, ohranja metrične sheme (npr. jambski enajsterec, daktil) ter rime. Med pesemskimi oblikami so pogosti soneti, piše pa tudi japonske pesemske oblike, kot sta haiku in tanka. Daljše pesnitve rad podnaslavlja z glasbenimi pojmi (npr. opera v besedah, poemska simfonija), kar dokazuje, da ima posluš za glasbo in je tudi glasbeno izobražen, saj je napisal celo dve partituri. Pesnik se zaveda, da prave pesmi ni brez ritma in melodike. Vsebinsko prevladujejo religiozna motivika in motivi narave.

S pesmimi in drugimi prispevki redno sodeluje v zdruških in katoliških zamejskih revijah in časopisih (Meddobje, Zbornik Svobodne Slovenije, Most, Mladika v Trstu, Katoliški glas v Gorici, Ave Maria, ...). Leta 1971 je prejel zamejsko in zdruško literarno nagrado Vstajenje. Leta 2004 ga je takratni predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek odlikoval z zlatim redom za zasluge za njegov književni opus, za prispevek k slovenski kulturi in jeziku v svetu ter za človekoljubna dejanja, 7. februarja 2014 pa je za svoje delo prejel nagrado Prešernovega sklada. Danes p. Vladimir Kos velja za enega najvidnejših slovenskih pesnikov.

Prof. dr. Vladimir Kos je skoraj 40 let predaval klasično filozofijo na japonski univerzi Sophia v Tokiu in skoraj petdeset let deloval kot misijonar med zapuščenimi otroci in brezdomci v predmestju Tokia. Med svojim delovanjem ni nikoli pozabil na svoje slovenske korenine.

Od leta 1996 naprej predava vsako leto kot gostujoči profesor na Univerzi v Mariboru, Filozofski fakulteti v Ljubljani, Fakulteti za družbene vede v Ljubljani, Teološki fakulteti v Ljubljani in v zadnjih letih tudi na Katoliškem inštitutu.

Pater Vladimir ostaja vsa leta tudi zvesti bralec naših Misli; za vse praznike se oglasi z lepo voščilnico z izbranimi besedami. Ob voščilu iz Avstralije za njegov življenjski in redovni jubilej naj bo našim bralcem predstavljena njegova pesem *S telesom in dušo pri Njem*, v kateri tako lepo povzame sporočilo praznika Marijinega vnebovzjetja.

S TELESOM IN DUŠO PRI NJEM

**Naš svet je z Nebesi skrivnostno povezan
in véliki srpan v Nebesih doni,
od tam se veselje čez zemljo razteza,
kjerkoli srcé kraj Marije živi.**

**S telesom in z dušo je k Sinetu vzeta,
ob Njem se sprehaja in z Njim govori
o nas, ki nam duša je v zémskost ujeta,
a Sinova milost jo osvobodí.**

**Ne čudi se pesmi! Sam Sin je s križa
nam dal jo za mamo, nad žigom krvi.
In véliki srpan nebeška je viža
o Njej, ki je lepše nad zvezdami ni.**

p. Vladimir Kos

*Dragi pater Vladimir, Bog Vas živi in ohranja. Naj še dolgo za Vas cveto in dišijo češnje,
kamelije in bori! Čestitke in pozdravi p. Cirila in slovenskih Franciškovičevih bratov
z rojaki izpod Južnega neba - Terrae Australis.*

Novi častni konzul RS za Viktorijo g. DERRY MADDISON se je udeležil prvega srečanja, ki ga je za konzularne predstavnike v Viktoriji sklical viktorijski premier g. Denis Napthine in so v njem sodelovali tudi guverner Viktorije g. Alex Chernov, številni viktorijski vladni predstavniki, vključno z vodjo opozicije Danielom Andrewsom ter več kot 70 različnih konzularnih predstavnikov. Gospod Maddison je povedal: »Tako se je začel moj uvod v svet konzularnih zadev in poznanstev, ki bodo morda v dobro Slovincem tam in tu. Vsekakor je bilo srečanje v zelo dobrem duhu multikulturalizma Viktorije in seveda federalne vlade Avstralije. S prisrčnim pozdravom, Derry Maddison HC (Honorary Consul) for the Republic of Slovenia in Victoria, Australia - častni konzul Republike Slovenije za Viktorijo, Avstralija.«

KONZULARNE URE V MELBOURNU

VELEPOSŁANIŠTVO Republike Slovenije sporoča, da bodo konzularne ure v prostorih Slovenskega misijona v Melbournu, 19 A'Beckett Street, KEW, Victoria 3101 v nedeljo, 5. oktobra 2014, od 12. ure (opolodne) dalje. Kdor bo potreboval konzularne usluge, naj se predhodno najavi Veleposłaništvu RS v Canberri (telefon 02 6290 0000) ali častnemu konzulu RS za Viktorijo g. Derryju Maddisonu (mobitel 0414 488 330 ali 0408 332 753). Uradne ure g. Maddisona so ob petkih od 5. do 7. ure zvečer na naslovu 6 Lachlan Court, Sunbury VIC 3429. Prej se dogovorite po telefonu.

Jožica Koštrica, tajnica - Veleposłaništvu RS v Canberri

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Telovska procesija v Brisbanu v Indooroopilly, 22. junija 2014. Že nad 55 let se slovenski verniki v Brisbanu pridružujejo tej slovesnosti s prepoznavnima banderoma Marije Pomagaj in svetih bratov Cirila in Metoda.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Brezje, nedelja Slovencev po svetu, 6. julija 2014. Med sveto mašo je kardinal dr. Franc Rode blagoslovil mozaik, delo umetnika Lojzeta Jeriča iz Melbourn, dar avstralskih vernih Slovencev Brezjam ob 200. obletnici milostne podobe. Na fotografiji so avstralski Slovenci in njihovi sorodniki po slovesnosti na trgu pred baziliko.

NOTRANJA STRAN OVITKA, STRAN 2:

Mama Cecilija Krampač iz Gornje Bistrice v Prekmurju je pravkar prejela telefonski klic iz Melbourn od svojega sina, g. Štefana, ki je v Slovenskem misijonu v Melbournu in Adelaidi pomagal v juniju in juliju 2014. Vidi se, da posluša ali pripoveduje nekaj veselega...

Level 20, 90 Collins Street
Melbourne VIC 3000 Australia
www.shawstock.com.au

Direct Tel: +61 3 9268 1196
Direct Fax: +61 3 9650 2277
Mobile: +61 412 144 195
atomsic@shawstock.com.au

Anthony Tomsic, CFA
BEc, BCom

Shaw Stockbroking

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Prva svetovalka in odpravnica poslov:
mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit,
O' MALLEY ACT 2606

**Peter Elberg
FUNERALS**

Peter Elberg JP
Phone: (08) 8234 1266

280 Grange Road,
Flinders Park, S.A. 5025
Facsimile: (08) 8234 1269
Private: (08) 8449 7082
email: assist@peterelbergfunerals.com.au

cityhotel
L J U B L J A N A

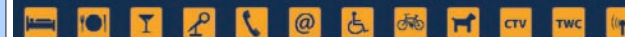
SLOVENIA

tel.: +386 1 234 9 130

fax: +386 1 234 9 140

www.cityhotel.si

info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

convention centre
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

**Hospitality in the
♥ of the city**

Krajc Hotels Ltd
dalmatinova 15
SI-1000 LJUBLJANA

mrandsrshowell@hotmail.com

173 sydney rd bruswick 3056 vic 9381 0846

The Orrong Hotel Zorka's Bistro

Our new exciting Zorka's Bistro at
The Orrong Hotel is now open!

Come & try our variety of classic pub &
restaurant meals plus our specialities:

Traditional Hungarian Goulash, Kassler
with sauerkraut & bread dumplings,
Kransky with mash & sauerkraut
plus best in town Apple Strudel -
a 600 year old recipe!

709 High St Armadale Vic
PH: 9509 3242

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT

SLOVENIAN YOUTH CONCERT

**Saturday
4th October
2014 at 3pm**

**SLOVENEK PO SRCU
SLOVENIAN AT HEART**

Slovenian Mission Melbourne
19 A'Beckett St, Kew, Victoria

Delicious Slovenian cuisine
available after the concert with
live music by 'Karantanija'

Po koncertu večerja in zabava z glasbo in plesom

Sunday 5th October 2014

Holy Mass at 10am followed
by Slovenian lunch

For further
information
and performer entry forms,
please contact the Slovenian
Mission in your state.